

గురు శిష్య సంబంధాలు :
పూర్వాదర్శాలు, ప్రస్తుతపరిస్థితులు

జగద్గురువులు
శ్రీ శృంగేరి పీఠాధిపతుల
ప్రసంగాలు

శ్రీ వేంకటేశ్వర విజ్ఞానవిద్యాలయం
ప్రాచ్య పరిశోధనాలయము
తిరుపతి

1978

మణిమంజరి

వాఙ్మయ యోగ పరిశోధన

వి శేష సంచిక

సంపుటం 7

ఫిబ్రవరి, 1954

105177

సంపాదకులు

డా॥ వేటూరి ఆనందమూర్తి

సంపాదక సలహామండలి

శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర

శ్రీ కొత్త రామకోటయ్య

డా॥ పోచిరాజు శేషగిరిరావు

డా॥ విస్సా రామచంద్రరావు

శ్రీ రావి రామమూర్తి

శ్రీ వేటూరి గురుప్రసాద్

శ్రీ వేటూరి ఆంజనేయులు

శ్రీ వేటూరి సుందరమూర్తి

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి మెమోరియల్ ట్రస్టు

2-2-18/15/D/1, బాగ్ అంబర్ పేట,

దేశముఖ్ కానీ, హైదరాబాదు,

“మణిమంజరి”

శ్రీ ప్రభాకర జయంతి

విశేష సంచిక

ఫిబ్రవరి, 1984

విడిప్రతి : పదిహేను రూపాయలు

సభ్యులందరికీ ఉచితము

ప్రకాశకులు :

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి మెమోరియల్ ట్రస్టు

2-2-18/15/D/1, బాగ్ ఆంజర్ పేట

దేవముఖ్ కాలనీ, హైదరాబాద్ - 500018.

ముద్రణ :

పద్మావతి ఆర్ట్స్ ప్రింటర్స్

హైదర్ గూడ, హైదరాబాదు.

విషయ సూచిక

1.	కామధేనువు కథ ముఖపత్రము		
2.	ఉపోద్ఘాతము		
	— వేపా రామేశం	...	3
3.	కామధేనువు కథ		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	5
4.	హెచ్చరిక		
	— రెంటాల వెంకటసుబ్బారావు పంతులు	...	14
5.	నా ఎరుకలో...		
	— డా॥ వేటూరి సుందరమూర్తి	...	23
6.	వినోద విమర్శము		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	28
7.	కాలకంఠ శతకము		
	— వేటూరి సుందరశాస్త్రి	...	41
8.	నాచన సోమనాథుని ఉత్తర హరివంశము-సవ్యాఖ్యానము		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	43
9.	యోగ విషయము : ఉపన్యాసము		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	48
10.	ప్రాణేశ్వరుడు		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	50
11.	గురుభ్యానమ్		
	— దేవులపల్లి అప్పల నృసింహ శర్మ	...	51
12.	ప్రజ్ఞా ప్రభాకరము		
	— కొత్త రామకోటయ్య	...	53
13.	గాంధీ రామాయణము		
	— సంకలనము	...	57
14.	గాంధీ శతకము		
	— అభిప్రాయము	...	60

15.	చాటువులు		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	61
16.	చాటుపద్య - మణిమంజరి		
	— సంకలనము	...	65
17.	పద్యలేఖ		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	68
18.	శివయోగసారము - ఆవతరణిక		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	70
19.	Malkapuram inscription of Kakati Rudra		
	— Mallampalli Somasekhara Sarma...		76
20.	నమస్కారములు : ఉభయకుశలోపరి		
	— లేఖలు (చిత్తూరు నాగయ్య)	...	81
21.	శ్రీనాథ శత్రుతము		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	85
22.	శివాజి మహారాజు		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	88
23.	Pragna Prabhakaram		
	— Veturi Prabhakara Sastri	...	89
24.	Some ailments and certain case sheets		
	— Vissa Appa Rao	...	92
25.	A Broken Harp (Short Story)		
	— Veturi Prabhakara Sastri	...	97
26.	Songs of Annamayya	...	115
27.	హితోపదేశము		
	— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి	...	117
28.	స్వర్గీయ విస్సా అప్పారావు పంతులు గారు		
	— వేటూరి ఆనందమూర్తి	...	135
29.	వార్తలు - విశేషాలు	...	138
30.	కృతజ్ఞతలు	...	141
31.	శ్రద్ధాంజలి	...	143
32.	సంపాదకీయం	...	144

శ్రీరస్తు
కామధేనువుకథ

V. PRABHAKARA SASTRY

Published by
K. VENKATA SESHAYYA
Triplicane
1914

The Vaijayanti Press, Madras.

Price

Annas 2

ఇది 1914లో ప్రకటింపబడిన రామధేనువు కథ ప్రథమ ముద్రణ ముఖప్రతము. వ్యావహారిక భాషలో నాడు శ్రీ శాస్త్రిగారు వ్రాసిన ఈ గ్రంథం ప్రజల ఆమోదాన్ని పొందినా పండితలోకంలో ఒక సంచలనాన్నే కలిగించింది. గిడుగువారి వ్యావహారిక వాదానికి చేయూతగా వేసూరివారు తెలుగుజాతి కిచ్చిన కానుక ఈ కామ ధేనువు కథ.

తొ డి ము

ఈ కథ వాడుక భాషలో వ్రాసేటందుకు నాకు ప్రోత్సాహం కలిగించిన వారు ప్రతిభానిధులు రెంటాల-వేంకట సుబ్బారావు పంతులుగారు. బహుశ్రుతులు బ్రౌఫెసరు రంగాచార్యులవారు సెలెక్ట్ మీటింగ్‌లో యిచ్చిన ఉపన్యాసము కూడ తోడ్పడినది. ఇప్పటి వ్యాకరణం ప్రకారము భాష నేర్చుకోలేని సామాన్య జనులకు చదువు తెరపు చూపించటము కోసం, చెదరులుగా లోకంలో నెలకొని వున్న యీ కథను సంస్కృతము చూచి పెంచి పెద్దచేసి వ్రాసి ప్రచురించినాను. శ్రీ సుబ్బారావు పంతులు గారు తమ ఉద్దేశ్యమును కడపట 'హెచ్చరిక' అని సమకూర్చినారు. అనేకుల కీకథ వినిపించినాను. సంతోషించినారు. అద్భుత ప్రతిభ గల వేపా-రామేశం పంతులు గారు సకుటుంబముగా విని తమ సంతోషము వెయ్యినోళ్ళ పెల్లపించినారు. ఇట్టి వారి సంతోషమే నాకు పదివేలు.

— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

My friend, Mr. V. Prabhakara Sastri was kind enough to read to me the Story of “కామధేనువు కథ” adapted from the Padma Purana (see also manuscripts No. 44 in the Triennial Catalouge of manuscripts by Prof. Rangachari) written by him in a new prose style and I take this opportunity of expressing the great delight felt by me and the members of my family in listening to it.

The important feature about it is the introduction of a few forms of inflexions of verbs and nouns not sanctioned by the rules of Telugu Grammar ; but, it must be observed, that they have received the sanction of usage as I find them used in inscriptions, in historical narratives found in manuscripts in the Oriental Library and in proverbs. Unless we are prepared to reject these as valueless in a controversy of this sort, it follows that they are legitimate and permissible modes of expression. They are part of the language. No doubt the orthodox School of Telugu writers who still hold to the view that no changes ought to be made in the rules regulating Telugu composition will not accept these forms. But, if we reject them the loss to the Telugu language and literature is immense. The changes involved are mostly in the direction of simplification and are eminently fitted for use in books for children, females and the general reader. Some of them appeal to the ear by their grace. It may be here pointed out that Mr. Sastri is not an advocate of the free adoption of all the colloquial forms of

expression in use in the various dialects prevailing in the country. He does nothing of the sort in the book. The changes can not, indeed, be characterised as vulgar except to the strict grammarian who is unable to shake off the shackles of the ancient rules. If our efforts to extend the basis of primary education and to diffuse knowledge and culture even among the lowest classes are to be crowned with success, some such departure from the traditional restrictions is absolutely essential. One may observe that a language which has a crystalised structure and cannot change can never be progressive and cannot be expected to unfold all the possibilities natural to its genius and latent in it. It is to be hoped that the new style will be accepted and be brought into general use.

VEPA RAMESAM.

శ్రీరస్తు.

కామధేనువు కథ

గంగానదికి ఉత్తరభాగాన గోకర్ణం అనే పుణ్యక్షేత్రం కద్దు. దాని చేరువను పూర్వం వొక అగ్రహారం ఉండేది. ఆ అగ్రహారంలో వొక బ్రాహ్మణుడు, చాలా ఆవులను ఆర్జించుకుని, వాటికి కామాక్షి మీనాక్షి విశాలాక్షి అన్నపూర్ణ కపిల కామధేనువు మొదలయిన పేర్లు పెట్టుకుని సాకుకుంటూ తానూ తన సోమిదమ్మా నిత్యం ధూపదీపనైవేద్యం వ్రాసి పూజచేస్తూ సుఖాన ఉండేవారు. ఆ గోవులను సంరక్షణ చేసేటందుకు వారు గోపాలుడనే వొక గొల్లవాణ్ణి ఏర్పరిచినారు. వా డీపశువులను దినదినమూ మూడు వేళలా నీళ్ళూ మేతా కలిగిన స్థలాలకు తోలుకుపోయి మేపి నీళ్ళు తాగించి రెండు గడియలు నీడను పడుకోనిచ్చి, నోప్పీదప్పీ కలుగకుండా పోషిస్తూ వుండేవాడు. ఈ విధంగా గట్టులను, వంకలను, కనువుగల జాగాలను, మేపుకుంటూ, మహాభక్తితో వాడు కాపాడుతూ వుండగా, వొక కాలాన వచ్చిన వేసంగికి చెరువులు, గుంటలు, వాగులు వట్టి పోయెను. నీళ్ళు మేతలకు తక్కువ కావడంచేత అప్పు డాగోపాలుడు గోవులను దూరంగా కొండలోయలలోకి తోలుకుపోయి మేపుతూ వుండగా వొక దినమందు కారుమబ్బులు కమ్ముకుని మహాప్రళయముగా గాలి, ఉరుములు, పిడుగులు, మెరుపులు మెండుకొని అఘోరమైన వర్షం పడ్డెను. ఆ కొండలోయలో యెడ విడువకుండా వాన కురిసేటందుచేత గోవులన్నీ చెల్లాచెదరై బెదరి నలుముఖాలకూ పోయెను. అందులో కామధేనువనే గోవు వొంటిగా చెదరి అక్కడొక కోనలో వొక గుట్టకింద వొదిలి యీదురుగాలికి వణకుతూ వుండగా ఆ సామీప్యాననే గుహలో నెలదినముల నుంచి ఆహారం లేక శుష్కించివున్న పులి వొకటి, గుహ చుట్టరికి వచ్చి, ఆ వణకుతూ వున్న కామధేనువును తేరిపార చూచెను. చూచి మహాసంతోషంతో ఒక చెట్టు మరుగున నక్కి, చెవులు కొక్కిరించి, తోక నిట్టిపొడుచుకుని, కొండంతది కుర్కొంతదిగా వొదిలి వచ్చి, ఆ కామధేనువును గోళ్లతో గొట్టి మెడ కరచుకుని ప్రాణంతో తన గుహలోకి తీసుకుపోయి అంతట వధించి భక్షించవలెనని ప్రయత్నపడేటప్పటికి కన్నుల నీరు

కామధేనువు దుఃఖముతో ఆ కామధేనువు అడలసాగెను. అది చూచి వ్యాఘ్రము చాలా ముఖం అంతా కళ్ళుచేసుకుని యీ విధంగా పలికెను. కామధేనువా! నీ మేల దుఃఖపడెను? నేను నెల దినముల నుంచి వుపవాసంతో భక్షణ దొరకక చచ్చిపోతి వున్నాను. ఈ పొద్దు నేను లేచినవేళ చాలా మంచిది. కిందటి జన్మాన యెవరికో మృష్టాన్నం పెట్టెదాను. ఆ ఫలం నేడు అనుభవానకు వచ్చినది. పొద్దు నేను పెచ్చెత్తుచుంటే లేదు. నీకు మృత్యువను నేను గనుక నాకు చాలితిది. నీ చావు యేడిచినా తప్పదు. నవ్వినా తప్పదు. నోటికి చిక్కిన ఆహారం వదులుకుంటానా? ఎందుకు దుఃఖిస్తావు? వ్యర్థము. ఇట్లా అన్నంతట చచ్చిపోవు పల్లెక వివరం. విను వ్యాఘ్రరాజా! శరీరాలు భూమిమీద శాశ్వతాలు కావు. పుట్టడం యెప్పుడయితే కలిగిందో చావడం అప్పుడే కలిగింది. తప్పని సరి అయిన చావుకు దుఃఖిస్తే ఫలం కద్దా! యీ చావు అన్ని ప్రాణులకూ వస్తుంటుందా, నాకు వొక్కదానికే నేడు కలిగిందా? భూమిమీద బ్రతకడం నీకుమీద బుగ్గచందం. అందులో నాల్గుపాదాల జంతువులకు వ్యాధులు అనేకం. అలాటి వ్యాధులచేత చావడం కంటే నీచేత మృతిపొందడం భాగ్యం కాదా! నేను చేసుకున్న పుణ్యంచేతనే నీకు దొరికింది. ఇదిగాక, నీకు చిక్కినతర్వాత ప్రాణికి మరి బ్రతు తెక్కడుంటుంది? నేను చావడానికి వెరచి దుఃఖించే దానిని రాను. నా భగవంతు వేరు. మనవి చేస్తున్నాను చిత్తగించు; ఓ మృగరాజా! నేను చాలాకాలం దిడ్డా పాపా లేక నోయరాని నోములు నోచి, పట్టరాని వ్రతాలు పట్టి రాతిరాతికి మొక్కి గుంటగుంటలో మునిగి సకలదేవతలనూ ప్రార్థన చేయగా యీ కర్మఫలపాకటాక్షంచేత గొడ్డుపోయిన నా కడుపున వొక బిడ్డడు పుట్టాడు. లేక లేక పుట్టిర కూన. పాలుకుడుమకోవడమేగాని యింత కనవుమేయడం నేరము. నేను పొలం పోయి సాయంకాలాన తిరిగివచ్చేవరకూ నా దారే యెదురు చూస్తూ ఆడలుతూవుంటాడు. వాడికి సహవాసం గెండోవారు లేరు. వివేకము తెలిసిన దివవు కాదు. నే నీపొద్దు పొద్దున లేచివచ్చేటప్పుడు బ్రాహ్మణమ్మవారు పాలుపిండే సమయాన నా బిడ్డకొక చేపు దాచుకోక జల్లున చేపినాను. కపటము చేయడంక పోయినాను. చిన్నవాడు ఆకలితో యెంత వరుడుతున్నాడో తెలియదు. నేను ఇక్కడ చిక్కితిని. వానిబ్రతుకు యేమవుతుందో! కడుపుమోహంచేత పడుకుంటావున్నాను. ఒక్కసారి నా బిడ్డ దగ్గరకు పోయి కడుపారా కడసారి పాలు కుడిపి, నా ముద్దు తీరేటట్టు ముఖం నాకి, యిరుగుతో పొరుగుతో చెప్పి

వొప్పగించి మంచిచెడ్డలు కొంచెం తెలియజేసి యింతలో తిరిగి వస్తాను. ఇప్పుడు నాకు చేపు వచ్చింది. కనుక నామీద చాలా దయవుంచి సెలవిస్తే నాలుగు గడియలలో శీఘ్రంగా వస్తున్నాను. ఈ పుణ్యానకు వొప్పితివా యిప్పుడు భక్షించేవాడవు యిక కాస్త సేపటికి భక్షిస్తున్నావు. నీవు ధర్మాత్ముడవై నాకు అనుజ్ఞ యివ్వవలెను. కడుపు తీపు పీడిస్తూ వున్నది. సత్యం తప్పక వస్తాను. ప్రమాణం. నా మీద దయవుంచి పంపవయ్యా! అని కోరినంతట వ్యాఘ్రం ఆన్న వాక్యం. ఏమి టిది! మరణం యెరుగవా? నన్ను చూస్తే జంతువు లన్ని ప్రాణాలువదలేవి; నీవు చింతాకంత్తై నా భయంలేక జాలిపడుతూ విడ్డవిడ్డాలని అడలుతూ వున్నావు; చచ్చేదానిని బ్రతికించడం విచ్ఛక్షేత్రం, అమృతేతగాదు, అబ్బి చేతగాదు. నీవు నీబిడ్డదగ్గరకు వెళ్ళి యిరుగుపొరుగును చూచి ఇంకా తిరిగిరావడం యెక్కడిది? ధరణిలో పశు జీవాలకు యేటి నియమం? యేటి సత్యం? ఇది కలియుగం. న్యాయానకు కాలం కాదు. ప్రాణం నిమిత్తం సూరబద్ధాలైనా ఆడి విడిపించుకుపోవలె ననే యత్నాలే కాని సత్కానికి కట్టుపడి తిరిగివచ్చేవారెవరుంటారు? చావంటే భయపడుతారుగాని నీవు నన్ను పంపవయ్యా అని వస్తారా? ఎక్కడ నిజం! ఎక్కడ కథ! ఇట్లా యెందుకు మాయలు చేస్తావు? అని మందలించెను. అందుకు రామభేషవు సత్యప్రమాణకంగా చెప్పేమాటలు. పులిరాజా! నామీద ఆగ్రహించక కరుణించు. ఈడువారికి తోడువారికి నా పసి బిడ్డను వొప్పజెప్పి వస్తాను. రాకపోతే వొట్టు: నమ్మి విడిచిపెట్టు. నేను మాట తప్పేదానిని కాను. ప్రపంచంలో అందరూ అసత్యవాదులే అయితే యెట్లా జరుగుతుంది? ఎవ్వరికీ బ్రతుకు శాశ్వతం కాదు. తాము పోయేది తాము కానరు. నేను సత్య ప్రమాణకంచేసి చెప్పుతాను, నీ వవశ్యం నమ్మవయ్యా! ప్రపంచంలో వున్న సత్యవంతులు, ధర్మాత్ములు, జ్ఞానవంతులు, సకల మునీశ్వరులు, రాజాధి రాజులు, మహాపతివ్రతలు, సూర్యచంద్రాదులు వినేటట్టుగా ఆన పెట్టుకుంటున్నాను. పృథివిలో నియమం లేనివాడు, దబ్బరలాడినవాడు, వ్యవహారధర్మాలు అన్యాయంగా తీర్చుచేసినవాడు, మనసున కపటం పెట్టుకొని మధురవాక్యాలు పలికిన వాడు, గ్రామానకు చేటు తెచ్చినవాడు, బీదసాదులను కొట్టినవాడు, చెవిటివాణ్ణి, కళ్ళులేనివాణ్ణి అనాదరణ చేసినవాడు, లేనిభాగం కద్దన్నవాడు, కాసేపూసే చెట్టు కొట్టినవాడు, చెరువుముఖస్థలాలు దున్నినవాడు, నడితీలేని నడవళ్ళు నడిపించినవాడు, తల్లిదండ్రులను చెడనాడినవాడు, తన మరుగుచొచ్చిన వారిని

బిడ్డనిచ్చినవాడు, బంధుజనమును దూషించినవాడు, కులపాతకం చేసినవాడు, అపరాధంతో సావాసం చేసినవాడు, సజ్జనుడిమీద నిందలుచెప్పినవాడు, దుర్జనుణ్ణి పంపించినవాడు, చదువుచెప్పిన అయ్యువారిని ఆక్షేపించినవాడు, తన దొరను నింజామీని విడిచిపెట్టి తనప్రాణంకొరకు పారిపోయినవాడు, తాగే గంజి వలక చేసినవాడు, విద్వాంసులను దూషించినవాడు, నీళ్ళను నిందచేసినవాడు, దోచుకుంటున్న దోచుకున్నవాడు, అప్పులసొమ్ముకు ఆశపడ్డవాడు, దూడలకు పాలుగోపాలు పాలువిడువక అన్నీ పిండుకున్నవాడు. నోరెరుగని పక్షి బిడ్డగాడుంటు చంపినవాడు, అప్పతీసుకొని అన్యాయంగా అప్పుడే యిచ్చి తీసుకొని తగవు పెట్టినవాడు, ప్రభుత్వం చేస్తూ, ధర్మంవిడిచి దండు చేయి తీసుకున్నవాడు, పీటలమీది పెళ్ళిళ్ళు చెడగొట్టినవాడు, ఒకళ్ళమేలు చూపులేక పుసూరుచున్నవాడు, చూస్తూచూస్తూనే కళ్ళలో దుమ్ముకొట్టి ద్రోహం చేసినవాడు, భిక్షం పెట్టక తాను కుక్షినించుకున్నవాడు, విడిచి కట్టక దున్నిన రాకుం, ఎరుగనిదే నేరం మోపినవాడు, దేవ బ్రాహ్మణ మాన్యాలకు చిక్కు చెచ్చినవాడు, ఒకరిని చంపించి అపహాస్యం చేసినవాడు, దార్లకు కంపకొట్టి చంపుటతో జగదం వేసినవాడు, పూర్వం నడిచిన ధర్మం తామసంచేత తానై పాపగొల్పినవాడు, ఎరువుకు సొమ్ము తీసుకుపోయి దొంగలు దోచుకున్నారని చంపించినవాడు, పంక్తిదేవం చేసినవాడు, ధారాదత్త మనోదత్తలు యెగవేసిన వాడు, భర్తమని మాటయిచ్చి అసాసపెట్టి అడిగితే లేదని కసురుకున్నవాడు, తన పెండ్లామును అస్థులమాటలు విని వెలివేసినవాడు, గురుబోధ మరచిపోయిన వాడు, దూడలేని యావుకు పాలుపిండినవాడు, దాయగట్టక పితికినవాడు, పాలు పుడిగిన తర్వాత పర్రకు తోలినవాడు,— ఈలాటి అధర్మాలు చేసినవారు యే గతికి పోతారో రాకపోతే నేనూ అదేగతికి పోతాను. నేను వచ్చేది సిద్ధం. అని యీ విధంగా సత్య ప్రమాణకం చేయగా విని వ్యాఘ్రరాజు పలికే పలుకులు. నీ వైతే నమ్మకంగా ప్రమాణాలు చేస్తున్నావు. లోకంలో చాలామంది తమ పని లేకిన తర్వాత చేసిన మేలు పురచిస్తారు. గట్టెక్కిన తర్వాత పుష్టివాదితో పోట్లాడేదేమిటో హెచ్చు. పాలుడిగినతర్వాత పిల్ల తల్లినే విడుస్తుంది. చేసిన మేలు మరచక, అడిన మాట తప్పక నడుచుకునే వాళ్లు ఎక్కడో అరుదు. వేయింటి కొక్కడు వుంటావో వుండడో! చెప్పడం తేలికగాని చెయ్యడం కష్టం. నిప్పును వస్త్రాదునే అనుకున్నా ఆక్కడికి వెళ్ళిన తర్వాత మందలో పశువులూ, నీ బిడ్డా

అడ్డపడి, “ఆ పులి తెలివి తక్కువది. దానిని యెట్లాగో నమ్మించి దూసుకుని రానేవచ్చింది. ఇంకా పోయేదేమిటి? చావు తప్పించుకునేటప్పుడు వొట్టాలేదు సత్యంలేదు” అని నిన్ను మందలిస్తే వాటిని దులపరించుకుని యెట్లా రాగలుగుతావు? అక్కడ వుండవలెనని బుద్ధిపుట్టదా అనగా, నూరు ఆరైనా, ఆరు నూరైనా నిజానికి వచ్చి వాలుతున్నాను; తప్పను; తప్పను; తప్పను; తప్పను; అని ముమ్మాటు చెప్పేటప్పటికి వ్యాఘ్రరాజు “నీ సత్యాలు నన్ను వొప్పిస్తున్నవి. నీవు ఆడి తప్పని దానవని నమ్మకం కలిగింది. పోయిరా; మాట నిలుపుకో” అని సెలవిచ్చెను. అంతట కామధేనువు వ్యాఘ్రరాజుకు సమస్కారం చేసి అంబా అంబా అని అడలుకుంటూ పొదుగు చేవు లెత్తి సలపరిస్తూ వుండగా అదరా బీదరా తన బిడ్డ దగ్గరకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. చచ్చి బిడ్డ మోర మాచూస్తూ నాకుతూ దుఃఖ పడుతూ “నాయనా, ఆకలిగొంటివి పాలు కుడుచుకో” మని పాలు తాగించి “బిడ్డా, ఇక నీకు అమ్మను చూచే ప్రాప్తి లేదు. ఇదే చివరచూపు; రేపు యెవరు పాలిస్తారో! ఎట్లా బ్రతుకుతావో నాయనా!” అని విచారపడుతూ వుండగా కొమారుడు “అమ్మా, నీవు చిన్నబోయినదెందుకు? నీ శరీరాన రక్తధారలు, గంట్లు వున్న కారణం ఏమిటి? ఇట్లా వ్యసనపడుతున్నావేమి?” అని అడిగెను. అందుకు కామధేనువు చెప్పిన వివరం. నాయనా! నే నీవేళ వర్షబాధకు తాళలేక మందలో తప్పి వంటిగా కొండ లోయలోకి పోయి బెబ్బులికి పట్టుపడ్డాను. పోరాని చోట్లకుపోతే రారాని కష్టాలు రాకమానవు. అట్లా పులిరాజు నన్ను చంపి భక్షించేటందుకు యత్నం చేసేటప్పటికి నిన్ను కన్న మోహంచేత మొగ్గలేక నేను యిట్లా వేడుకున్నాను. వ్యాఘ్రరాజా! నేనీపొద్దు దొడ్డిలో నుంచి వచ్చేటప్పుడు, నా కుమారుడికి స్తన్య పానం యిచ్చిరాలేదు. కనుక నేను యింటికిపోయి నా బిడ్డకి పాలిచ్చి ఆకలి తీర్చి బుద్ధిచెప్పి యిరుగు పొరుగువారికి వొప్పగించి, నాలుగు గడియలలో సత్యం దప్పక తిరిగి వస్తాను. నన్నింటికి పంపవయ్యా అని యెంతో వేడుకున్నంతట్లో వాఘ్రరాజుకు దయవచ్చి త్వరగా పోయిరమ్మని సెలవిస్తే వస్తాని. నేను సత్యం దప్పక పోవలెను. బుద్ధి గలిగివుండుమో అనెను. అంతట గొల్లగొల్లన తానేడవ తల్లియేడవ కాగా కొంతకు కొమారుడు పలికినవివరం. అమ్మా! నీవు ఎక్కడకు పోతావో నేనూ అక్కడకే వస్తాను. నీతోడిదే నాకు లోకం. ఆ పులి నీతోపాటు నన్ను కూడా మించితే మాతృశక్తులకు యే గతి కలుగుతుందో నాకూ అదే గతి కలుగుతుంది. లేదా నీవు వెళ్ళవద్దువుండు. నీవు పెట్టుకున్న వొట్టా సత్యాలూ నాకు తగులవి. తల్లి లేకపోయిన తర్వాత తనందేనికి? నీవు లేకపోతే నాకు దిక్కె-

వస్తా? నా బ్రతుకు ఎందునా పొందని దవుతుంది. పాలు తాగే బిడ్డలకు తల్లి చూచి దైవం కద్దా! తల్లివంటి బంధువులున్నారా? అని యీ విధంగా కళ్ళనీళ్ళు కార్చుకుంటూ కాళ్ళాడేల్లాడి మొరపెట్టేటప్పటికి ఆ కామధేనువు కొమారుణ్ణి బుజ్జి గిస్తూ యీ విధంగా పలికెను. “నాయనా! తక్కువ నోములు నోచి యెక్కువ భలాలు కమ్మంచే యెట్లా వస్తవి? దైవం మనకింతే వ్రాసినాడు. పులిరాజుకు ఆహారం కావలసింది నేనేగాని నీకు పనిలేదు. నీవు అన్యాయంగా శరీరం యెందుకు వదలుకుంటావు? తనం వుంచేనే ధర్మాలన్నీనీ, కాబట్టి నీవు రావద్దు. నాయనా! ప్రాణంపోయినా అబద్ధం అడరాదు. అందరికీ చావు వున్నదే. నిజం నిలుపుకోవలెను. తన నిజమే తనకు సహాయం అయ్యేది. నేపోవలెను నాయనా, నేపోవలెను. నిస్సొట్లా అన్యాయం చేసి పోవలసిన గతి నాకు వ్రాసివుండగా తప్పించడం యెవడితరం? నీతో సావాసాన మేసేదూడలను పొడవక పోట్లాడక కలిసిమెలసి అన్యాయంగా వుండు. నిన్ను సాకేవారికి నీ శరీరం అవిసేటట్టుగా దున్నుతూ, హరిహర, చెన్నయలు పెట్టక, దొంగచేలు మేయక, పలువులు తెంచక, యీ కోడె మంచి కోడె అనిపించుకుని, నలుగురికీ మంచితనంగా నడుచుకో. అడవులలో మడుపులలో వుండేటప్పుడు వొళ్ళు మరచి వుంచుకో. ఆనగొండితనాన వొడు దుసురు నేలల గడ్డిపరకలకు పోబోకు. ఆశకు పోతే యీ లోకంలోనూ ఆ లోకంలోనూ చెరుపే వస్తుంది. గోళ్ళున్న జంతువులనూ, కొమ్ములున్న జంతువులనూ, బిల్లంబులున్నవారిని, అడవాళ్ళనూ, ఏళ్లనూ, ఎప్పుడూ నమ్మివుండరాదు. పసిమాడందీ యేదిహడా కొరకరాదు. ఒంటిగా అడవులలో తిరుగవద్దు. ఎవరికి బాధ కలిగించవద్దు. పరువు మర్యాదలతో బ్రతికిన బతుకే బ్రతుకు. జగత్తు నిజంకాదు. అంతామాయ. నాయనా! నీవు అడలవద్దు. నేను పులిపాలికి పోతాను” అని కుమారుణ్ణి మందలించి, లోలోపల “పడుతిప్పువది తీపులేదే, అయ్యో! అయ్యో!” అని కళ్ళనీళ్ళు గ్రుక్కుకుంటూ, సత్యధర్మం తప్పజాలక ప్రయాణమై, తన యీడువారితో జోడువారితో తన సంగతి అంతా తెలియజెప్పి తన కుమారుణ్ణి వొప్పగించి యీవిధంగా పలికెను. అమ్మలారా! దిక్కులేని నా బిడ్డణ్ణి కాపాడండి. మీరు వొప్పగిస్తున్నాను. చిన్నవాడు చిన్నవాడు. ముసీకెల్లా యెరుగడు. తగిన బుద్ధి చెప్పండి. ఏయమ్మయినా యిన్ని పాలిచ్చి పుణ్యం కట్టుకోండి. తల్లిలేని బిడ్డని తలావాకపోతూ పొడవక వెనకకువస్తే కాళ్ళు వినరక ముందుకు వస్తే ముద్దెవినరక, తలతో సాధుచేసుకుని సాకుకోండి. మీరు నా బిడ్డకాదు; మీ

బిడ్డ; మిమ్మందరినీ చూచి బిడ్డను మీకు వొప్పగింత పెట్టడానికి వస్తాను. త్వరగా పోవాలను. తెలిశో, తెలియకో మీకు నే నదివరకు చేసిన అపరాధాలు క్షమించండి అమ్మలారా! అని ప్రార్థించి. కాళ్ళమీదపడి కళ్ళనీళ్ళు కార్చుకుంటూ, నేను వ్యాఘ్రానకు భక్షణ నిమిత్తం పోతూవున్నానని చెప్పెను. అప్పుడు కులము గోవులన్నీ ఆలోచనచేసి పలికిన పలుకులు. “దాని సుఖం చూరబోను! నీ ప్రాణం విడుచుకుని దాని కడుపు నింపుతావా? నీ దారి నీదే, దానిదారి దానిదే. నీ వేదో ఉపమచేత తప్పించుకుని ఎట్లాగూ రానేవస్తావి. చిన్నవాణ్ణి తల్లిలేని వాణ్ణిచేసి నీవు మళ్ళీ పోవద్దు. ఏ వొట్టయినా ఏ సత్యాలయినా చావు మూడేటప్పుడు విడనాడితే దోషం వస్తుందా? అందుకని ప్రాణం పోగొట్టుకుంటారా! పసిబిడ్డను అన్యాయం చేయవద్దు. ప్రాణాలు నిలుపుకునేపట్ల అబద్ధం ఆడినా తప్పులేదు. నిపుపోవద్దు. నిలు” అని యెక్కడలేని జాలితోనూ పలికేటప్పటికి కామధేనువు అనే మాటలు. నేను తనకు చిక్కినపుడే పులి చంపివేస్తే యేమిచేయగలదాన్ని? ప్రాణాన కపేక్షించి అసత్యం ఆడితే శాశ్వతంగా బ్రతుకుతానా? చావు ఎన్నటికైనా వున్నదే. ఎప్పటికీ సత్యాన బతికిర బతుకే బతుకు. ఇంకొకళ్ళ ప్రాణాలకు సంకటము వచ్చినపుడు వాళ్ళను రక్షించడానికి అబద్ధం ఆడితే ఆడవచ్చునుగాని తన ప్రాణాలకుని తాను అబద్ధం ఆడరాదు. అన్నమాట తప్పడానికి నాలుకా తాటిపట్టా! పులికి నమ్మికగా ప్రమాణం యిచ్చి మీ మాటల వొప్పున పోకనిలిస్తే సరకమే గాని మోక్షప్రాప్తిలేదు. మోక్షం లేకపోయిన తర్వాత నాకు యీ శరీరం యీ బ్రతుకు ఎందుకు? మీరు సంతోషంగా నాకు సెలవివ్వండి అని మనసుదిద్ది సమాధాన పరిచేటప్పటికి ఆ గోవులన్నీ నీవు మహాసత్యాత్మురాలవు; నీ సత్యమే నీకు తోడై కాపాడుతుంది. పో, మా తల్లి పో, అని జాలిజాలిగా కన్నీళ్ళు విడుస్తూ వొప్పుకున్నంతలో కామధేనువు మందకు చుట్టివచ్చి ప్రదక్షిణం చేసి, వృక్షాల్లారా! పక్షులారా! వనదేవతలారా! జంధేవతలారా! తల్లిలేని నా పిల్లణ్ణి కాపాడండి, చిక్కు మీరేనని దుఃఖంతో కడుపు తరుగుకునిపోయేటట్లు వేడుకుని, ఆశీనమాట నిలుపుకునేటందుకు పులిరాజు పున్న కొండలోయలోకి పోయెను. పోయి వ్యాఘ్రరాజు యెదుట నిలబడి మొక్కి “పులి రాజా! నే నాలస్యం చేయడంచేత నీ వాకలిని చాలా గాసితివి. నాకు దోషము వచ్చెను. అక్కడ నా కొమారుడు కాళ్ళా వేళ్ళా చుట్టుకున్నాడు. బంధువు లందరికీ కుమారుణ్ణి వొప్పగించి వచ్చేటందుకు ఆలస్యం అయింది. నా తప్పు క్షమించి

నీ కుడి అనే మహామోక్షానికి నన్ను పంపవయ్యా” అని వేడుకునేటంతలో తోక మోగిస్తూనే ఆ కోడెదూడ పరుగు పరుగున వచ్చి తల్లి కాళ్ళముందర, పులి కాళ్ళకు యెదురుగా నిలబడేటప్పటికి, పొందబొయ్యే చావునూ, ముందు అడ్డం వచ్చే దివ్యనూ, చూచుకుని కామధేనువు యీ విధంగా పలికెను. పులిరాజా! ముందు నా రక్తమాంసాలతో ఆకలి తీర్చుకుని, అంతట యీ బిడ్డడితో కడుపు నిండుకొందువని వేడుకుంటాను. అన్నంతట వ్యాఘ్రరాజు పలికే వివరం- రావడేమో! నీవు మహా సత్యాత్మురాలవని మొదటే నమ్మినాను. ఇటువంటి సర్వం రప్పని మహాత్మురాలికి కీడు చేయరాదనుకుని, అయినా నిజం పరీక్షచేసి చూచామని తిరిగి రమ్మన్నాను. కాకపోతే నాకు చిక్కిన జీవికి బ్రతికిపోవడం చూచా వుంటుందా? సత్యం తప్పక ప్రాణాలకాశించక వస్తేవి. ఇందుకే సంతోషం కలిగింది. నిన్ను భక్షించడంకన్న అధికం తృప్తి చెందితిని. నిన్ను చంపవలసివది లేదు; నీ బిడ్డనూ చంపవలసినది లేదు. ఇంత మహా సత్కాత్మురాలైన నిన్ను చంపితే నరకమేగాని వేరేగతి లేదు. కాబట్టి నీవూ నీ కుమారుడూ రిరిగిపోయి నీ బంధువులతో సుఖాన వుండండి. నా తప్పుక్షమించు. అనెను. ఆ వాక్యాలకు కామధేనువు “ఇట్లా యెందుకు అనుజ్ఞ యిస్తావు; నేను నా మండకుపోయి అచ్చాపచ్చా తీర్చుకుంటూ ఆలస్యంచేసి వచ్చినానని కోపం వచ్చిందేమో! నాకు తెలుసును. ఇక యింటికి పోవలసిందిలేదు. నేను సకల మమతలూ లెగగోసుకుని ఏకచిత్తాన వస్తాను. కాబట్టి నన్ను మన్నించి, భక్షించి మోక్షానకు పంపి సుఖాన వుండుమని వేడుకోగా మృగరాజు పల్కిన వివరం. కామధేనువా! నీవు మహాసత్యసంధురాలవు. నీ సత్యంచేత పాపాత్ముడైన నాకు బుద్ధి వచ్చింది. నిన్ను చంపరాదు. నన్ను రక్షించు. నీవు సాక్షాత్తూ గౌరి, లక్ష్మి, సరస్వతి, అహల్య, అరుంధతి మొదలయిన దేవతలకు సమానురాలవు గాని మరిచాకటి కాదు. నీ వంటి పుజ్జార్చ్యురాలు వుంటేనేగాని భూమిమీద నెలకు మూడు వర్షాలు కురువవు. పాడివంటలు తిన్నగా ఉండవు. ధర్మం నాలుగు పాదాలా నడవదు. కాబట్టి నా ప్రార్థన మన్నించి నీవు సురక్షితంగా వుండి నన్ను రక్షించు తల్లీ! అని వేడుకుంటూ ఉండేటంతలో ఆ సత్యదేవత ప్రత్యక్షమై, కామధేనువుతో యిట్లు పలికెను. కామధేనువా! లోకంలో నరజన్మం యెత్తి చదువులు నేర్చిన పెద్దపెద్ద పేర్లవారే అడుగడుగుకూ ఆడిన మాటలు తప్పుతూ అబద్ధపు సాక్ష్యాలు, అప్రమాణాలు చేస్తూవుండగా, పశుజన్మం యెత్తి

నీవు ప్రాణాపాయం వచ్చినా అబద్ధం అడక “ప్రాణానికంటే నిజానికి విలువ యెక్కువ” అనే నీతివాక్యం చెబుతావు. అవు చేలో మేస్తే దూడ గట్టున మేస్తుందా? నీ పుత్రుడున్నా నీకు తగిన పుత్రుడే. లోకంలో తల్లివంటి దైవం లేదు. నీ బిడ్డ నీతోడిదే లోకం అని చావుకే తెగించి వచ్చాడు. పూవు పుట్టగానే పరిమిస్తుంది గదా! నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. నా లోకం సర్వహోనికి మీరిద్దరూ రాతగవారు. కనుక వేం చేయండి. ఇంకా మీరేమి వరం కోరుతారో కోరుకొండి” అనగా కామ ధేనువు అన్న వాక్యం-“అమ్మా! నా పూర్వపుణ్యంవల్ల మీకు నామీద దయకలిగింది కాని నా సత్యం యేపాటిది? ఈ వ్యాఘ్రరాజు నన్నప్పడు విడిచిపెట్టకపోతే నా సత్యం వెల్లడి కావడానికి వ్యవధి కద్దా! ఇంత పుణ్య స్వభావం పులిజాతిలో యెక్కడా ఉండబోదు. ఇటువంటి యీ వ్యాఘ్ర రాజును విడిచిపెట్టి మీ లోకానికి రావడానికి మాకు మనసు రావడం లేదు. ధర్మంగాదు. మాకు అనుగ్రహించిన వరానకు ఈ వ్యాఘ్రరాజుకు కూడా పుణ్యలోకం దయచేయండి” అని వేడగా, ఆ సత్యదేవత సంతోషించి ముగ్గురినీ తన లోకానికి తోడుకొనిపోయెను.

శ్రీరస్తు

బి.ఎ.బి.ఎల్. రెంటాల వేంకటసుబ్బారావు పంతులుగారి

హెచ్చరిక

ఈ చిన్న పుస్తకములో ఉన్న కథ కొత్తది కాదు. అనేకులు యిదివరకు విన్నదే. కాని, దానిని శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిలవారు నీతులతో నింపి తెలుంగు మాట్లాడే జనుల కందరికి సులభంగా బోధపడి మనోరంజకముగా ఉండేలాగు వాచక భాషలో తేట మాటలతో నూతనముగా రచించినారు. ఈ కార్యము చల్ల పీఠ అంధ్రలోకానికి మహాపకారులుగా భావింపదగియున్నారు.

భారతం మొదలయిన మహాగ్రంథాలు చదివి పండిత పదవి సంపాదించిన శాస్త్రిలవారు వ్యాకరణ నిబంధనలు పాటించకుండా ఈ కథ వ్రాయడము, యీ ఛరకార్యము అంధ్రలోకానికి మహాపకారముగా భావింపదగ్గదని వుగ్గడించడము - యిది కేవలం విపరీతాలుగా కొందరిమనస్సుకైనా తోచడం నిశ్చయము. తెలుగు భాషకు చేటుకాలం వచ్చింది కాబోలునని ఓక్కుమీద వేలుపెట్టుకుని కొందరు చిన్నయంఠానూ విచారంఠానూ ముణిగిపోవడం కూడా నిశ్చయమే ఈ కారణం వల్లను, ఈ ఖక్కిగా కథవ్రాయడానికి శాస్త్రిల వారికి ప్రోత్సాహం కలిగించిన వాడ నగుటవల్లను, యీ హెచ్చరిక యిచ్చట అవశ్యకంగా చేర్చడం యేర్పడి నది. దీనిని విని భాషాభిమానులు తమ కలవరం మానుదురు గాక !

ఒకటి రెండు సంవత్సరాల నుంచి న్యూసు పేపర్లలోనేమి మీటింగులలో నేమి తెలుగుభాషను గురించి చర్చలున్నూ వాద ప్రతివాదములున్నూ జరుగుతూ ఉన్నవి. సన్నయ్య, తిక్కన్న, యెర్రన్న, పెద్దన్న యిటువంటి పెద్దలు వ్యాకరణనిబద్ధంగా ఉపయోగించిన భాషే తెలుగు భాష, అదే నేర్చుకోతగినది, ఆ భాషలోనే గ్రంథాలు వ్రాయదగును, తక్కిన భాష గ్రామ్యభాష, అవాచ్యము అప్రశస్తము, వర్జనీయముఇట్లని కొందరు పండితులున్నూ-సామాన్యంగా అందరికి బోధపడని గిర్వాణానికి భాష అని పేరు పెట్టడం కేవలం హాస్యాస్పదం. రట్టు

బాట్లతో చచ్చి పడివున్నది భాష కానేరదు. ప్రాణముతో పెరుగుతూ ఉన్నదే భాష. అదే గౌరవార్హము. అట్టిదే దేశాభివృద్ధికి ఆధారము- ఇట్లని కొందరు పండితులున్నూ గుద్దులాడుకోవడమేగాక తగవు తీర్చుకోవడానికి కచేరీలకు యెక్కడం దాకా కూడా వచ్చింది ! అజ్ఞానం హరించి అవివేకము శమించుగాక !

ఉన్నమాటంటే పీడుచుచున్నారని వస్తుందంటారు. అయినా ఒకప్పుడు అనక తప్పదు. ఇంతకూ ఆకాశవాణికి భయమేమిటి ? ఆమె అన్ని భాషలకూ తల్లి. ఆంధ్రభారతి ఆంధ్రభారతి అని యిక్కడ అందరూ నన్ను మాటలతో పూజిస్తూవున్నారే కాని క్రియలో రొప్పు పెట్టుచూవున్నారు — అని ఆమె మొత్తుకుంటూ వున్నది. అదుగో వినబడుతూ వున్నది ఆమె మొర, వినండి !

ఆకాశవాణి మొర

ఓ నా బిడ్డలారా! నాకు అన్నిభాషలూ ఒకటే అయినప్పటికీ సంగీత సాహిత్యవిద్యల మీద నాకు వుండే ప్రీతిచేత ఆంధ్రభాషను యెక్కువ మక్కువతో ప్రేమించి ఆంధ్రభారతి అనే పేరుతో యిక్కడ నెక్కొని చిర కాలంనుంచి ఘనంగా ఆదరింపబడుతూ వుంటిని. వయసు గడచినకొద్దీ నాకు వన్నెవచ్చి యౌవనం హెచ్చిందిగాని నా రూపలావణ్యాలు యెంతమాత్రం మారలేదు. కాని, యిటీవల ప్రపంచమే బిడ్డలతోటి సాంగత్యంవల్ల నా ముద్దుబిడ్డల బుద్ధి చెడి నా యెడల అనాదరణ యేర్పడి నా కళా కాంతులకు కూడా మబ్బు పట్టడం ఆరంభించింది.

అయ్యయ్యా! ఏ దిక్కు నవీన్నా నా బిడ్డల పోట్లాటలే వినబడుతూ వున్నవి. నాకు యేమి దుర్గతి పట్టనున్నదో, ఏమి దుస్థితి రానున్నదో గాని నా పెద్దబిడ్డలే వుపకారమని పేరుపెట్టి నాకు అపకారం చేస్తూవున్నారు.

తండ్రులారా! ఎందుకు ఈలాగు తన్నులాడుకుంటారు ? తూర్పు పడమరల భేదం తెలియకుండా యెందుకు గుద్దులాడుకుంటూ వున్నారు? అజంతభాష, హలంతభాష, పురుషభాష, స్త్రీభాష- ఈ భేదంతో వున్న భాషా తత్వం పడమరబిడ్డలలో ఎంతటి పండితులకైనా తెలియకపోవడం ఆశ్చర్యం కాదు. వారి పుట్టుకలోనే దానికారణం వున్నది. ఆ రహస్యం తెలియకుండా

జాను దొంగచే భాషాతత్వం అన్ని భాషలకూ సమానంగా చెల్లదని మీరు తెలుసుకోలేక దాని పోలికలను మించుకు ఆరోపించుకుని ఎందుకు బొందలో పడుతూ ఉన్నట్లవ్వవోస్తూ వున్నారో? అయ్యయ్యా! ఈ తత్వరహస్యం సంపూర్ణంగా తెలిస్తే మీరు భేదంగాని పోట్లాటగాని వుండదుగదా! నేను యెంతని మీతో మొర పెట్టగలను? నా మొర మీకు చినబడడం యేలాగు? వినపడకపోతే విని తెలిపే మొరగాడెవడున్నాడు? తెలిపించి నా చింత తీర్చే నాకుడెవడున్నాడు? అయ్యో! అంరా నాకు అయోమయంగా వున్నది!

ఒకంతభాష, హలంతభాష, పురుషభాష, స్త్రీభాష, వీటికిగల భేదము— భాషయొక్క ప్రాణము, శరీరము, బీజము, క్షేత్రము, స్వరప్రస్థారము, మార్గాప్రస్థారము, గణప్రస్థారము, నానాజాతి పృథ్విప్రస్థారము, వీటియొక్క తత్వరహస్యములు— భాషయొక్క మాధుర్యము, గానయోగ్యత, యివి దే? ననుసరించి వుండేది, యెట్టి భాషలు సంగీత సాహిత్య విద్యల సంపూర్ణ ప్రస్థారమునకు యోగ్యములో, స్త్రీపురుషాక్షర సంజ్ఞల యొక్క సంయోగము, ఐక్యము, ప్రత్యేకరూపము— ఎట్టిభాషలో పదములు విడివిడిగా వుండునో, యెట్టి భాషలో జడగా అట్లయి పోవునో, యేమి కారణమో— యెట్టి భాషలో ముందుకే సూటిగా అన్వయమో, యెట్టి భాషలో ముందుకు వెనుకకు దుమికిదుమికి అన్వయమో, యే స్వాభావిక ధర్మంవల్ల యిది యేర్పడుతుందో— ఈ మొదలైన తత్వరహస్యములు తెలిస్తే అన్ని భాషలకూ ఒకటే వర్ణమాల యేర్పాటు చేస్తామని, అన్ని దేశాలకూ ఒకటే భాష యేర్పాటు చేస్తామని, అన్ని భాషలను పుచ్చారణ ప్రకారమే వ్రాయవలసినదని— యెట్టి పిచ్చివాదములు వుండవుగదా! నా బిడ్డలు భాషావివృద్ధి పేరు చెప్పి అవలంబిస్తూ వున్న వృథా ప్రయత్నిములున్నూ వృథా ప్రయత్నమున్నూ తప్పిపోవునుగదా! ఏమి చేతును? ఎంతని మొరపెట్టుకొందును? నా చింత తీరే మార్గము యేమి వున్నది? అయ్యో యేమిగతి!

ప్రతి భాష యందున్నూ వర్ణమాల ఒకటిగా— అనగా వాడుకలో— కొన్ని మార్పులు కలగడం స్వాభావికమై వున్నది. ఈ మార్పులు బిడ్డలవల్ల, పాదశాలవల్ల, సామూహికమంజు, ఒక విధంగాను— పెద్దలవల్ల, బుద్ధిమంతుల వల్ల, సంవితులవల్ల, మరెవొకవిధంగాను— కలిగింపబడడం కూడా స్వాభావికమే.

ఇంతేకాక మొట్టమొదట ఒకరితో వాకరు నోటి మూలంగా మాట్లాడు కొనడానికి యేర్పరుచుకోబడిన పదములు వ్రాతమూలంగా చదువుకుని గ్రహించు కొనడానికి ఉపయోగింపబడడంవల్ల మరికొన్ని మార్పులు కూడా భాషలో తటస్థిస్తూ ఉన్నవి. ఈ చెప్పబడ్డ అన్ని మార్పుల విషయంలో అజంత భాషల కున్నూ హలంతభాషలకున్నూ పురుష భాషలకున్నూ స్త్రీ భాషలకున్నూ వాటి స్వాభావిక ధర్మమునుబట్టి చాలా భేదం యేర్పడుతూ వున్నది. దీని వివరం గ్రహించుకోక పోషడంవల్లనే పోట్లాటలు, గుద్దులాటలు, గుడ్డి వాదములు, చెడ్డ భేదములు సిద్ధిస్తూ ఉన్నవి. ఇది టూకీగా చెప్పదగిన విషయము కాదు. అందరికీ సులభంగా బోధపడే విషయమున్నూ కాదు.

ఏ భాషలోనైనా సరే పుట్టుకలో యేర్పడ్డట్టుగానే పదాలు స్పష్టంగా సంపూర్ణంగా ఉచ్చరిస్తూ మాట్లాడితే ఆలస్యం అయి వ్యవహారం కద తేరదు కాబట్టి వాడుకలో అనేక పదాలయందు స్వరలోపమున్నూ అక్షరలోపమున్నూ కలుగుతుంది. వ్రాసేటప్పుడు నిదానంగా వ్రాయవచ్చును గనుక యీ లోపం అవసరంలేదు. మరిన్నీ సామాన్యజనులుగాక బుద్ధిమంతులున్నూ పండితులున్నూ వ్రాసేటప్పుడు, కొత్తకొత్త శబ్దజాలం కల్పించి సమస్తమైనవారు నిదానంగా చదివి నెమ్మదిగా నేర్చుకుని విషయములున్నూ గంభీరమైన విషయములున్నూ తెలుపుతూ గద్యములు, పద్యములు, పదములు మొదలయిన కవితలతో గ్రంథాలు రచియిస్తారు. ఈ ప్రకారంగా మాటభాష, వ్రాతభాష, గ్రాంథికభాష అని మూడు తెరగలు ఏర్పడుతున్నవి. సామాన్యంగా లోకంలో సంభాషణ, పుత్రర ప్రత్యుత్తరాలు, వ్యవహార విషయములు, మొదలయినవాటి సంబంధంలో ఉపయోగింపబడుతూ ఉన్నందున మాటభాషను వ్రాతభాషను కూడా వాడుకభాష అని చెప్పవచ్చును. గ్రాంథిక భాషలో సంభాషణగాని, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములుగాని, వ్యవహారములు గాని జరుపరు. అయితే యీ సందర్భంలో అజంత భాషలకున్నూ హలంత భాషలకున్నూ వాటి స్వాభావిక ధర్మమునుబట్టి కొండంత భేదం ఏర్పడుతూ ఉన్నది. హలంత భాషలు, స్త్రీ భాషలు, వీటి విషయంలో ఒకటే కాలపు వాడుక భాషకు గ్రాంథిక భాషకు ఉచ్చారణలో ఎంత భేదంవున్నా వ్రాతలో ఉపయోగించే అక్షర సంజ్ఞలలో భేదం ఉండదు. ఇది స్వాభావిక ధర్మమునుబట్టి తటస్థించును. ఈ కారణంవల్ల హలంత భాషలో గ్రంథాలు చెవులతో విన్నప్పుడు

అర్థం అవుతూ ఉన్నప్పటికీ కంటితో గ్రహించి చదవడం కష్టంగా ఏర్పడుతుంది. కాబట్టి యావజ్జీవము, ఉచ్చారణ నేర్చుకుంటూ మార్చుకుంటూనే ఉండవలెను. మైగా కాలానుగుణ్యంగా భాషా స్వరూపం కూడా మార్పు చెందుతూ ఉంటుంది గనుక సామాన్య సంభాషణలోను, సాధారణపు వ్రాతలలోను, గ్రంథాలలోను, వన్నె భేదం, వైఖరీ భేదమే గాని భాష ఒకటిగానే కనిపిస్తూ నానాచికి కలిగే మార్పులు కిందికి పైకి కూడా వ్యాపిస్తూ వుండడంవల్ల భాష జీవించినట్టుగా ఏర్పడుతుంది. ఇంక అజంత భాషలు, పురుష భాషలు - వీటి విషయంలో ఎట్లా వుంటుందంటే - స్వరలోపాది కారణములవల్ల కలిగే మార్పులు చాలా అధికమగుటచేత సామాన్యంగా ఉపయోగింపబడే మాటభాషకున్నా సామాన్యంగా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములలోను వ్యవహారంలోను ఉపయోగింపబడే వ్రాత భాషకున్నా గద్యపద్యాది రచనలందు ఉపయోగింపబడే గ్రాంథిక భాషకున్నా చాలా వ్యత్యాసం ఏర్పడడమే గాక ఈ జాతిభాషలు వాటి స్వాభావిక ధర్మమును బట్టి వ్రాసిన ప్రకారమే ఉచ్చరించి చదువబడవలసిన కారణంవల్లను, గురులఘు ప్రస్తారములతో పద్యాది కవిత్వములు గణబద్ధమై లేశమైనా మార్పుచెందడానికి వీలులేకుండా బిగిసివుండే కారణంవల్లను, మాటభాష వ్రాతభాష గ్రాంథికభాష అని మూడు స్వరూపములుగా ఏర్పడుతూ వున్నవి. ఈ మూడింటియొక్క తారతమ్యమున్నూ ఉపయోగమున్నూ విలువయున్నూ తెలుసుకోలేకనే హలంత భాషలయందువలె ఒకటే జీవభాష ఏర్పరచవలెనని ప్రయత్నించడం, గ్రాంథిక భాషను దూషించడం, వ్రాతభాషను ఆదరించకపోవడం, మాటభాషను గ్రామ్యమని నిందించడం-ఇతంతా కేవలం అజ్ఞానమును సూచిస్తున్నది. అయ్యో! నా పెద్ద బిడ్డలే నాకున్నా నా చిన్న బిడ్డలకున్నా అపకారులైనారా! ఏమి విపరీతకాలం వచ్చింది!

గ్రాంథికభాషను పూజించే నా చొట్టబిడ్డలారా! గ్రామ్య భాషను నిరసిస్తారే! అది నా చిన్నిబిడ్డలు, పేదబిడ్డలు మాట్లాడే భాష కాదా! నా చిన్నిబిడ్డల వచ్చిరాని పలుకులు నాకు ముద్దుగా ఉండవా! ఎందుకు నిందిస్తారు? మీ చెవులకు కూడా ఆనందకరంగా ఉండబట్టిగదా గ్రామ్యభాషలో ప్రసంగాలున్నూ పదాలున్నూ మీ గ్రంథాలలో అక్కడక్కడ వుపయోగించి హాస్యరసం అనుభవిస్తారు! మీకు గ్రామ్యభాషవల్ల హాస్యరసం వుదయించి ఆనందం కలిగినట్టే అల్పజాతుల బిడ్డలకు వాళ్ల సుద్దులలో మీ భాష ఉపయోగించిన సందర్భమందు హాస్యరసం వుదయిస్తుంది. వాళ్ల సుద్దులున్నూ పదాలున్నూ పాటలున్నూ వాళ్ల గ్రంథాలు. మీ

కవితాల్లు మీ గ్రంథాలు. వాళ్ళ గ్రంథాలు విసగూడను, వ్రాయగూడను, చదువగూడను, అవి గ్రంథాలు కావు, మా గ్రంథాలే గ్రంథాలు అని యెందుకు పిచ్చివాదాలు చేస్తారు?

తెలుంగుభాష మాతృభాషగా గల జనులు 2,30,00,000 (రెండు కోట్ల ముప్పైలక్షల) మంది ఉన్నారు గదా! వీరిలో మాట రానివాళ్ళ కింద 30 లక్షలను తీసివేయండి. తెలుంగు మాట్లాడే తక్కిన రెండుకోట్ల మందిలో యెందరు గ్రాంథికభాషలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, వ్యవహారాలు జరుపుకుంటారు? ఎందరు భారత భాగవతాది గ్రంథాలు చదువుతారు? ఇది కొంచెం తలచుకొనండి. అప్పుడు అంతా మీకు స్పష్టంగా బోధపడుతుంది.

తెలుంగుభాష మాట్లాడే రెండు కోట్లమంది జనులలో గ్రాంథికభాష మాట్లాడేవారు వొక్కరుకూడా లేరని చెప్పవచ్చును. ఎవరైనా ఉంటే వారు మహా మహా మహా పండితులే! పెండ్లాముతోను, బిడ్డలతోను, చాకలివాళ్ళతోను, మంగలి వాళ్ళతోను, భారతాదిగ్రంథముల భాష మాట్లాడే మహానుభావుడు వుంటే ఆయన గారి గొప్ప మెచ్చుకోవచ్చును. తర్వాతి మాట- ఈ చెప్పిన రెండుకోట్ల మందిలో భారతాది గ్రంథముల భాషలో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుకునే మహానుభావు లెందరున్నారు? ఒకవేళ వున్నప్పటికీ వ్యవహారములు కొనసాగునా? నా దొడ్డబిడ్డలలో కొందరు బుద్ధిమంతులు సంధులు విడగొట్టి, జడలు చిక్కువేసి, సులభశైలిలో గ్రాంథిక భాష ఉపయోగిస్తూ మాట్లాడగలరు, వ్రాయగలరు. నిజమే, అలాగు చేయగలవారు వందలుగాని వేలు లేరు. వారి వ్రాతలుకూడా లక్షమంది కంటే యెక్కువమందికి బోధపడజాలవు. తక్కిన 199 లక్షల మంది గతి ఏమికావలసినది? గ్రాంథికభాష చదివితేను, వింటేను అర్థం చేసుకోగలవారు లక్షమంది కంటే యెక్కువ లేరని మీకు స్పష్టంగా బోధపడవలెనంటే ఆయా జిల్లాలు తాలూకాలు గ్రామాలు వీధులు యిండ్లు గుడిసెలు- యీ ప్రకారంగా ఆంధ్రదేశంలో వొకమూల నుండి వొకమూలకు మీ మనోదృష్టి తిప్పిచూడండి ! మనస్సుతో చూడకుండా వూరికే నోటితో మాట్లాడకండి ! మనోదృష్టి వ్యాపింపజేసి చూస్తే ఆంధ్రదేశములో యెక్కడగాని మాట్ల డుకొనడానికిన్నీ సామాన్యపు వ్రాతలకున్నూ వ్యవహారాలకున్నూ సంధులు విడగొట్టి సులభ శైలిగల గ్రాంథిక భాష కూడా

ఉపయోగించబడడం లేదనీ ఉపయోగించడానికి సాధ్యం కాదనీ స్పష్టంగా బోధ పడగలదు. సులభ శైలి అయినా కఠిన శైలి అయినా గ్రాంథిక భాష దొడ్డ గ్రంథాలకే ప్రయోజనము. అసగా కట్టుబాట్లకు రోబడి మార్పులు చెంద కుండా ఉండే ప్రాథమయిన శబ్ద జాలము మూలమున భక్తి, ముక్తి, నీతి, విజ్ఞానము ఆనందము మొదలయిన సార్వకాలిక విషయములను తెలిపే గద్య పద్య కావ్యములను కల్పించడమే గ్రాంథిక భాషయొక్క వుపయోగము. ఎంత సులభశైలిని వ్రాసినా, ఒకటి రెండు లక్షల మందికి మాత్రమే ఈ గ్రంథముల వుపయోగము. తక్కిన 199 లక్షల మందిని యే గ్రంథాలు చదువుచున్నారు? గ్రాంథిక భాష బంగారమే. ఎన్నో వన్నెలు ఉండవచ్చును గార ! బంగారు బంగారే. గ్రాంథిక భాషే భాష, తక్కినది భాష కాదు. భారతాది గ్రంథములు తప్ప తక్కినవి గ్రంథములు కావంటే, తెలుంగు భాష తెలుంగు గ్రంథాలు లేనట్టే భావించుకోవలసి వస్తుంది. భారతాది గ్రంథములు అర్థంకాని నా 199 లక్షల మంది బిడ్డలు గ్రంథాలు లేనివారు, చదువుచున్నావా ఆవుతారు సరేగదా! వారు తెలుంగు మాట్లాడగల వారై నప్పటికీ మూగవాళ్లే మృగములే అని చెప్ప వలెను. ఈ వాదం మీకు బాగా ఉన్నదా !

భారతాది గ్రంథములు చాల దొడ్డ గ్రంథములు, ప్రశస్తమైన గ్రంథ ములు అని అందరూ వొప్పుకుంటారు. చక్కగా చెక్కి నునుపుచేసి వన్నె పెట్టిన మానుతోను శిలతోను నిర్మించిన శాశ్వత సౌధములు రమ్యముగా ఉండడం ఆశ్చర్యమా ? నవరత్నాలు చెక్కిన బంగారు ఆభరణాలను మెచ్చుకోనివారు వుంటారా ? పట్టు బట్టలు, జరీ బట్టలు, యివి అందరికీ కన్నుల పండువుగానే వుండును. అయితే సమస్తమైనవారు సౌధములే కట్టవలెను- మిద్దెలు, మేడలు నిర్మించుకొనే కాపురముండవలెను. సామాన్యపు ఇంట్లు కట్టగూడదు- పూరి యింట్లు, గుడిసెలు బొత్తిగానే వుండగూడదు- అందరూ రత్నాభరణములు, బంగారు ఆభరణములు, వీటినే ధరించవలెను. అన్ని వస్తువులు, అన్ని పనిముట్లు బంగారముతోనే చేయవలెను- పెద్దలూ పేదలూ అందరూ పట్టుబట్టలు, జరీ బట్టలు, వీటినే ధరించవలెను. అన్ని వేళలయందు వాటినే కట్టుకోవలెను. అన్ని సమయములయందు రూప నిర్బంధములతో నిర్మించిన దుస్తులే ధరించుకోవలెను- ఈలాగు యేర్పాటుచేస్తే లోకము జరుగుతుందా ? సౌఖ్యంగా వుంటుందా ? మరియెందుకు గ్రాంథిక భాషను వృద్ధి చేయడము అని పేరుపెట్టి దాని

కట్టుబాట్లను కొద్దికొద్దిగా చెప్పి పాడుచేసి దాని అందమును మాధుర్యమును ధ్వంసం చేస్తారు? గ్రాంథిక భాషను సడలించి, పలువచన చేసి, చురుకైన చేసి సామాన్య కార్యములకు వుపయోగపరచవలెనని యెంచుకున్నవా ప్రయత్నము చేస్తారు? ఎందుకు పరిశుభ్రమైన వాడుకభాషను నిందిస్తారు? బంగారుతో నేర్చు కాగులు నిర్మిస్తారా, గడ్డపారలు చేస్తారా! చేస్తేనా అవి బాగా ఉపయోగ పడునా? గ్రాంథిక భాష దొడ్డభాష, పూజనీయమైన భాష. అది లోకవ్యవహార ములయందు వుపయోగపడదు. రెండు కోట్ల మంది ఆంధ్రజనులలో 199 లక్షల మందికి అది అభింపనే అభింపదు. కాబట్టి, నా దొడ్డవిడ్డలారా! నా మొర కొంచెము చెవిని పెట్టండి! గ్రాంథికభాష యొక్క తత్వము తెలియక దానిలోకి పిచ్చి మార్పులు, కూర్పులు తెచ్చిపెట్టి, పరిశుద్ధముగానున్న నా దివ్యసౌభములను పాడుచెయ్యకండి. అగ్రగణ్యులైన మహాకవులు అప్పడప్పుడు కల్పించే, కూర్చే కొత్త అందములతో తృప్తిచెంది మీ బుద్ధి అంతా వాడుక భాషను ప్రసిద్ధిచేసి తెచ్చి, పరిశుద్ధపరచి, వృద్ధిపరచుటయందు వుపయోగించండి.

వాడుకభాష అందరికీ కావలసిన భాష—అందరూ జనులు సామాన్య సంభాషణయందు, ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలయందు, లోక వ్యవహారాలయందు ప్రతిదినం ప్రతి నిమిషం వుపయోగిస్తూవున్న భాష. వాడుకభాషను కాగితముమీద నిందించే వారుకూడా యింట ఆలువిడ్డలతో మాట్లాడేది వాడుకభాషే! మరెండుకు వాడుక భాష అంటే నిందింపవలెను? యేల సిగ్గు పడవలెను? సామాన్యజనులు, పామరులు —నా బిడ్డలలో 199 లక్షలు వీరే — వీరి నిమిత్తము కల్పింపబడే గ్రంథాలు వాడుకభాషలోనే ఉండవలెను. ప్రస్తుత కాలములో అన్యసంబంధమువల్ల లభిస్తూ వుండే జ్ఞానము వాడుకభాషలోనే వెల్లడి కావలెను. కొత్త కొత్త చరిత్రలు, శాస్త్రములు, కథలు, హాస్యములు, పాటలు, పదములు—యినన్ని ప్రజలకు, బిడ్డలకు బోధపడవలెనంటే సంకరముచేసి పాడుచేసిన గ్రాంథిక భాషలోగాక, నిజమైన, పరిశుద్ధమైన, మనోహరమైన వాడుకభాషలోనే ఉండవలెను. ఈ వాడుక భాష అనే ప్రత్యేక భాష అవిచ్ఛిన్నముగా యేర్పడివుండడము అజంత భాషల యొక్క, పురుష భాషలయొక్క గొప్ప భాగ్యము. వారైపత్రికలను నా బిడ్డలు లక్షలకొంది చదివి అభివృద్ధికి రావలెనంటే వాటిని వాడుకభాషలోనే వ్రాయ వలెను. కొంచెముగా గొప్పగా సడలించిన గ్రాంథికభాష కూడా జనసామాన్యము నకు బోధపడదు. కాబట్టి గ్రాంథికభాషను కనికరములేక సంకరబొకరలుగా

రిప్పి రిప్పలుపెట్టి, తప్పులుకూర్చి, పిచ్చిపిచ్చి శబ్దజాలమును కల్పించి గ్రాంథిక భాషను, వాడుకభాషను రెంటినీకూడా పాడుచేయకండి. నాదొడ్డబిడ్డలతోకొందరు పెద్దప్రాతలని పేరుపట్టి గ్రాంథికభాషలో పిచ్చిప్రాతలను వ్రాసి నాకు విచారము కలిగిస్తూ వున్నప్పటికీ, కొందరు దొడ్డగ్రంథాలు కల్పించి నా గర్వము పెంపు చేస్తూవున్నారు. ఇది నాకు పరమానందమే. కాని, వీరు సమర్పించే పరమాన్నము నా బిడ్డలలో లక్షమంది కూడా ఆరగించి అనుభవించడం లేదు. పరిశుద్ధమై రుచి కరముగా వుండే అంబలే 199 లక్షలమంది బిడ్డలకు ఆరోగ్యకరమైన ఆహారము. ఇది ఆహారవ్యక్తము. దీనినికూడా సంపాదించగలవారు నా దొడ్డబిడ్డలే. ముందటి కాలంలో కొందరు బుద్ధిమంతులు వాడుక భాషలో కథలు, కీర్తనలు, పాటలు, పదములు, హాస్యములు మొదలైనవి కల్పించివున్నారు. గంగా వివాహము, కుసలాయకము, బొబ్బిలికథ, దేశింగురాజుకథ, క్షేత్రయ పదములు, సారంగ హాణి పదములు, లంకాయాగము— మొదలైనవి నా బిడ్డలకు ప్రాణములు. వాడుక భాషలో అనేక గ్రంథములు నోటి పాఠాలలోను తాటాకుల పుస్తకాలలోను పై ప్రాణాలతో నిలిచియున్నవి. వీటిని రక్షించి చక్కగా ముద్రించి సర్వజనులకు సులభంగా దొరకేటట్లు చేయడం యెంతో పుణ్యకార్యము. ఈ కాలంలో కూడా కొందరు బుద్ధిమంతులు వాడుకభాషలో హాస్యములు, కథలు, శాస్త్రములు, ధర్మ శాస్త్రములు మొదలైన గ్రంథాలు వ్రాసియున్నారు. ఇవి ప్రతి పల్లెటూరిలో పూజింపబడుతూవున్నవి. కన్యాశుల్కము చదివి సంతోషించని వారుందురా ? సంస్కృతగారి గ్రంథాలలో, వాడుకభాషలో వ్రాసిన హాస్యములేకదా అందరూ చదివి ఆనందిస్తూవున్నారు. కాబట్టి, దొడ్డ నాయనలారా ! విద్వాంసులారా ! గ్రాంథికభాషను సంకరముచేసి నా గర్వమును కుంగించక, వాడుకభాషను లఘుమార్గముతో వృద్ధిచేసి, పరిష్కరించి, మనోహరమైన కల్పనలతో రమ్యము చేసి, జ్ఞానమును ఆనందమును పెంచే సర్వజనోపయోగములైన గ్రంథాలు వ్రాయండి, ముద్రించండి, ప్రచురించండి ! చిన్న బిడ్డలు 199 లక్షలమందికి ఆభివృద్ధిమార్గము యేర్పరచండి! తల్లి ఆశీర్వాదనమును పొందండి! శాశ్వతమైన కీర్తిని సంపాదించండి !!

తే.గీ. నోటితో పల్కి వినదగు * నుడుగు లెట్లు
కాగితముపయి వ్రాయంగ * గర్వములగు?
తప్పు మీయందె కలదని * చెప్పనేల,
మంచినీళ్ళు నిందింతురో * మధువు మరగి?

నా ఎరుకలో....

[మణిమంజరి గత సంచిక తరువాయి]

—డా॥ వేటూరి సుందరమూర్తి

మాది పండిత వంశం. మా నాయనగారికి చిన్నతనం నుండి సాహిత్యం మీద ఎక్కువ మక్కువ. కాలక్రమేణా సాహిత్యం మీద నుండే సహజ అభిని వేశంవల్ల, చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రిగారి గురు సంస్కరణంవల్ల అది దినదినాభివృద్ధి చెందింది. చిన్నతనంలోనే మద్రాసు చేరడం, ఉద్యోగరీత్యా దేశాటనం చేయ వలసి రావడం, అనేక ఉద్దండ పండితులతో పరిచయం కలగడం, వీటికి తోడు స్వయం కృషి, నిశితమైన బుద్ధి కుశలత, విమర్శన దృష్టి కలిగి ఉండడం, ఆచిరకాలంలోనే వారికి సాహిత్య ప్రపంచంలో సముచిత స్థానాన్ని సమ కూర్చాయి. 1910 నుండి 1930 దాకా దాదాపు రెండు దశాబ్దాలపాటు సాహిత్యంలో నిర్విరామమైన కృషిచేసి అనేక నూతన విషయాలను లోకానికి అంద జేశారు. తొలి దశలో వారి అనారోగ్యం చాలా చీకాకులకు కారణమయింది. కుంభకోణంలోని మాస్టర్ సి.వి.వి. గారి గురు కృపవల్ల స్వస్థత చేకూరి సాహిత్య కృషి కొంత కాలం యథావిధి సాగింది. 1930 నుండి 1940 దాకా సాహిత్య విముఖులై సి.వి.వి. గారి యోగానుష్ఠానంలో నిమగ్నులై అనేక అపూర్వ అనుభవాలను గడించారు. 1939 డిసెంబరులో మద్రాసు ఉద్యోగం నుండి రిటైర్ అయి తిరుపతి శ్రీ వెంకటేశ్వర రిసర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్ తెలుగు శాఖాధిపతిగా నియమితులవడంవల్ల తిరిగి 1950 ఆగస్టులో వారు చనిపోయేదాకా పది సంవత్సరాలపాటు సాహిత్యానికి తగిన సేవ చేయ కలిగారు. వారి జీవిత కాలంలో నాకు తెలిసిన కొన్ని సన్నివేశాలను ఇక్కడ వివరిస్తాను.

నా చిన్నతనంలో మద్రాసులో ఉన్నప్పుడు గిడుగు రామమూర్తి పంతులు గారు తరచు మా ఇంటికి వస్తూ ఉండేవారు. ఆయన ఆజ్ఞానుభావూభు. నల్లటి కోటు, తలకి తెల్లటి తలపాగ, మోకాళ్ళదాకా అందుతూ బిళ్ళమడత ఉత్త

రియ్యం, తెల్లని ధోవతితో వారి మూర్తి నేటికీ నా కళ్ళముందు కనబడుతూ ఉంటుంది. ఆయన కోటు జేబులో ఒక పొడుగాటి రబ్బరు గొట్టం ఉండేది. నేను చాచితో చిన్న పిల్లవానిగా మాట్లాడడం నాకు బాగా గుర్తు. ఆ రబ్బరు గొట్టం ఒక చివర ఆయన చెవిలో పెట్టుకునేవారు. అవతల చివర నుండి నేనూ మా చెల్లెలు మాట్లాడుతూ ఉండేవాళ్ళం. చాలా తమాషాగా ఉండేది. ఎందువల్ల ఆ గొట్టం ద్వారా మాట్లాడవలసి వచ్చేదో మాకు అప్పుడు బోధపడేది కాదు. ఆ తర్వాత చూతు తెలిసిందేమిటంటే- వారు సవరణ భాష మీద పరిశోధన చేయడానికి ప్లానిమెంట్ కోయ ప్రాంతాలకు తరచు వెళ్ళివస్తూ ఉండేవారట. అది వన్య ప్రాంతం కావడంవల్ల వారికి అడపాతడపా చలిజ్వరం రావడం, దాని నివారణకు రీన్లెన్ అతిగా సేవించడంవల్ల చెముడు రావడం తటస్థించిందట. ఆ గొట్టంతో గూడా బిగ్గరగా అరిస్తేగాని వారికి తిన్నగా వినబడేది కాదు. మా నాయనగారూ వారూ మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడు చాలా బిగ్గరగా మాట్లాడుకొనేవారు. మాకు వాళ్ళిద్దరు దెబ్బలాడుకుంటున్నారా అని అనిపించేది, నిజంగా గూడా వారు విశ్వసించిన సాహిత్య విషయం మీద వాదోపవాదాలు అంత పట్టుదలతోనూ సాగుతూ ఉండేవేమో! వాటిని గురించి నేనిప్పుడు వివరించి చెప్పలేను. స్థూలంగా భాష, ఛందస్సు, పుస్తక పరిష్కరణ మొదలైన వాటిలో వారు గుర్తించిన అనేక కొత్త విషయాలపై చర్చ సాగుతూ ఉండేది.

ఆ రోజులలో గురజాడ అప్పారావుగారు మద్రాసు వచ్చినప్పుడల్లా నాయనగారికి కబురుపంపి వారున్నచోటుకి పిలిపించుకుంటూ ఉండేవారు. ఒక పర్యాయం మాత్రం వారు గుజ్జపు కోచిబండిలో వచ్చి నాయనగారిని పిలుచుచు వెళ్ళడం లీలగా గుర్తు. వారి మధ్య జరిగిన సంభాషణ వివరాలు మాకంతగా తెలియవు.

అప్పట్లో నెల్లూరు నుండి దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారు తరచు మా ఇంటికి వస్తూ ఉండేవారు వారిది శ్రావ్యమైన కంఠం. పద్యం ఖగ్గీమని సంగీత ధోరణిలో చదివేవారు. మా పినతండ్రులు మా నాయనగారు ఇంట్లోనే సమయంలో వారిచేత పద్యాలు చదివించుకుంటూ ఆనందిస్తూ ఉండేవారు. పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు తాము వ్రాసిన కవిత్యం నాయనగారికి చదివి విసిపిస్తూ ఉండేవారు. అనేక సాహిత్య విషయాలను గురించి వారిచుప్పుడు ముచ్చటించుకుంటూ ఉండేవారు.

కొన్ని బయటపడకూడని విషయాలు గూడా వారు అంతరంగికంగా చూట్టాడు కుంటూ ఉండేవారు. అట్టి వానిలో వేదం వెంకట్రాయశాస్త్రిగారి ఆముక్తమాల్యద వ్యాఖ్యానంలోని కొన్ని దొనుగులను గురించి గూడాను. వెంకటరాయ శాస్త్రిగారి వారు సంస్కృతంలో ఉద్బంధ పండితులు. వారిమీద నాయనగారికి అమితమైన భక్తి. వెంకటరాయ శాస్త్రిగారికి గూడా నాయనగారిమీద అమితమైన అభిమానం. ఒక విద్వాంసుడు వయస్సు మీరిన తరుణంలో చేసిన పొరపాట్లను చక్కదిద్ది వారిని నింబెట్టడం భావితరాల వారిమీద ఉన్న బాధ్యత అని నాయనగారి అభిప్రాయం. వెంకటరాయ శాస్త్రిగారి శిష్యబృందం నెల్లూరులో పాతుకుఉన్నది. పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారికి వెంకటరాయ శాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానాలలోని లోపాలు గురించి బాగా తెలుసు. వీటిని పురస్కరించుకొని వెంకటరాయ శాస్త్రిగారి అనంతరం వారి శిష్యవర్గానికి పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారికి మధ్య వాదోపవాదాలు చెలరేగాయి. బద్ధశత్రువుల క్రింద ఒకరినొకరు చూస్తూ ఉండేవారు. నాయనగారు ఎంత వారించినా నెల్లూరులోని వాతావరణం పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారిని రంగంలోనికి ఈడ్చింది. వెంకట్రాయశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానాలలోని లోపాలన్నీ ఎత్తిచూపుతూ నిందాపూర్వకంగా పుస్తకాలు వెలువడడండాకా వచ్చింది. ఈ వ్యవహారమంతా నాయనగారికి నచ్చలేదు పరోక్షంగా వానిని వారిస్తూ పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారికి కబుర్లు చేరుతూ ఉండేవి. వేదంవారి వ్యాఖ్యానాలమీద పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారి విమర్శ గ్రంథం వెలువడింది. వారు దానిని నాయనగారి అభిప్రాయార్థం పంపారు. దానిలోని తప్పులను ఎత్తిచూపిస్తూ, లోపాలు సహజమనీ, ఇకనైనా పరస్పరం నిందారోపణలు ఆపడం మంచిదని పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారికి సలహా ఇస్తూ ప్రశాసించారు. పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారి విమర్శగ్రంథంలోని తప్పులు వారి ప్రత్యర్థుల చేతులలోబడి వ్యవహారం మరి విషమించింది. ఈ సమయంలో నాయనగారు తిరుపతిలో ఉన్నారు. పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు నాయనగారిని చూడడానికి వస్తూ ఒక వీశడు వేగించిన జీడిపప్పు తీసుకువచ్చారు. పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారి ఉద్దేశం నెల్లూరి పరిస్థితి వివరించి తనను సమర్థించుకుందామని. కాని వ్యవహారం ఇంకో విధంగా తయారైంది. వారు రావడంతోనే నాయనగారు “నీ పైర్కానికి ఈ జీడిపప్పు నివర్యనం ఇక నాకేమీ చెప్పవద్దు” అని అన్నారు. పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు చాలా సంకటపడి అతృప్తితో వెళ్లడం జరిగింది. కొన్నాళ్ల తర్వాత నేను బెజవాడ వెడుతూ ఉంటే రైలులో పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు కలిశారు. వారు నాతో “మీ నాయనగారు

అనుభవస్థులు. వారికి నాబాధలు తెలియవు. నన్ను వాళ్లు కాకి పొడుస్తున్నట్లు నాకుపెట్టారు. ఈ పరిస్థితులలో వాళ్ల మీద నేను ధ్వజమెత్తక తప్పలేదు. మీ నాయనగారు నా స్థితిలో ఉంటే గాని వారికి నా బాధ అర్థంకాదు” అని వివరంగా మార్చాడు. ఈ వ్యవహారంవల్ల వీరిద్దరి మధ్య కొంత పొర పొచ్చాలు ఏర్పడ్డా ఒకరి మీద మరొకరికి గౌరవం ఏ మాత్రం కొరవడలేదు. మా నాయనగారు పోయిన తర్వాత గూడా పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు ప్రైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు ఒక పర్యాయం మా ఇంట్లోనే బసచేశారు. నేటికీ పిచ్చయ్యశాస్త్రి గారిలో మా సాన్నిహిత్యానికి ఏ విధమైన కొరత లేదు. [ఇటీవలనే శ్రీ దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారు పరమ పదించినారు. వారి మృతి వట్ల మా సంతాపమును తెలియజేస్తున్నాము].

1929 ప్రాంతాలలో జరిగిన ఒక ముఖ్య సంఘటన నాయనగారికి సాహిత్యం మీద కొంత విరక్తి కలిగించింది. అంతకుముందు కొంతకాలంగా శాసన విషయాలనుగురించి పరిశ్రమిస్తూ కొన్ని శాసనాలను గూడా పరిష్కరించి ప్రచురించారు. అప్పటికే ఇండియన్ ఆంటిక్వేరీలో (ఫ్లీటు) అహదనకరతామ్రశాసనంయొక్క విజ్ఞప్తమైన ఎస్టాంపేజీని ముద్రించారు. దానిలోని విషయం దుర్మహ్యంగా ఉండడం వల్ల వివరణ ఎవరికీ కొరకుడుబడని స్థితిలో ఉండింది. నాయనగారికి ఇంగ్లీషుతో పరిచయం తక్కువ. తెలుగు లిపి పరిణామాన్ని శాసనాల ఒరిజినల్స్ చదువుతూ, గుర్తిస్తూ వచ్చారు. వీటి పర్యవసానం అహదనకర తామ్ర శాసన వివరణ. అందులో ఒక చింత అక్షరాన్ని గుర్తించి, దానిని లోగడ ఇతరులు ఏ విధంగా చదివింది, దానిని ఏ విధంగా చదవవల్సింది, ప్రస్తుత శాసనంలో ఆ విధంగా ఆ అక్షరాన్ని చదివితే అర్థ వివరణ కుదరడం గుర్తించి దానిమీద భారతిలో ఒక వ్యాసం వ్రాశారు. దీనిని పురస్కరించుకొని వాదోపవాదాలు చెలరేగాయి. మ. సోమశేఖరశర్మ గారు, నే. వెంకటరమణయ్య గారు వ్యక్తిగత దూషణలతో నాయనగారి మీద విరుచుకుపడ్డారు. సారాంశం : విశృంఖలంగా ఇష్టం వచ్చినట్లు శాసన అక్షరాలను తీసివేసి, చేర్చి, కాలానుగుణంగా గుర్తిస్తూ వచ్చిన అక్షరాల గుర్తింపును తారుమారు చేసి, శాసన లిపిమీద ఏ మాత్రం అధికారం లేనివాళ్లు తప్పుత్రోవ ననుసరిస్తున్నట్లు దుయ్యబట్టారు. దీనికి నాయన గారు తిరిగి బదులు వ్రాశారు. కాని ఆ తర్వాత అంతరుద్బోధం వల్ల వారి విమర్శలకు బదుళ్లు వ్రాయక సాహిత్య రంగానికి పూర్తిగా దూరమయ్యారు. శాసనానికి నాయనగారు ఇచ్చిన అర్థ వివరణకు ఎవ్వరు వ్యతిరేకించకపోయినా ఆ శాసనపు లిపిపై చాలాకాలం వాదోపవాదాలు చెలరేగుతూనే ఉండేవి. చాలా

కాలం తర్వాత సోమశేఖరశర్మ గారు వారి వైఖరిని వివరిస్తూ, వారిద్దరి మధ్య ఉన్న అభిప్రాయ భేదం లిపి వివరణను గురించేగాని శాసన వివరణను గురించి కాదని, ఆ అభిప్రాయ భేదం వ్యక్తం చేయడం నాయన గారికి కష్టం కలిగించిందని అనేకసార్లు చెప్పడం నేను విన్నాను.

నేలటూరి వెంకటరమణయ్యగారు తర్వాత చాలా కాలానికి మిత్రులుగానే ప్రవర్తించేవారు. మద్రాసు యూనివర్సిటీ “వెలుగోటి వారి వంశావళి”ని ప్రచురించడానికి ముందు గ్రంథపాఠాలతో దురూహ్యంగా ఉన్న ఆ వంశావళి ప్రతిని నాయనగారికి పంపి సంస్కరింపించుకొన్నారు. అది అందినట్లు కృతజ్ఞత తెలుపుతూ తర్వాత ఉత్తరం గూడా వ్రాశారు. ఆ తర్వాత నెలరోజులకే మా నాయనగారు చనిపోయినారు. తిరుపతి నుండి మేము హైదరాబాద్ రావడం జరిగింది. వెంకటరమణయ్యగారు గూడా మద్రాస్ యూనివర్సిటీ ఉద్యోగ విరమణాంతరం హైదరాబాద్ చేరుకున్నారు. తరచు విద్యానగర్ బస్స్టాండ్ వద్ద కలుస్తూ ఉండేవాళ్ళం. వెంకటరమణయ్యగారు ఒక సమయంలో బస్స్టాండ్ వద్ద కలిసినప్పుడు నన్ను సంబోధిస్తూ, “ఏమయ్యా, మీ నాయన అహవనకర తామ్ర శాసనంలో చేసిన లిపి వివరణ సరిగా ఉన్నట్లే అనిపిస్తోంది” అని అన్నారు. నాకు ఆ విషయ పరిజ్ఞానం లేకపోవడంవల్ల ఆయనతో అంతకన్న ఎక్కువ మాట్లాడలేదు.

[సశేషం]

వినోద విమర్శము

సేకరణ-వివరణ

ముదివేడు ప్రభాకరరావు

-వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారు

భారతిలోఁ బయిపేరితో నేను వ్రాసిన వ్యాసమున 'స్నాన శబ్దవిచారము'న కిప్పు డీ క్రింద వ్రాయునది యనుబంధము.¹ ఆ వ్యాసము వ్రాయునప్పుడు నేనీ క్రింది గ్రంథములను బరిశీలింపక పోయితిని.

రంగరాజుబ్బందస్సులో 'ప్రాకృతాదేశయతి' యనుపేర - జ్ఞాధాతువుతోని జ్ఞాను స్నాధాతువుతోని స్నాకు 'త' కు, యతులు లక్ష్యము లీయఁబడినవి.

'నా కూర్మినందనమే లాత్మదలంచి దేవరకు విజ్ఞాపింప నే వచ్చితిన్'

— వరాహ పురాణము

సీ. తావక నగజల స్నాత పాపహరాయ

నతి మాత్ర సాధన జ్ఞాన దాయ

—ప్రబంధరాజ వేంకటేశ్వర విలాసము

అని యున్నది గనుక తెలియవలెను.

ఇది చూడఁగా నా కెంతో సంతోషమయినది - నా తలఁపు నిది సిద్ధాంతియై రించుచున్నది. ప్రబంధరాజమున రెండు యతులు జ్ఞ - తన - స్నా - త, ఒక చరణముననే కలవు - అతడు, యతి లక్ష్యముగా దీని రచించెను.

ప్రయోగ రత్నాకరమున నీ లక్ష్యములు గూడఁ గలవు.

క. మానవ నాథుడు గంగా

స్నానానంతరము సకలధానములు మహా

దీనులగు విప్రకోటికి

సేనగ దయతోడ నిచ్చి శివుదర్శించున్.

—భీమన నరసింహ పురాణము

క. ఆతం డక్కడ సుకృత

స్నాతుండై యేగుడేఁ బథమ్మునను మహా

భూత మొకటి యెదుట నిలువ

భీతుఁ గనక వానిఁ జూచి పేర్కొని పలికెన్.

—పెద్దన హరికథాసారము

స్నాతయగు సతిఁగూడు వర్తనము మాని

యన్య సతిఁగూడువాఁడు సామాన్యుఁడంద్రుడు.

—భాస్కరుని సునందోపాఖ్యానము, ఎత్తుగీరి

ఇందు దీనికి సంయుక్త యతి యని పేరున్నది.

౨

మరిమిటి ముందు గుంటూరు జిల్లాలో మోదుకూరను గ్రామము నకు గ్రంథ పరిశీలనమున కరిగితిని. ఆ గ్రామమున సంపన్నులును వ్యవత్పన్నులును నగు భట్టాజులు గలరు. ఆ నాటికే వారి యిండ్లలోఁ బెక్కు తాళపత్ర పుస్తకము లంతరించినవి. ఉన్నవానిఁ గూడఁ గొందఱు నాకుఁ జూపకపోయిరని నా యచుమానము. శ్రీ బల్లం కనకరాజు గారను వారి యింట ముమ్మాట, తడవకు రెండేసి, మూడేసిగాఁ గొన్ని పుస్తకములఁ జూపిరి. పనికిమాలి పెంటపైఁ బాఱవేయ నున్న విడివిడి యాకులఁ గొన్నింటిని దెచ్చి యిచ్చిరి. అందుఁ గొన్ని యెన్నఁదగిన చాటుధారలున్నవి సంపన్నులగు మఱియొక రాజుగారి (వారి పేరు మఱచితిని. వారు మేడ యింటివారు.) యింట గ్రంథము లన్నియుఁ జెడిపోగా బాటవైచిరట! ఆ పాటవైచిన వానిలోఁ గానవచ్చిన చింపి యాకులలోని వీ క్రింది పద్యరత్నములు !

శా. సాయంతాల సటన్మహా నటజటా చంచద్వియ ద్వాహిని
సాయంతాన్మహారీ విజృంభణ కళాప్రౌఢుండు సత్కాన్యమున్
జేయన్
... తెంత దవ్వు రసవత్సాహిత్యా సౌహిత్యముల్!

—ఆదినారాయణ చరిత్రము.

సీ. కడుఁజిత్రమిది యన బెడగై న యర్థంబు-తల...విమున్న తలఁప వలయు
... .. వినువారి- చెవులకుఁ జల్లగాఁ జేర్చవలయు
పదనికాయంబుతోఁ బ్రాణంబులి...ను- నెలవుల నుండంగ నిలుప వలయు
భాసురాలంకార భంగుల నెడనెడ
నొప్పు నెలకొనఁ బద్యంబు చెప్పవలయుఁ
గాక వాకాటలకుఁ జొచ్చి కటము లదర
వదలి శిఖవీడ జెమటలు నుదుటఁ బొడమ
బల్చి

—భవదూరుడు.

సీ. మనమునఁగను విచ్చికను మంచి తలఁపుల- తెఱగార వ్రేకని
తియ్యఁబలుకు
లకు దెల్చి రసములింకక తేటపడ నర్థము
ప్రాణంబు లేర్పడఁ బాకంబు లొప్పారఁ- బదబంధ మమర రూపనము
లలర
జాతులు విలసిల్లి సకల లక్షణ సమే-తముగఁ జెప్పిన గవిత్వములు గాక
.....బొంత గూర్చిన పోలికఁ బొందు పడని.....
మాటలాడఁ గూర్చి కావ్య నామములు వెట్టి- చదువు చదువులు కవిరాజు
సభలు చొరవు.

—శివదేవుడు

సీ.దడిఁ బర్వచోఁ-బాతిన గతి గానఁబడిన కరణ
నేలు వాఱెడు నెడ నిసుకలో నొకచోట-సోపాన పంక్తులు చూపినట్లు
బల్లి.....గూపిన్లు
దూలంబు తెఱఁ బుర్వ దొలువంగ నొకచోట- నక్షరాకార సమచిన్లు

తఱచు మాటలు ఐవ్వచోఁ దప్పిదారి - యచ్చపడి వచ్చు మాటలు...
.....పలుకు పలుకున కొనరంగఁ బలుక వలయు

—చదలువాడ యెఱ్ఱాపెగ్గడ

శా. సారోదార సమంచిత స్ఫురదురు - స్ఫాయల్లస ల్లాలిత
.....స ద్రిప్పి పెట్టుచును శబ్ద ద్రవ్యహీనుల్ నదా
తారుం జెప్పదు మంచుఁ జెప్పికొనుటల్ తప్పే నిరాఘట వా
క్సొరభ్య ప్రతిభా విజృంభితులు మెచ్చర్ గాక యాచ.....

—పెద్దనకవి లింగన పురుకుత్స చరిత్ర

అరయం గాకు.....సం
హరణం దద్దయు వాలి సంతతము దోషాకాంక్షుడై నజ్జినో
త్కరముం జేరఁగ నోడి దుష్టగతి నిధాత్రిం బ్రవర్తిల్లు ని
ఘ్నర మార్గైక నిరూఢుడై కు.....

—చంద్రమా? హరిశ్చంద్ర కథ

ఉ. నేరరు కావ్యబంధములు, నేరిమి పట్టు నుతింపఁగాదనా
నేరుతు రెందు దుర్మతులు నిక్కము డట్ల.....
.....నేరరు శ్రోతలు వెక్కిరింపఁగా
నేరుచుఁ గాక రూప రమణీయత చూచి నుతింప నేర్చునే
వీరర.....

—మారన మార్గంఁడేయ పురాణము

ఉ. మెచ్చుఁడు మెచ్చవచ్చు నెడ.....

—ఈ పద్యము ప్రబంధరత్నావళిలోఁ గలదు.

ఉ. మెచ్చులఁ జేయు చక్కటుల మెచ్చ నెఱుంగక యున్నరిత్తచో
మెచ్చినఁ, గల్మషంబుగల మేరలు, గానక ద్రోచిపుచ్చినన్
మెచ్చట.....యుఁ జేసినన్
మెచ్చరు కావ్య తత్త్వ కృతనిశ్చయు, లాతని శ్రోతగా మతిన్.

౬వి.....విభుచేఁ
గవియుఁ గవిచేర విభుఁడుఁ గడు విలసిల్లున్
రవిచే రవి రవిచే రవి.....
రవి రవి విభవమున నభము రంజిల్లు క్రియన్.

—కూర్మ పురాణము

కా. అంగిరారము ప్రస్తుతింపఁదగదే యార్యానుపూలంబులై
చూంగకృత భవనులై ప్ర.....
.....నిరర్గళ గళద్ధంగా తరంగావళీ
భంగిం బేర్చిన నన్నపార్యుని వచః ప్రాగల్భ్య నిర్వాహముల్.

—యడవల్లి తుర్కరాజు²

ఉ. భారతి కుంతలాశి శివభద్రు.....[లం
కారము] కాశిదాసుఁడు వికాసము మాఘుఁడు కర్ణపూర మ
హూర చరిత్రుఁడై పరగు కొమ్మయ తిక్కఁడు దర్పణంబు సం
సార సుఖైక వాక్రమర.....వచస్సరసిరుహక్షికిన్.

—విక్రమసేనము-కవిస్తుతి

క. భువి షడ్రసములు నాలుక
జవిగొనఁగాఁజేసే బ్రహ్మ సత్కృతి వలనన్
జెవి నవరసములుఁ జవిగొనఁ
గవి చేసెను [బ్రహ్మకంఠఁ గవి] యధికుఁడగున్.

—విక్రమసేనము

సీ. చదువుఁబో కలయందు సాళలు.....
[ధర్మ శాస్త్రముల వేదవ్యాస మునుల నిశ్చయము నందొక కుదుష్టంబువెట్టు
తర్కంబునందు గొలమునైన నభ నాలుగే.....
.....బింబు తెఱఁగని ప్రక్రియ, దీర్చి తెలుప
కాన్డక్షణముల నలంకారవక్త లారయని చోటు లారసి పేరువెట్టు
.....[ఓప్పుదురు భూమి] దేవత లప్పరమున

—సోమయాజుల విజయసేనము

చ. అమరుల పంటచేలు వివిధాతిథి చక్రము సౌచ్చి నిండ్లు
వీగుల యాటపట్టు స
 త్యము చెలు లుగ్రకర్మముల యందని మ్రాచులపండ్లు సర్వ కా
 స్త్రములన.....భాసురోత్తముల్.

సీ. అనవద్య వేదవిద్యా వితతిని నాలవాలములు జిహ్వించుములు
 రాజ.....నరసుల మారనములు
 సాధు సత్యవ్రత సౌరభ్యక్షికి నుచితవాక్యములు పుష్పేష్టములు
 సాదర.....
 గా సమస్త మహాధ్వరకర్తృతా వి
 భూతి సౌంపారి నిఖిల సహజ్యులను
 నిరుపమాన సద్గుణ గణ.....
గండవరపు.....

తునిగిపోయిన యీ పద్యముల యాచులను జూచి నేను మిక్కిలి
 దుఃఖించితిని. నేను ప్రకటించిన బ్రబంధ రత్నావళిని బోలెడనే చీ గ్రంథము.
 అదియు నిదియు వేరువేరు గ్రంథములే. శివదేవుడు, భవదూరుడు మొదలగు
 వారి గ్రంథము లందుఁ జేరలేదు. ఎన్ని సత్కావ్యములు మన్నయిపోయినవో!-
 పై కవుల గూర్చి యిండుకంత పరిశీలనము—

1. ఆదినారాయణ చరిత్రము-ఇందు గ్రంథకర్త పేరు గానరాదు. కాని
 లక్షణగ్రంథములందు—

ఉ శ్రీయుత లోచనోజ్జ్వల మరీచులు భాసు మరీచి విస్ఫుర
 త్రోయజ కాంతి తోడఁ దులఁదూఁగెడు పచ్చని పట్టుగట్టి య
 త్థాయత శంఖ చక్రరుచిరాసి గదాధరుఁ డేగు వెంచె నా
 రాయణుఁ డాత్తరక్షణ పరాయణుఁ డా కరిరాజు పాలికిన్.

అను పద్య మీ గ్రంథములోనిదిగా నుదాహృతము. దీని కర్త కవి
 రాక్షసుఁడని కలదు.

భవదూరుడు

పక్షిస్తుతులలో గొంద అీ కవిని స్తుతించిరి. ఈ కవి కృతి యే
విహ్వలగర రాజగు ప్రథమ బుక్కరాయల కొడుకు భవదూరు డొక్క
గారిడు. ఆతఁ డీతఁడే యగునేమో!

శివదేవుడు

ఈతడు కాకతీయ గణపతిదేవునకు, రుద్రమదేవికిని మంత్రి సత్తమున
పురుషార్థసారమున కృతిని రచియించెను. శ్రీ రామకృష్ణకవిగారు ప్రకటింపి
నకల నీతి సమృతమునఁ బెక్కు పద్యములు పురుషార్థసారములోనివి గలవి
'శివదేవ ధీమణి!' యని మకుటము గల పద్యములు గొన్ని ప్రయోగ రత
పద్యమునను, బాలబోధద్బుందమునను 'శివదేవయ్య శతక' మనుపేర నుదా
హరించబడినవి. ఆ శతకమును గూడ నీతఁడే రచించియుండవచ్చును. ఇక్క
దొకటి పద్యము పురుషార్థసారమందలిదేమో!

చదలువాడ యెఱ్ఱాప్రెగ్గడ : ఈతఁడే భారతారణ్యపర్వశేష హరివంశా
కస్త్ర-వీరి యింటిపేరు చదలువాడయే కాని ఏర్పూరి కాదు-ఇందు దొరికిన పద
మాతని రామాయణ మందలిదేమో!

పెద్దన కవి లింగన

ఈతనిగూర్చి నాకేమియుఁ దెలియరాలేదు.

చంద్రమౌళి

ఈతఁడు హరిశ్చంద్ర కథ రచించెను. నేను బ్రకటించిన బ్రబంధ
రత్నావళిలోఁ గూడ నీతని హరిశ్చంద్ర కథలో నుండి పద్యము లుదాహృతము
లయ్యెను.

మారస

మార్కండేయ పురాణములోనివిగాఁ ఇక్కడ దొరకిన పద్యము
మార్కండేయ పురాణమునఁ గానరాదు. ప్రబంధ రత్నావళిలో నిది, కేతన

పవ్యముగాఁ జెప్పఁబడినది. కేతన కృతులలోను గానరాదు. కాని వానిఁ బోలినది గలదు.

కూర్మ పురాణము

రాజలింగకవి కూర్మపురాణము గలదు. ఇందు దొరకైనపవ్య మందు గానరాదు. ఈ కూర్మపురాణ మింకొకటి గాఁబోలును.

యడవల్లి తుర్కరాజు

ఈతనిఁ గూర్చి యేమియు నా కెరుకపడలేదు. ఈతని పద్యము సంస్కృత కవి స్తుతియే. అందు నాల్గవ చరణమున గ్రంథపాతము (సౌర) అని పూరింపఁ దగియుండును. ఆ సంస్కృత కవులలోఁ గొమ్మయ తిక్కయ పేరు గూడ నున్నది. ఆతఁడు సంస్కృతమునఁ గూడ గ్రంథముల రచించి యుండ వచ్చును. అట్లగుటకీ పవ్యమే కాక మణి మూడు సాధనము లున్నవి.

I. తిక్కన భారతోపోద్ధాతమున—

శ్లో. కిమస్థి మాలాం తిసు కౌస్తుభం వా
పరిష్క్రియాయాం జహమన్యసేత్వమ్ ।
కిం కాలకూటం కిమువా యశోదా
స్తన్యం తవ స్వాదు వద ప్రభోమే॥

అని శ్లోకము జేర్చుట:

II. కేతన దశకుమార చరిత్రలో—

క. అభినుతుఁడు మనుమ భూవిభు
సభఁ దెనుఁగున సంస్కృతమునఁ జతురుండై తా
సుభయ కవిమిత్ర నామము
త్రిభువనముల నెగడ ముత్రి తిక్కఁడు దాల్చెన్.

అని ప్రస్తుతించుట;

వివరణ కర్త అధోజ్ఞాపికలు

1. శ్రీ నడకుదుటి వీరిరాజు పంతులుగారి “సర్వలక్షణ సారసంగ్రహము” (భారతి, ఆగస్టు, 1927, పుటలు 9-17) అను వ్యాసముపై ఆధిపత్య భేద ప్రకటనార్థము వేటూరివారు “చివోద విమర్శము” అను శీర్షికతో (భారతి, నవంబరు, 1927, పుటలు 41-45) ప్రకటించిన వ్యాసమునకు ప్రస్తుత వ్యాసము అనుబంధము. ఇది “సుభాషి” అను సాహిత్య మాసపత్రిక, సంపుట - 1, సంచిక-9, డిశంబరు, 1927, పుటలు 200-208 నుండి గ్రహింపబడినది. పత్రికా సంపాదకుడు - పండిరి చుట్టిరాజ్యరాయ (ఈయనే తర్వాత ‘కిన్నెర్ల’ పత్రికను స్థాపించినాడు) ప్రకాశకుడు - అరచ రామమూర్తి, రాజమహేంద్రవరము.

2. అస్మద్గురువులు శ్రీ॥ తిమ్మావర్ణుల కోదండరామయ్యగారు, భారతి, జూన్, 1962, పుట - 9న ‘కలగూరగంప’లో ‘పెదతూర్కనకవి’ని గూర్చి వ్రాసిన దానిలో తమ గురువులైన వేటూరి వారు ‘యవవల్లి తుర్కరాజు’ని గురించి వ్రాసిన విషయం ప్రస్తావించలేదు. పెదతూర్కన, యవవల్లి తుర్కరాజు వేర్వేరు కవులు కావచ్చు. కాని తిమ్మావర్ణులవారు ధూర్జటి లింగరా. ఓవి వ్రాసిన అముద్రిత “పెద కాళహస్తి స్థల మాహాత్మ్యము”లో పూర్వకవిస్తుతిలో-

జాగ్రద్ధూర్జటి చటుల జ
టాగ్ర నట్యోధుని స్వనాం చదుర్గా
నుగ్రహ కవిత్వ విభవ స
మగ్రుని పెదతూర్కనాద్య మతి నుతియింతున్.

అని యన్నదని. యిది, “పెదతూర్కనకవి యెడవో, యాతడు చించిన గ్రంథము లేవో మనకు తెలియరాదు” అంటూ ఈ కవి యొక్క యునికిని గూర్చి “మన కవి చరిత్రకారు లెవ్వరును జేర్చిన యుండలేదు. లింగరాజు కవి తప్ప, యింకే కవియును అతని స్తుతించి యుండలేదు. అసలు ‘తూర్కన’ యన్నపేరే వింతగా నున్నది. కాని ప్రాచీన శాసనములలో ‘తూర్కన’ యను పేరు కానవచ్చుచున్నది. తూర్కన యను కవి జక్కన కంటే ముందు కాలములో వెలసియుండెనో లేక దగ్గుబల్లి దుగ్గననే లింగరాజు కవి ‘తూర్కన’ యని

111. మధురా విజయమును (కంపనాభ్యుదయ మని దీనికే నామాంతరము) కావ్యమును రచించిన గంగాంబ (ఈమె యాంధ్ర స్త్రీ) తెలుగు దేశపు సంస్కృత పుస్తకము స్తుతించుచు -

రిక్తయస్య (జ్వ) కవే స్సూక్తిః కౌముదీవ కలానిధేః ।

సత్పక్షైః రవిభిస్సైవైరం చకోరైరివ సేవ్యతే॥

చతుస్సప్తతి కావ్యోక్త వ్యక్తి వైదుష్య సంపదే ।

అగస్త్యాయ జగత్కస్మిన్ స్పృహయే తోగ్గసకోవిదః ॥

ఇత్యాదిగాఁ జెప్పినది. ఇందు తొలి శ్లోకమునఁ బేర్కొనఁబడినవాఁడు కవిప్రహ్లాదగు మన తిక్కన సోమయాజియే యని నా నిశ్చయము. తర్వాతి శ్లోకములలోని యగస్త్య పదము, తిక్కనామాత్యుఁడును సమకాలము వారే. అగస్త్యుఁడు రాకర్షియ ప్రకాపరుడని ప్రసిద్ధి. కవి.* గంగాంబకా యగస్త్యుఁడు గురువో, గురువు గురువో యగును. గంగాంబ తిక్కన సోమయాజిని దర్శించియు నుంచవచ్చును. రిక్తన సోమయాజి సంస్కృత గ్రంథములను రచింపకున్నచో నామె యట్లు సంస్కృత కవి స్తుతిలో నాయనను స్తుతించదు.

విక్రమ సేనము

ఈ గ్రంథమును జిమ్మపూడి యమరేశ్వర కవి రచించెను. ప్రబంధ రత్నావళిలో నీ గ్రంథమున నుండి పెక్కు పద్యము లుద్ధరింపఁబడినవి.

విజయ సేనము

ఇది తిక్కన సోమయాజి రచించినది. లక్షణగ్రంథములలోఁ గొన్ని పద్యము లుదాహరింపఁబడినవి.

లక్షణ గ్రంథములం దుదాహృతములయిన పద్యములను బట్టి తెలియ వచ్చు గ్రంథములను తత్కర్తలను వేతొక వ్యాసమునఁ బేర్కొందును.

* చెబ్బడినాల్గు మహాకావ్యముల రచించిన మహాకవి 'బాలభారత' మను పేర రచించిన యిర్వది సర్గల మహాకావ్యమును నేసివృడు నాగరాక్షరము లతో ముద్రించుచున్నాడను.³

పేర్కొనెనో ఇంకను పరిశోధింపవలసియున్నది. 'దుగ్గన' నామము దుర్గన పద వికృతి యగుట, యతడు శివకాంచీ మాహాత్మ్యమును రచించి యుండుట, తుర్తన యనునది 'దుర్గన' యనుటకు లేఖకులు వ్రాసిన యపరూపము కాదగుట యతడు దుర్గానుగ్రహ కవిత్వ వైభవుడగుట యనునవి ఈ యూహకు కారణములు కాని, దుగ్గన తన నానికేతోపాఖ్యానము నందలి యాశ్వాసాంత గద్య లలో దన్నుగూర్చి 'శ్రీనాథ మహాకవింద్ర ప్రసాదలబ్ధ కవితా విశేష' యని పేర్కొని యుండుట ఈ యూహమునకు బ్రబల ప్రతిబంధకమగుచున్నది. దీనిని తూర్కనకవి దుగ్గన కావ మణియొకడని, యతడు జక్కన కంఠః బూర్వకాలము నందు వెలసినవాడు కాదగునని యూహింపనగు చున్నది."

అని వ్రాసినారు. 'తూర్కన' అను పేరు వింతగా నున్నదన్న తిమ్మా వర్ణుల వారి అభిప్రాయాన్ని శ్రీ వేదం వేంకటరాయశాస్త్రి (శాస్త్రి మనుమడు) గారు సమన్వయ పరచి, దృష్టాంతం శ్రీనాథుని శృంగార నైషధంలోనే చూపించారు. (భారతి, ఆగస్టు 1962, పుట - 98)

"శ్రీ తిమ్మావర్ణుల కోదండరామయ్యగారు గడచిన నెల 'భారతి'లో వ్రాసిన వ్యాసమున ఇతనిం గూర్చి ప్రశ్నించుచు, తూర్కన యనుపేరు వింతగా కూడ నున్నదనియు అట్టి కవి తిక్కనకు తర్వాతను, జక్కనకు ముందును ఉండి యుండుననియు, కాబట్టి ఈతడు దగ్గుబల్లి దుగ్గన (దుగ్గన-దూర్కన) కానేరదనియు వ్రాసియున్నారు. పెద తూర్కన మంత్రి నొకనిని శ్రీనాథుడు శృంగార నైషధమున చూపిడి సింగనామాత్యుని మూలపురుషునిగా పేర్కొని యున్నాడు.

ఆ మునినాథు నన్వయము సం దుదయించె బయ్యపయోనిధిన్

యామవతీ కళత్రుడుదయంబయి నట్లుగ గల్పవృక్ష చిం

తామణి కామధేను సమదాన నిరూఢుడు విద్విష త్రమ

స్తోమ దివాకరుండు పెద తూర్కన మంత్రి కులాగ్ర గణ్యుడై.

(ఆశ్వా 1-ప. 20)

పెద తూర్కన మంత్రి భారద్వాజ గోత్రుడు. తర్వాత శ్రీనాథుడు 'తత్సంతాన క్రమంబున' అని నెల్లూరి చిటిపెద్ద ప్రభుని అతని కుమారుని

మామిడన్నను- ఇట్లు క్రమమున మామిడి సింగన్న వరకు చెప్పియున్నాడు. శ్రీనాథుని కాలము నుండి వెనుకకు లెక్కపెట్టుకొందమన్న ఇన్ని తరములనుటకు సాధ్యము కాక, తూర్కన తర్వాత ఎప్పుడో చిటిపెద్ద ప్రభువనుటచే చాల పూర్వదని మాత్రము కుదురుచున్నది. తిక్కనను తర్వాత వాడనియే యను కొన్నను మామిడి వారి నందరిని శ్రీనాథుడు వీరాగ్రేసరులనగానే వర్ణించినాడు గాని కవులనుగా గ్రంథరచయితలనుగా పేర్కొన లేదు. కావున కవి యనుటకు కుదురకున్నది."

"తూర్కన యనుపేరు వింతగానే యున్నది గాని మనకు లేకపోలేదు. నైషధమే సాక్షి. తమిళదేశములో నేటికిని కలదు. 'తులుక్కాణం చెట్టియారులు' ఎందరో కలరు. 'తులుక్కాణం అమ్మన్' అను గ్రామదేవత కలదు. ఈ తులుక్కాణ దేవియే దుర్గయు కావచ్చును గాని అది తుర్క శబ్దం కాక తూర్క శబ్ద మగుట చేతను 'పెద తూర్కన మంత్రి', 'నెల్లూరి తూర్కరాజు' అను ప్రయోగము లుండుటచేతను విచారణీయము. మా తాతగారు సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటు సంపాదకులుగా నుండిన కాలమున వెలువరించిన 'నిఘంటు కతి పయము' లలో శబ్దసిద్ధి యెట్లు అను శీర్షిక క్రింద 15 వ సూత్రమున నిట్లు ప్రశ్నించినారు (1914-16)- "కొన్ని మనుష్యాది నామములకు అర్థ వ్యుత్పత్తుల నరయవలయు. ఉ॥ ఎలమంద, పల్లాలు. తూర్కన, పళ్ళయ్య."

"మంత్రులుగా నుండిన నియోగలే ఆ కాలమున కవిత్వము చెప్పు చుండినందున ఈ పెద తూర్కన మంత్రియే ఆ పెద తూర్కన కవిగా నుండు నేమో! ఉభయులును శైవులుగానే యున్నారు. కాళహస్తి, నెల్లూరు ప్రాంతాల వారే. శ్రీనాథుని కాలమునకు ముఱచిపోయి యుందురు" అని వేదం వారి వివరణ.

తిమ్మావర్ణులవారు తమ దృష్టికి రాలేదని 'యడవల్లి తుర్కరాజు' ను ప్రస్తావించక పోవచ్చును. కాని వేదం వారు కూడ వేటూరువారు చెప్పిన 'తుర్కరాజు' ను తడవక పోవుట వింతగా నున్నది. తిక్కన భారతోపొద్ధాత మందలి "కిమస్థిహాలా..." అను సంస్కృత శ్లోకమును, కేతన దశకుమార చరిత్ర లోని తిక్కన ప్రశంసను చేసిన కంద పద్యాన్ని ఉదాహరించిన యడవల్లి తుర్కరాజు "నన్నపార్థుని పచః ప్రాగల్భ్య నిర్వాహము" ను ప్రశంసించినట్లు వేటూరి వారు ఉదాహరించియున్నారు. దుర్గ శబ్దమే తుర్క, దుర్గగా మారిన

పైనున్న 'తూర్కన' ను గూర్చిన ప్రశంస వచ్చినప్పుడు 'తుర్క' అనే పేరుతో ఒక ప్రాచీన కవి యున్నాడని విస్మరించుట శోచనీయమే.*

పెద తూర్కన్న మంత్రి యింటిపేరు 'మామిడి' కాగా 'తుర్కరాజు' యింటి పేరు యడవల్లి. కాబట్టి విస్పష్టముగా వేర్వేరు వ్యక్తులే. కాని నమ కాళీను లగుదురేమో పరిశీలించవలసి యున్నది. 'పెద తూర్కన మంత్రి' కే 'నెల్లూరి తూర్కరాజు' అని కూడ పేరున్నదని వేదం వారు చెబుతున్నారు. నెల్లూరు నివాసి యైనందువలన నెల్లూరు తూర్కరాజు అయినాడు గాని యింటి పేరు 'మామిడి' వారు. ఈ 'తూర్కరాజు' 'యడవల్లి తుర్కరాజు'కు దగ్గరి వాడేమో చరిత్ర పరిశోధకులు నిర్ణయింపవలసియున్నది. వేటూరి వారు కూడా తమ వ్యాసంలో 'యడవల్లి తుర్కరాజు'ను గూర్చి వ్రాస్తూ "ఈతనిని గూర్చి యేమియు నా కెఱుక పడలేదు" అని వ్రాసినారు. కాబట్టి ఈ ప్రహస్తదీప్తాచార నామ సహితులైన 'తూర్క(కు)రాజు'ల ఔగాములు పరిశోధకులు పరిశీలించ వలయునని మనవి.

పైగా, 'పెద తూర్కన మంత్రి' అనడం మూలాన 'చిర తూర్కన' అనే వాదాకదున్నాడని తెలియపస్తోంది. ఆ 'చిర తూర్కన' ఎవరో? నమ కాళికు లవడం చేత ఒకవేళ మర 'యడవల్లి తుర్కరాజు'నే చిర తూర్కనగా పరిగణించి విస్పష్టత కోసం 'తూర్కన మంత్రి' పేరు ముందు 'పెద' అనే విశేష వాచకం జోపారేమో! 'నెల్లూరి తూర్కరాజు' అనే పేరు కూడా ఈ విస్పష్టత కోసమే ఏర్పడివుండవచ్చు. ఈ ఊహలోని నిజా నిజాలు కూడా చరిత్ర పరిశోధకులు అన్వేషించగలరు.

3. కాకతీయ ప్రతాపరుద్రుని యాస్థాన కవియైన అగస్త్యుడు రచించిన యిర్వదిసర్గల 'జాల భారతము'ను నాగరాక్షరములతో వేటూరి వారు ముద్రించు చున్నట్లుగా 'అధస్సావిక'లో తెలిపిరి. దీనిని నేను చూడలేదు.

* [కరీంనగర శాసనములో 'ఏతతయశుడైన యతనికి బతివ్రతాగుణ విభాసి భాగ్యవతి మహా-సతియైన తురుకమాంబకు' అని కలదు. ఆ పట్టున వేటూరి వారు మార్జికరీ నోట్సులో "తుర్కమాంబ - ? శ్రీనాథుడు - తుర్కనమంత్రి? ఈ పేళ్లు తురుకలద్వారా వచ్చిచేసేనా?" అని వ్రచ్చించి నారు - సం॥]

కాలకంఠ శతకము

[వేటూరి జోగయ్యార్య పుత్ర సుందరకృత కాలకంఠ సీస పద్యావళి]

సీ. శ్రీ పార్వతీలోల సేవితామర జాల
 ఫణిదామ ఫాలాక్ష పరమపురుష
 కనకాద్రి కార్ముక గజకర్బురాంతక
 కైలాసనాయక చాలకాల
 నారదమునివంద్య శారదాభ్ర శరీర
 కరపుట కమలజ వరకరోట
 రవి శశి శిఖి నేత్ర రమణీయ సుచరిత్ర
 సకలలోక పవిత్ర శక్ర మిత్ర
 అవని వేటూరి క్షీరాబ్ధి కణ్ణుడనగఁ
 బరగు జోగయ సూసు సుందరుని బ్రోచి
 కవిత వాక్రృథి నానగవే కరుణ మెరయ
 కదళిపురివాస ! గౌరీశ ! కాలకంఠ !

సీ. శ్రీ కాలకంఠాఖ్య సీస పద్యాశ్రి
 జెప్పఁ బూనితి నిదే చిత్తగింపు
 లక్షణ గ్రంథముల్ వీక్షింపఁగాలేదు
 శబ్దశాసను ఛక్రి జయవలేదు
 కావ్యపంచకమైన గనులఁ జూడఁగలేదు
 కల్పనాశక్తియు ఘనము కాదు
 నీ యనుగ్రహమునే నెరనమ్మితిని గాని
 భాషాధికారంబు పడసి గాదు
 నిత్యముగ భూమిపై మేను నిల్వదనుచు
 జంకి యీ తీరు దలఁచితి శంకలుడిగి
 తప్పులన్నియు సైరించ దండమిడుదు
 కదళిపురివాస ! గౌరీశ ! కాలకంఠ !

సీ. భూషణమ్ములకుఁగా భూషించఁగా లేదు
 భూము లిమ్మని నిన్ను బొగడలేదు
 హయముల కొరకు నిన్ను సించగాలేదు
 గజము లిమ్మని నిన్ను గలియలేదు
 పుష్పము లడుగగా వద్ద జేరనులేదు
 పొగు లిమ్మని నిన్ను బోరలేదు
 కానుక లిమ్మంచు కయ్యమాడఁగ లేదు
 గోధనం బిమ్మని కొసరలేదు
 పాప సంఘాతమును మాన్పి భయము బాపి
 మోక్ష మిమ్మని గోరితి రాక్షసారి !
 నీదు కృపనెంతొ నమ్మితి నిత్యమనుచు
 కడఁగిపురివాస ! గౌరీశ ! కాలకంఠ !

(సశేషము)

[శ్రీ ప్రభాకరుల పితృపాదులగు వేటూరి సుందరశాస్త్రిగారి అమృత
 కృతుల నుండి గ్రహించినవి - సం॥]

నాచన సోమనాథుని ఉత్తర హరివంశము

సవ్యాఖ్యానము

[వెనుకటి సంచిక తరువాయి]

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

[మేము ప్రకటించుదున్న మాదిరి బాగానే ఉన్నదనీ, అయితే మణి మంజరి పత్రికలో భాగాలుగా కాక ఒక్కపరి చదువుకొనే అవకాశం కలిగేటట్లు గ్రంథమంతా వెంటనే ముద్రించవలెనని మిత్రులు కొందరు వ్రాసిరి. పరిచయము కొరకేగాని గ్రంథమంతా పత్రికలో ప్రకటించే ఉద్దేశం మాకూ లేదు. గ్రంథాన్ని వెంటనే ప్రకటించవలెననియే మాసంకల్పమును. అయితే ముద్రణ ఖర్చు ముప్పదివేలకు పైబడునని ప్రెస్సువారి అంచనా. ఉదారులు తోడుపడి ప్రెస్సు, పేపరు ఖర్చులకు ఆర్థిక సహాయమో, అప్పో ఇవ్వగల్గినా వారిని స్మరించి ఈ గ్రంథాన్ని వెంటనే అచ్చుకివ్వడానికి వీలు కలుగుతుందని బ్రట్టవారి తలంపు. వారి యీ అభ్యర్థనను సహృదయలు మన్నిస్తారనే అశిస్తాము. —సం॥]

సీ. కౌరవాధీశ్వరు కన్యకారత్నంబుఁ

గామించి సొంబుండు గజపురంబు

సౌచ్చిముచ్చిమిఁ జేయఁ జూచిన నెఱిఁగి యా

రారాజువానిఁ గారాగృహమున

నిగృహితు¹నిం జేయ నెఱుసిన వార్తవే(గృహితుఁజేసిన నెఱుసెనవ్వార్త)¹

గమవిని నగరంబు గంగలోనఁ

ద్రవ్యివై చెదనని తన భూరి హలమున

²నెత్తి యెత్తాపి యయ్యేటి నీరు (నెత్తియెత్తేఁపె; నెత్తిపఱపిన)²

పజపెఁబట్టణ మిట్టట్టు వడఁ గదల్చి
కొడుకుఁ గోడలిరావించి కోట వెలికి
వియ్యమని శిష్యుఁడని కాచి విడిచె నతని
సీరపావితో రాజులు చెనయువారె ?

9

వ్యా. వీతత్పద్యముననే కథార్థమెల్ల సంగృహీతమయినది. మూలమున విప్లవహీనమైనది. గజపురము = హస్తినాపట్టణము; మ్రుచ్చిమి = మ్రుచ్చదనము (దొంగతనము), నెఱసిన వార్త = వ్యాపించిన మాట వరుస; 'ఎత్తి యెత్తుఁపి' అనుటలో ఎత్తి + ఎత్తి + ఊపి అని కాని ఎత్తు + ఊపి, అని కాని ఛేదము చేసికొనవచ్చును. 'చెప్పంపు' ప్రభృతుల వంటిది. ఇట్టి చోట్ల స్వార్థక సంది మహాకవి సమృతమనికాని, అట్లుగాక యిది శబ్ద పల్లవమే యనికాని సమర్థనము. ఎత్తి యెత్తేపి అని వ్రాత ప్రతులలోను, నెత్తిపఱసిన అని కం. వీ. ముద్రణమునను సుందరగా వ్రాత ప్రతుల పాఠమును 'ఎత్తి యెత్తుఁపి' అని నేను గుర్తించి మార్చినాడను.

[సాంబుండు, కొరవ ఆధీశ్వరుడు = దుర్యోధనుని యొక్క, కన్యకా రత్నంబున్ = పుత్రికారత్నమును, కామించి = ప్రేమించి, గజపురంబు = హస్తినాపురమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మ్రుచ్చిమి = దొంగతనము, చేయన్ చూచినన్ = చేయుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగా, ఎఱిగి = తెలిసికొని, ఆ రారాజు = ఆ దుర్యోధనుడు, వానిన్ = సాంబుని, కారాగృహమునన్ = చెఱసాలయందు, నిగృహీతునిన్ = బంధింపఁబడినవానినిగా, చేయన్ = చేయఁగా, నెఱసిన వార్త = వ్యాపించినవార్తను, వేగమున = మిక్కిలి శీఘ్రముగా, విని, నగరంబు = హస్తినాపురమును, గంగలోనన్ = గంగానదిలోనికి, శ్రవ్యవైచెదన్, అని, తన భూరిహలమునన్ = తన గొప్పనాగటితో, ఎత్తి ఎత్తి ఊపి = ఎత్తి యెత్తి యూచి, పట్టణము = హస్తినాపురము, ఇట్లు అట్లు పడన్ = ఇటు నటు పడునట్లుగా, కదల్చి, ఆ యేటి నీరున్ = ఆ గంగానదీజలమును, పజపెన్ = ప్రవహింపఁజేసెను, కోట వెలికిన్ = కోట వెలుపలికి, కొడుకున్ = తన కుమారుఁడగు సాంబుని, కోడలిన్ = కోడలిని (సాంబుని భార్యను), రావించి = వచ్చునట్లుచేసి, అతనిన్ = దుర్యోధనుని, వియ్యము అని = సంబంధ

యనియు, శిష్యుడు అని = శిష్యుడనియు, కాచి = చీచి, విడిచెన్ = విడిచి పెట్టెను, సీరపాణితోన్ = బలరామునితో (నాగదీని జేతియందు గలవాడు), రాజులు = ఇతర రాజులు, చెనయువారె = ఎదుర్కొనగలరా?

తాత్పర్యము : సాంబుడు దుర్యోధనుని కుమార్తెను ప్రేమించి యామె నపహరించి తెచ్చుటకై హస్తినాపురమును బ్రవేశించెను. అది యెఱిగి దుర్యోధనుఁ డాతని బంధించి చెఱసాలయందుంచెను. ఈ వార్త తెలిసి బలరాముడు కుపితుడై హస్తినాపురము నెల్ల గంగానదిలోనికిఁ ద్రవ్వవైచెవని పలికి తన నాగటిచే నా నగరమును గంగానదీ జలముల యందు ముంచి ముంచి యెత్తెను. అప్పుడానగర మంతయు నిటునటు కదలిపోయెను. పిదప నతఁడు తన కొడుకును, గోడలిని గోట వెలుపలికి రావించి, తనకు విష్యుమనియు, శిష్యుడనియు దుర్యోధనుని క్షమించి విడిచెను. రాజులును దుర్యోధనుడే యిట్లు కాగా నితర రాజు లాతని నెదుర్కొనఁ జాలుదురా? చాలరని భావము.

విశే॥ చతుర్థ పాదమున 'ఎత్తి పఱపిన నయ్యేటి నీరు' అనియు 'ఎత్తి యెత్తేపి యయ్యేటి నీరు' అనియుఁ బాఠములు కలవు. 'ఎత్తి పఱపిన' యనునది వీరేశలింగ కవి ముద్రణమునఁ గలదు. వ్రాత ప్రతులందెల్ల 'ఎత్తియెత్తేపి' యనియే కలదు. 'ఎత్తియెత్తూపి'యని సందర్భానుసారముగా నీట సవరింపఁ బడినది. 'ఎత్తియెత్తూపి' యగుచో క్షార్థకేకార సంధి మహాకవి సమ్మతమని కాని, శబ్దషల్లనమని కాని సమర్థించుకొనఁదగదు.

మూలమునఁ గథావివృతి కలదు. ఇట నా కథ యెల్ల సంగ్రహింపఁ బడినది.]

- గీ. ఆతఁడు నాగట నెత్తిన యంత నుండి
యేటే 1 దిక్కుంతకంతకు నెగసియుండు (దిక్కున కంతయు)
హస్తినాపురి యది యేల యమున నాఁటఁ
గోలె మధురాపురముఁ జుట్టుకొంచుఁ బాటు.

10

వ్యా. బలరాముడు హస్తినాపుర ప్రాకారవద్రము పైతెట్టున నాగటిపోట్లు పొడిచి, హస్తినాపురియెల్ల గంగానదిలోఁ గలయునట్లు ఎత్తి

మైత్రి మూఁడఁ దొడఁగెను. అట్లు ఎత్తి యూఁపుటచే హస్తినాపురి గంగ
 వరి నుండి పురియావలి ప్రాకారాంతము దాఁకఁ జోనుచోను ఎగసి (యెత్తె
 క్కువై) యుండును. గంగ తీరిట్లున్నది. ఇఁక యమున, (రి పద్యము
 గేరి చూ.) సీరముఖమునఁ జేర్చి తెచ్చినదాదిగా మధురాపురమున కగడ్డయై
 మట్టి పాటుచున్నది. (నేఁడు కూడఁ జూచిన గంగాయమునల పాటుదల
 హస్తినాపురి-ఫల్గీ-ప్రాంతమున నిట్లే యుండునట).

[అఱఁడు=బలరాముఁడు, నాగటిన్=తన నాగటిచే, ఎత్తిన యంత
 నుండి=ఎత్తెక్కువ నుండియు, ఏటిదిక్కు=గంగానది దిక్కునుండి, అంత
 కంతకున్=మీఁది మీఁదికి, హస్తినాపురి=హస్తినాపురము, ఎగసి ఉండున్=
 ఎత్తయి యుండును, అదియేల? =గంగమాట యేల? యమున=యమునా నది,
 నాటఁగోరెన్=నాటి నుండి, మధురాపురమున్=మధురానగరమును, మట్టి
 పొంపిన్=మట్టుకొనుచు, పాటున్=ప్రవహించున్.

తా॥ బలరాముఁడు తన నాగటితో నెత్తి నప్పటినుండియు, హస్తినా
 పురము గంగానది గట్టునుండి యంతకంత కెత్తుగా నెగసియుండునట్లు కాన
 వచ్చును. వీని మాటయేమి? యమునా నదియు నాఁడు సీరముఖమునఁ జీటి
 తెచ్చిన దాదిగా మధురాపురమున కగడ్డయై దాని జుట్టి పాటుచున్నది.

విశే॥ బలరాముఁడు హస్తినాపురము యొక్క ప్రాకారవప్రము పైతట్టున
 దన నాగటితోఁ బొడిచి నగరము నెత్తియెత్తి గంగానదిలో ముఁజఁబోవఁగెను.
 అందుచేతనే గంగదరి నుండి పురియావలి ప్రాకారముదాఁకఁ జోనుచోను నెత్తె
 క్కువై యుండును. గంగదరిని పల్లముగాను, పోనుచోను ఎత్తుగాను హస్తినా
 పురముండుట యిట్లు భావింపఁబడినది. నేఁడు కూడ దాని యునికి యట్లే
 యుండునట!]

క. హల పాణిమహిమ చెప్పం

గలవారెవ్వరు? పురాణ కథలన్ మణియున్

చెరిసికొనుము, నేఁజెప్పక

నిలిచిన చోటులు వివేక నిర్మలబుద్ధిన్.

వ్యా॥ అతి సంగ్రహముగా నేనిక్కడ బలరాముని మాహాత్మ్యమును జెప్పితిని. ఇందు విడువఁబడిన పట్టులు హరివంశ భాగవత భారతాది పురాణములందు విపులముగాఁ దెలిసికొనవచ్చును - అని వైశంపాయనుఁడనఁగా-

[హలపాణిమహిమ = బలరాముని యొక్క మాహాత్మ్యమును, చెప్పన్ కలవారు = చెప్పఁగలవారు, ఎవ్వరు, పురాణకథలన్ = హరివంశ భాగవత భారతాది పురాణములయందు, నేన్ = నేను, చెప్పక, నిలిచిన చోటులు = నిలిచిపోయిన పట్టులు, వివేక...బద్ధిన్-వివేక = యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము చేత, నిర్మల = పరిశుభ్రమయిన, బుద్ధిన్ = బుద్ధితో, తెలిసికొనుము.

తా॥ బలరాముని మహిమ నెవరు చెప్పఁగలరు? నేను జెప్పక మిగిలిన పట్టులను బురాణకథలందుఁ జదివి తెలిసికొనుము.]

క. అనుటయు నాజనమేజయ

జనపతి యిట్లనియె రుక్మి నచ్చిన మగుడన్

జని యాదవ నగరంబున

జనార్దనుండేమి సేసె సౌజన్యనిధి:

12

[అనుటయున్ = అని వైశంపాయనుని పలుకఁగా, ఆ జనమేజయ జనపతి = ఆ జనమేజయ మహారాజు, ఇట్లు = ఈ విధమున, అనియెన్ = పలికెను, సౌజన్యనిధి = మంచితనమునకు నెలవయినవాఁడా! రుక్మి, చచ్చినన్ = చావఁగా, జనార్దనుండు = శ్రీకృష్ణుండు, మగుడన్ = మరల, చని = పోయి, యాదవనగరంబునన్ = యాదవులదగు ద్వారకానగరమున, ఏమి, చేసెన్?

తా॥ వైశంపాయనునికి జనమేజయుఁ డిట్లనెను. “మహాత్మా! రుక్మివధా నంతరము శ్రీకృష్ణుండు మరలిపోయి యాదవ నగరమున నేమి చేసెను?”]

ప. అనుటయు వైశంపాయనుం డిట్లనియె.

12

[అనుటయున్ = అని పలుకఁగా]

[నశేషము]

యోగి విషయము : ఆపనాస్యసము

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

[6-8-1947 నాటి ఉపన్యాసమునకు తరువాయి భాగమిది. ప్రార్థనా సంతరము శాస్త్రిగారు ప్రసంగించిన విషయమును వ్రాసి పంపినవారు సోదరులు సింగరాజు సచ్చిదానందం గారు. నాటి యీ ప్రసంగ పాఠమును భద్రపరచికొని మాకందించిన వారు యోగమిత్రులు శ్రీ కొత్త వేంకటేశ్వరరావుగారు. వారికి మా కృతజ్ఞతలు. -సం॥]

మనకు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము కావలెనన్న కోర్కె ప్రారంభమైనది. 1857 నాడు. అంటే యిప్పటికి 90 సంవత్సరముల నాటిమాట. అప్పటి స్వాతంత్ర్య పోరాటములో నెందరో అణగారి పోయినారు. కాంగ్రెసు పుట్టి యిప్పటికి 61 సంవత్సరములు. రాజకీయ స్వాతంత్ర్యమునకై కాంగ్రెసెన్నో పోరాటములను కావించినది. అనేకులు గతించినారు. అనేకుల జీవితములను త్యాగము చేసినందువల్లనే రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము నందుచున్నాము. అవివరకు మనలను పాలించుచున్న బ్రిటిషు గవర్నమెంటువారు వారి శాసనములకు బద్ధులు కాలేదని ఈ దేశములోని రాజకీయ నాయకులనెందరనో చెరసాలల్లో క్రుక్కితే యిక మళ్ళీ మాట్లాడరని చెరసాలల్లో క్రుక్కినారు. లాఠీ ఛార్జీలు చేసినారు. తుపాకి కాల్పులు కాల్చినారు. చచ్చినవారు చావగా కొంత మంది యీ డక్కా మక్కిలకు తాళుకొని స్వాతంత్ర్యమును దేశమునకు సిద్ధిపజేసినారు. లజపతి రాయ్, మోతీలాల్ దళపతులు మొదలగు వారా విధములగు కష్టములను తోనై దేశము కొరకు ప్రాణములను త్యాగము చేసినారు. గంధి నెహ్రూలవంటి వాళ్లు గెల్చుకొని వచ్చారు.

స్వాతంత్ర్యమునకై పోరాటములను జరిపే మొదటి దినాలలో మనవాళ్లే కొందరు బ్రిటిషు వారిని సబోర్డు చేస్తూ ఇక్కడి రాజకీయ నాయకుల నెన్నో బాధలు పెట్టా వీళ్లు స్వాతంత్ర్యమును సాధించారు. అని హేళన చేస్తూ ఉండి నారు. కాని తుదకు యిక్కడి జనులలోని స్వాతంత్ర్యేచ్ఛను అరికట్టడానికి తరము కాకపోగా వీరి ప్రెషరుకు తట్టుకోలేమని గుర్తించి బ్రిటిషువాండ్లు దేశ పరిపాలనమును మన కప్పగించి తప్పుకొంటున్నారు.

నవ గ్రహములు, ట్రిప్లీ శక్తులకు లోబడి మన ముండవలసినట్లుగా యిప్పటివరకు కాస్మిక్ శాస్త్రములున్నవి. కాని మానవుడు పుట్టిన నాటి నుండి మన మెక్కడ పుట్టినాము ఎక్కడికి వెళ్తున్నాము ఏమీ తెలియలేదే అని మనము

Independent గా నిర్వహించునకు మార్గమేవయినా ఉంచా అనే తంటాం పడుతూ ఉండేవాడు. ఈ విధముగా తంటాలుపడగా తుదకు ఇండిపెండెంటుగా నిర్వహించునకు మార్గమును చూపుచుగా యీ యోగమార్గము స్థాపించెను. ఇదివర్కవుటయ్యే కాలము వచ్చేటప్పటికి యిప్పుడు బ్రిటిషువా పర్యవేక్షించి తప్పుకొనేటప్పుడు యిక్కడి పిచ్చిన్న శక్తులు విజృంభించుచున్నట్లుగానే సర్ గ్రహములూ బ్రిటిషులు శక్తులూ విజృంభించసాగినవి. రాష్రీయ హోరాటము నందు ఎందరినో బ్రిటిషు వాళ్లు మొట్టికాయలో మట్టు పెట్టినట్లుగానే యీ గ్రహశక్తులు కూడా వాటి కార్యములకు ఆడ్డుపడ్చుచున్నారని యందులోని వాండ్రునేకులకు హతమౌచినవి. కాని యందులోనుండి కూడా మహిమ, గంధి వంటి వాండ్రులలో ముఖ్యులు కొందరు నెలయిడి ఇండిపెండెంటు సాధించి తీరుతారు. ఈ లైను ప్రకారము ఇండిపెండెంటు అంటే తన్నుతాను రియ లైను చేయడము తన యిన్నరును తాను చూడగలిగి నెంటున్న టచ్ చేసిన వాడే ఇండిపెండెంటు మేన్.

ఈనాడే బ్రిటిషు గవర్నమెంటు అధికారాన్ని అప్పగిస్తూన్నా సరిగా అన్ని వ్యవహారములనూ నెహ్రూ చక్కదిద్దుకొనేటప్పటికి కొంతకాం పడుతుంది. స్వాతంత్ర్యమనేది మనకు వచ్చినట్లు గుర్తేమిటంటే దేశంలోని ప్రతి ఒకడి వాంట్లు తీరేట్లు కావడమే. కూటికి గుడ్డకు కర్చునేడు-దా పోవడమే. ఇన్నాళ్లు నెహ్రూను ఎవరైనా వెళ్ళి మా వాంట్లు పండి చేయలేకుండా ఉండినాడు. ఇక ముందు చేయగలడు. అంటే కారణము పవర్ యితనిచేతుల్లోకి వచ్చిందన్న మాట.

ఇన్నాళ్లు మనము ఇండిపెండెంటుగా Stand కావడానికి ఏలులేకుండా బ్రిటిషులు శక్తులు చేస్తూ ఉన్నవి. ఇక్కడి ప్రజలపెషర్ కు తాళలేక బ్రిటిషువాళ్లు వెళ్లతాండేటట్లుగానే ఎటర్నటీ కోసము ప్రయత్నము చేస్తూన్న వాళ్ళ ప్రెషరుకు తాళలేక బ్రిటిషులు శక్తులూ మనకు లొంగి త్రిశక్తులకు తర్వాతి దగు అనంత శక్తిని మనము చూడగలగేటట్లు మన మార్గమున కడ్డు రాకుండా తప్పుకుంటాయి. అప్పుడుగాని మనము మనకనుగుణమగు శాసన ములను చేసుకొనుటకు సాధ్యం కాదు. ఒకడు Stand అయితే అందరినీ Stand అయ్యేలాగున చేయగల్గువాడు. అ స్థితి Fourth డ్రెస్సును పక్క. వర్కవుటయితే లోకానికంతకూ వస్తుంది.

ప్రాణేశ్వరుడు

ఆనందింపుము నాథా

ఆనందించెద నాథా

ఆనందం బన్యోన్యం

బానందం బానందము.

గాఢాలింగనమున నను

గలపికొనవె నీలోపల

కడు వేడుక నీలోనే

గరగెద నో ప్రాణేశ్వర !

ప్రాణేశ్వరుడవు నీవే,

పరమపురుషుడవు నీవే

నీ పురుషత్వము నాయెడ

నెఱపగదే జగదీశ్వర !

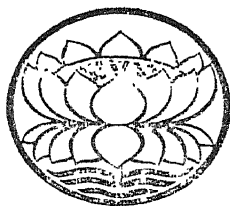
నీలో నైక్యం బందుట

నేనును బురుషుడ నగుదును.

జి. పి. భాతర శాస్త్రి

[రచనా కాలం 1932 సం॥]

గురుధ్యానమ్

—అప్పల నృసింహశర్మ

నీచీవీ మంత్రవేద్యాయ సాక్షిపురుషవేషిచే।
 సహస్రప్రియశిష్యాయ సర్వమైత్రీ విధాయినే॥
 పరమామృత సందాత్రే పరమైశ్వర్యదాయినే।
 వెంకాసామి మహానామ్నే వేంకాఞాపతయే నమః॥
 నమః శ్రీగురునాథాయ శ్రీమదానందమూర్తయే।
 ప్రణేత్రే భృక్తయోగస్య త్రిణేత్రాజాచ్యుతాదయే॥

*

*

*

ధీరలక్షణ ముదార విగ్రహమ్
 స్మేరసుందర విచక్షణాక్షికమ్
 స్వచ్ఛందో విలసత్తమద్యుతిమ్
 కర్ణపేయ వరచిత్రవాగ్మ్యుతిమ్॥
 మోష సద్మఘట సంజ్ఞితాంపురీమ్
 మోక్ష ధామ రచయంత ముద్యుతమ్
 మర్త్యజాత మజరామరం తథా
 మధ్యమేవ జగతా మిమాం ధరామ్॥
 వ్యక్తపూర్ణ కరుణావతారితమ్
 భక్తచిత్త నిలయం సనాతనమ్
 నిక్త సర్వదురితావలోకితమ్
 భృక్తయోగవరదమ్ భజే గురుమ్॥

*

*

*

ఆనందనాథ మమ చేతసి దీప్యమానో
యాం యాం స్తుతిం వితసుషే మమ ముక్తిహేతోః
రాం రాం శిశోరిప సుముగ్ధ వచః ప్రలాపమ్
స్వీకర్తుమర్హసి దయావలసస్మృఖశ్రీః
స్వాంతర్నివేశిత గురూత్తమ దివ్యపాద
ధ్యానోత్థలాని శతపద్య మితాస్యమూని
భాంతు ప్రభాకర బుధేన చ సంస్కృతాని
స్తోత్రాణి నిర్మమమితాభ సమాప్యతాని॥

శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరసూరి విరచితం ఆశీర్వాచన పద్యమ్

10-2-1924

నీవీవీ గురునాథ దివ్యకరుణాశీర్వాదమోద స్ఫుర
ద్భావేనాప్పల నారసింహ విదుషా భక్తైక తానాత్మనా
హృద్యం పద్యశతం కృతం బ్రతిహితం ప్రేక్షావధార్య ప్రభుః
సోయం సన్నిద ధాతు పాతు ధరణీమాద్యంతమూర్తి భురుః॥

ఏతద్గ్రంథ సంస్కర్తుః ప్రబుద్ధ సుధియో మహాపండితవరస్య
వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి నామధేయస్య సన్నిత్రమణేః ఆశీర్వాచన పద్యమ్.

భక్త్యా తదేక వరయా బహుభావప్లుప్త
సూక్త్యాకృతో గురుజయ స్సమహాప్రభావః
జీయాచ్చిరాయ నరసింహ మునేః ప్రబంధః
నీవీవీ దేవ వరసిద్ధ గుణప్రకర్షః.

శ్రీగురు చరణమ్ శరణమ్.

15-8-1924

[శ్రీ అప్పల నృసింహకవి కృత సీవీవీగురునాథ విజయాఖ్య కావ్యము
నుండి గైకొనిన స్తుతి పద్యములును, అందే వా రుదాహరించిన వేటూరి ప్రభాకర
శాస్త్రిగారి ఆశీర్వాచన పద్యములును.
—సం]

ప్రజాప్రభాకరము

—కొత్త రామకౌటయ్య.

(గత సంచిక తరువాయి)

7 వ తేదీ ఫిబ్రవరి నెల 1978 వ సంవత్సరము పువ్వమానము. అమావాస్య, శ్రవణము, మంగళవారము ఉదయము ప్రార్థన పూర్తి అయిన తరువాత గురువుగారిని గురించి నేను మాట్లాడినాను. గురువుగారు తరచుగా శిష్యులకు బోధించే మంచిమాట ఇది. “మీరందరూ చెడును తొలగించండి, మంచిని పెంచి అందరికీ పంచిపెట్టండి” అని చెప్పేవారు.

1. చెప్పటయే కాక వారు స్వయంకుగా దీనిని అక్షరాలా ఆచరించేవారు.

2. వారికి ప్రత్యక్షానుభవముగా తెలిసిన విషయములను గురించి మాత్రమే వారు మాట్లాడేవారు.

3. వారు ఆచరించి చూచి, పరిశీలించిన తరువాత నచ్చినపుడు మాత్రమే ఇతరులకు బోధించేవారు. అంతయేకాని ఇతర శాస్త్రగ్రంథముల నుండి కాని, మహర్షుల బోధల నుండి కాని. ఉదాహరించి చెప్పట వారి కలవాటు లేదు. చెడును తొలగించుట మంచిని పెంచుట అన్నది వారికొకట వున్న ఆక్కడ నడిచే యోగక్రియ. దీనిని “దుష్ట సంహారము” “శిష్ట సంరక్షణము” అని పిలుచుట యున్నా కలదు. అది ఎట్లో పరిశీలించి చూతము. దుష్ట సంహారము అనగా చెడ్డవారైన రాక్షసుల తలలను నటికి వేయుట అనిన్నీ శిష్ట సంరక్షణము అనగా దేవతలను ఆపదలనుండి కాపాడుట అనిన్నీ అర్థము చెప్పట కలదు. ఆవి సరి కాదు. దుష్ట సంహారము అనగా చెడును మనోహరముగా ఒకచోటికి కూర్చి మార్చుట అని అర్థము. శిష్ట సంరక్షణము అనగా మంచిని చక్కగా పెంచుట అని అర్థము. ఈ దుష్ట సంహారము, శిష్ట సంరక్షణము అనునవి మన శరీరముతో ప్రతి క్షణము జరుగు చున్నట్టిదే. మన శరీరములో హృదయ పద్మము చైతన్యమునకు స్థానము. అచటినుండి, జీవ చైతన్యము ఈ శరీరమును నడపును. మన శరీరములో ప్రతి క్షణము కొంత భాగము చెడిపోవు చుండును. అలా చెడిపోయి దుష్టమైన దానిని ఎప్పుడో కప్పడు శరీరమునుండి

చాలగించు కార్యక్రమము ప్రతి క్షణము జరుగును. చెడిపోయిన రక్తము ఇతర మరల పదార్థములు అన్నియు హృదయము వైపునకు ఆకర్షింపబడును. అనగా సంహారము చేయబడును. అలా చేరిన చెడుగు ఊపిరితిత్తుల ద్వారా పవిత్రము చేయబడును. అలా పవిత్రమైన రక్తము శరీరము గంభీర సంరక్షించుటకై హృదయకోశము త్రిప్పి వంపును. చెడు రక్తమును తన వైపుకు ఆకర్షించుట చుంచి రక్తమును శరీరమున కంతటికి పంచిపెట్టుట అన్న కార్యక్రమమును మన గండె నిర్వహించును. ఇదియే దుష్ట సంహారము, శిష్ట సంరక్షణము అటులనే భూమియున్నూ చేయుచుండును.

మన కక్కరలేని చెడు పదార్థముల నన్నిటిని భూమి స్వీకరించును. అలాచే జంతువులన్నీ పదలివేయు చెడు పదార్థములనూ భూమియే స్వీకరించు చుండును. చెట్ల కక్కరలేని ఆకులను, పండిపోయిన పండ్లు వగైరాల నన్నిటిని భూమి స్వీకరించును. మానవులు పశుపక్ష్యాదులు విసర్జించే మలమూత్రాదుల నన్నిటినీ భూమి సంహారము చేయును. అనగా తనలోనికి చక్కగా నమర్చు కొనును. ఇలా మనకు దుష్టమయిన మల మూత్రాదులను చెట్లకు పనికి వచ్చే ఆహారముగా నమకూర్చును. మనకు దుష్టమయిన దానినే చెట్లకు శిష్టమైన దానినిగా ఏర్పాటు చేయును. చెట్ల కక్కరలేని ఎండూకులు చెత్తచెదారము నంతటిని స్వీకరించి సరిపరచి చెట్లకు చక్కని యాహారముగా మార్చి యందించును. ఈ యోగక్రియ భూమియున్నూ ఎల్లప్పుడూ చేయుచునే యుండును.

నీరున్నూ ఈ పని చేయుచుండును. మన కక్కరలేని విష పదార్థము లను నీరు గ్రహించును. దానిని మాత్రము రూపమున వెలుపలకు త్రోసి వేయును. ఆ స్థానమున మంచినీరుగా మరల మన శరీరములోనికి ప్రవేశించి శరీర వ్యాపారమును నడపు ప్రాణ ప్రవాహముగా నీరే పనిచేయును.

మూడవదియగు నగ్నియున్నూ యీ యోగక్రియను నడపుచునేయుండును. మనలోని చెడు నంతటిని దహించివేయుచుండునది యీ యగ్నియే. అగ్ని యొక్క ప్రభావము వలన మనము స్వీకరించిన యాహారము పచనమై శరీరము లోనికి జీర్ణమై పోవుట ఈ యగ్ని యొక్క ప్రభావము వలననే. మనలో నక్కర లేని విషములను వెడల నడచునట్టి శక్తి శరీరాని కీయగ్ని దీప్తివలననే లభించు చున్నది.

ఇదే విధముగా సూర్యభగవానుడూ చేయుచున్నాడు. తన చుట్టూరా తిరుగుచూ తననాశ్రయించి యున్న భూమి యెదలగు గ్రహములకు కావలసిన రక్షణ శక్తిని సూర్యుడే పంచిపెట్టుచుండును. ఆ సూర్యతేజము వలననే భూమికి తానుగా తన చుట్టూరా ప్రదక్షిణము చేయుశక్తి లభించును. భూమికి యీ యాకర్షణశక్తి, - ప్రాణశక్తి - విద్యుత్తు-జ్ఞానేచ్ఛా శక్తులన్నియు ఆ సూర్యుని నుండియే లభించుచున్నవి. ఈ గ్రహముల కక్కరలేని దంతయు మరల సూర్యునిలోనికే తిరుగు ప్రయాణము చేయుచుండును.

ఈ రాకపోకలు సంహార సంరక్షణములు రెండూ సద్గురువుల సాన్నిధ్యముననూ జరుగును. శ్రీ శాస్త్రిగారి సన్నిధి న మాకిట్టి యనుభవములు తిరుపతిలో సదా లభించెడివి.

ప్రార్థన సమావేశములకు వచ్చే శిష్యులు పలుతీరుల వారుందురు. విద్యార్థులు, లాయర్లు, డాక్టరులు, విద్వాంసులు, కవీశ్వరులు, టీచరులు, ఇలాటివారు పలు వయసులవారు వచ్చి కూర్చుండెడివారు. వారివారి సంస్కారములు వేరు. అలవాటులు, ఆచారములు, ఆస్తి వేరువేరుగా ఉన్నప్పటికిన్ని అవియన్నియు శ్రీవారి దివ్యమగు ప్రేమతో నొదిగిపోయెడివి. అందరు చక్కగా తిన్నగా ఒదిగి వారి సన్నిధి న భక్తి విశ్వాసములతో కూర్చుండిపోయెడివారు. ఆ కూర్చున్నవారి మనస్సులలో గంతులు వైచే కోపతాపములు అవేళ కావేళములు మొదలయిన వన్నీ శ్రీవారి సాన్నిధ్యములో చల్లబడిపోయెడివి. ఆ వచ్చినవారి శరీరములలో గల బాధలూ పలు తీరులుగా నుండెడివి. ఒకరికి కాలునొప్పి, ఇంకొకరికి కడుపునొప్పి. మంట, మరొకరికి తలనొప్పి, జ్వరము, మాంద్యము ఇలాటివన్నియు క్రమముగా సుప్తకౌశల్య లేచి చక్కగా ఒకదారినిబట్టి వెదలిపోయెడివి. ఈ అధివ్యాధుల బాధలన్నియు చక్కగా నొక దండగా కూర్చబడి యొక హాసముగా రెగ్యులేషను జరిగెడివి. ఇది జరుగుచున్నటుల బయటికివేయి కనుపించదు. పై పటాటోపమేమీ యుండదు. అలాటి సంహారము కూర్చు జరుగుచున్నట్లుగా సాధకులకూ స్పష్టముగా నప్పటికప్పుడు తెలిసెడిదిగాదు. ప్రార్థన సమావేశానంతరమున మాత్రమే సాధకులు ఆ యోగక్రియ జరిగినటులు తెలిసికొనేవారు. ప్రార్థనకు వచ్చి కూర్చున్నపుడు వారివారి శరీరములలోనున్న బాధలేవి ప్రార్థనానంతరము వారిలో నుండెడివికావు. పోయెడివి. ఎప్పుడు, ఎలా పోయినదీ వారే యెరుగరు. అంత నిశ్శబ్దముగా ఈ దుష్ట సంహారక్రియ తిరుపతిలో శ్రీ శాస్త్రిగారి సన్ని

ధితో జరిగిపోయెడిది. అందరియందు వారు ప్రవహింపజేయు ప్రేమ ప్రవాహ ముట్టిది. ఎన్నోరోజులుగా, నెలలుగా, ఏండ్లుగా బాధపడువారు వచ్చి శ్రీ శాస్త్రి గారి సన్నిధి ప్రార్థనలో కూర్చుండేవారు. ఎన్నో నెలలుగానున్న జ్వరమనే విష మచ్చట పనిచేసేసేవారు. బాధలయొక్క సర్వీసు రిజిష్టరులు లెక్కలోనికి వచ్చేవిగావు. ఎంతో తీవ్రమయిన బాధలన్నవీ లెక్కలోనికి వచ్చేవిగావు. ప్రాణా పాయకరమగు వ్యాధియన్నదీ ఒక కొలతగా పనిచేసేదిగాదు. పెద్దపెద్ద డాక్టరులే, “ఈ రోగము నడచుచున్నది”, “ఈ రోగి ఇక బ్రతుకడు” అని యిచ్చిన సర్టిఫికెట్టులూ నిలచేవిగావు. నిలుకపోగా వ్యాధుల నివారణమునకీ సర్టిఫికెట్టులు తోడుపడెడివి. పెద్ద డాక్టరుగారు భావము లేదన్నారు, కాబట్టి ఆ రోగులు డాక్టరులమీది యాసలు పడకొనేవారు భగవదనుగ్రహము నొక్కదానినే నమ్ముకొని, శ్రీవారి సన్నిధికి వచ్చేవారు. కావున వారికి తప్పక ‘రిలీఫ్’ కలిగెడిది. వారు వెంటనే స్వస్థతను పొందేవారు. ఈ పెద్ద డాక్టరుల సర్టిఫికెట్టులన్నవి కూడ, రోగుల రోగనివారణమునకు చక్కగా సుపయోగపడుచున్నవి.

ఇలా శిష్యులయొక్క శరీరములలో నున్న బాధలన్నీ ఆ గురువుగారి లోనికే వెళ్ళిపోవుచున్నట్లు, శిష్యుల మనసులోని యాందోళనలన్నీ ఆ గురువు గారిలోనికే వెళ్ళిపోవుచున్నట్లు జరిగెడిది. అంతటితో నాగక శిష్ట సంరక్షణ మున్నూ అదేకాలమున జరిగిపోయెడిది.

జీర్ణకోశము సరిగా నుండనివారి కాబాధ తొలగుటయే గాక, మంచి జుర్రాగి దీప్తి కలిగెడిది. మంచి యాకలి, రుచి, చిగురు తొడిగెడిది. నిస్తేజముగా, నిరుత్సాహముగా ఉసూరుమంటూ వచ్చినట్టి శిష్యులు చిచ్చుబుడ్డి తమలో వెలుగుచున్నటులు గుర్తించేవారు, ఎంతో ఉత్సాహముతోపాటు కొత్తశక్తి ఏదో వారిలో ప్రవేశించుచున్నటులు స్పష్టముగా వారు తెలిసికొనేవారు. పూనిక యున్నూ, ధైర్యమున్నూ నిండుగా లభించెడిది. నేను రోగినన్న భావము వెంటనే తొలగిపోయెడిది. మనసు తేరుకొని తేలికపడెడిది. జీవితమునందు మంచి యాసక్తి, కార్యములయెడ నుత్సాహము శిష్యులకు లభించెడిది. ఇది యొక దివ్యానుభవము.

[సశేషము]

గాంధీ రామాయణ సంకలనము

[గత సంచిక తరువాయి]

13

గాంధీజీ మరణాంతరము నా హృదయములో పెక్కు ధావములు సంచారము చేసినవి. అందు మొదటిది “భారతదేశము నిరాధారము, అనాయకము అయిపోయినది. ఈ భారతీయ జాతీయ రథమును క్రమ మార్గమున దోలు చోదకుడెవ్వరా?” యనునది. ఇప్పటిలో మరణమును వాంఛింపని మహాత్మునకీ యకాల మృతియేమి? స్వేచ్ఛా మరణమును సాధించునెంచువానికా యీ దుస్సంఘ టనము? కొంచె సేపటివఱకు నాకేమియును దోచలేదు. గుండె పనిచేయమానినదా? యని తలంచితిని. కాని కొట్టుకొనుచునేయున్నది. కొంతవడికి బాహ్య ప్రపంచ స్పృతికివచ్చి ప్రపంచమున శాంతిమార్గగాములకు మార్గదర్శకుడెవడా? యని విచారింప జొచ్చితిని. దుఃఖమువాదుగాని దానిని బోలిన హృదయ బాధ నన్ను కలంచినది. సోక్రటీసు మరణగాథ, జీససు ప్రభుని నిర్యాణకథ నా మనస్సులో మెదలినవి. కృష్ణచంద్రుని కిరాతుడు హతమార్పుటయు సిద్ధిదేయని సరిపెట్టుకొన దలంచితినిగాని, అది యీ కిరాతుడు తెలియక చేసిన కార్యము. ఇది యీ కిరాతుడు బుద్ధిపూర్వకముగా చేసినట్టిది. పోలిక చాలదనిపించింది. సోక్రటీసు, జీససుల మృతులు వారికిఁదెలియును. ఇది మహాత్మునకెఱుకలేదు. దీనికిదియే సాటి యేమో !

సత్యమైనను నవ్యసిద్ధాంతమును బ్రచారము చేయువాఁడై కడగండ్లు తప్పవు కాబోలుననిపించెను.

ప్రపంచము నందలి ఆధ్యాత్మిక పురుషులను, వారి సిద్ధాంత సాధన ప్రణాళికలను నిరంతరము మననము చేయు నలవాటుండుటచే గాంధీజీని గూర్చి యింకను పలుతలంపులు నా మనోవీధి సంచారము చేసినవి.

బుద్ధునిలోను, జీససుప్రభునిలోను ఆధ్యాత్మిక ప్రభావమెక్కుడుగా గన్పట్టును. వారాత్మ శక్తి నుద్దీపింపజేసి మానవాత్మ సంస్కారమునకే ప్రధాన ముగా గృహి సల్పినారు. సంఘ సంస్కారమును తదనుసారమే యొనర్చిరి.

గాంధీజీ ఆధ్యాత్మిక ప్రభావముచే మానవుని సాంఘిక, నైతిక, రాజకీయ జీవితములలోనూ తగు పరిణామమును దెచ్చుటకుద్యమించినాడు. అచంచలమగు భగవద్విశ్వాసము చేతను, సత్యాహింసల పూర్వార్థమైనను చేతను బ్రహ్మచర్యాది నియమపాలనముచేతను ఒక లోకోత్తరత్వమును సాధించి జీవితమును ప్రేమ పూర్ణమును, కామ్యభరితమును జేయుట కాతడెంతయో శ్రమించినాడు. అందు వారసుల మంత్రములను గాని మందులనుగాని ఉపయోగింపలేదు. అచంచలమగు మనోబలమునే, ఆత్మశక్తినే నమ్మి కృషి సల్పెను. చెక్కుచెదరని ఆత్మ విశ్వాసము, ప్రేమోపాసనము ఆయన ప్రతిరక్తాణువులోను జీర్ణించి క్రొత్త మార్పును సమర్పించినవి. భౌతికధాతువునుండి చేతనాధాతువులోని కాతని ప్రయాణము పర్యవసన్నమైంది. అందాతడు కృతకృత్యుడో కాదో చెప్పటకు నాకు శక్తి చాలదు. ఈనాటి అనవదాదుల యోగ ప్రణాళికల నాతడు స్వోపజ్ఞముగా గుర్తించి అనష్టించి పూర్ణత్వమును సాధించఁ జూచెను. ఆ దృష్టితోడనే 125 సంవత్సరముల జీవిత ప్రయాణము నాతడు వాంఛించినాడు. ఆతడనుష్ఠింప నెంచిన పూర్ణయోగము ముగియుట కీశ్వరునకే యిష్టములేదేమో ! కావుననే ఆ యకాలమృతి మహాత్మునకు సంభవించియుండును.

వీడి యెట్లయినను తుపాకి గుండ్లదెబ్బ తినియు “హా రామా !” యని అనువులబాసిన మహాత్ముని మహితాదర్శము, అంతిమయాత్ర అనదృశమై జిజ్ఞాసువులకు సాధకులకు అపూర్వ పాఠములను మప్పచున్నది.

—కొండ్లూరు చీరరాఘవా చార్యులు

పండితుడు, హైస్కూలు

సత్రైన్ పల్లి.

2-2-50.

14

శ్రీ మహాత్మా గాంధీజీ అహింసావాది. ఆ మహాత్ముడు లేనియెడల మనకు స్వరాజ్యము వచ్చేదికాదు. మన భారతదేశము చిరకాలము దానిసత్వములో ఉండ వలసివచ్చేసింది. కాని వారు మన పాలిటనేగాక ప్రపంచమంతటికీ కూడా యుగ పురుషుడుగా జన్మించెను. ఆయన సిద్ధాంతమే గొప్పది. ఆయనను గురించి హిందీలో ఒక కథ ఉన్నది. గాంధీజీ తన స్నేహితునితో వీకారుచేయుచుం డెన్న.

కొంత దూరము వెళ్ళినమీదట గాంధీజీ స్నేహితుని చొక్కాజేబులో చేయిపెట్టెను. దానిలో ఒక కత్తిదొరకెను. “ఈ కత్తితో మీరు అవసరం ఏమిటి?” అని గాంధీజీ స్నేహితుడిని అడిగెను. “మిమ్ములనెవరో చంపెదరట. అందువల్ల మీ రక్షణను గురించి ఈ కత్తితో కాపలాకాయుచున్నాను” అని స్నేహితుడు జవాబు చెప్పెను. “నేనే ఈ కత్తితో ఆర్మహత్యను చేసుకొన్నచో నీవేమి రక్షింపగలవు? అందుచే దీనిని దూరముగా పారవేయుము ! ఇట్లెన్నటికిని తలంచకుము ! ఎవరిని వారే రక్షణను చేసుకొన్నారెను ! ఒకరొకరిని రక్షింపజాలరు అని తెలుసుకొనుము !” అని మహాత్ముడు బదులుచెప్పగా అతడు వెంటనే దానిని దూరముగా పార వేసెను.

గాంధీజీ మొదట తాననుభవించిన క్రియానుభవాన్ని అందరికి తెలియ జేసెడివారు. ఇదియే ఆయన సిద్ధాంత మహత్వము.

ఇదివరకు, ఇప్పుడు, పెట్టిన పెట్టుచున్న శాసనములు అనుభవము లేనివి. అవి ప్రజలమీద అక్రమముగా రుద్దపడుచున్నవి. మహాత్ముడు అట్లుకాక తానే చేసి చూపెడివారు.

1947లో గాంధీజీని చంపుటకెవరో ప్రయత్నించుచున్నారని వచేలు నెహ్రూజీలు కొంత సిబ్బందిని ఆయనకు కాపలాకై పంపిరి. ఆ విషయమును తెలుసుకొని ఆయన అహింసా సిద్ధాంతమునకది వ్యతిరేకమని చెప్పి వారిని తిప్పి పంపివేసెను.

ఇట్టి రాజకీయ ఆధ్యాత్మికవేత్త, ఇట్టి ఋషిపుంగవుడు ఇదివరకు పుట్టి యుండలేదు. ఈయన కలియుగమునందు అధర్మమును పోగొట్టి అహింసాశక్తి ద్వారా ధర్మమును స్థాపించుటకై మన పాలిట భగవానుడై వెలసినాడని నా నమ్మకం. ఎట్లంటే- “ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మమునకు హాని కలుగుచున్నదో, అప్పుడు ధర్మసంస్థాపనార్థమై అవతరింతును” అని శ్రీమద్భగవద్గీత యందు శ్రీకృష్ణుడు చెప్పియున్నాడు. అట్లే ధర్మసంస్థాపనార్థ మవతరించిన అవతార మూర్తి బాహుజీ అని నా దృఢవిశ్వాసం.

-తన్నీరు శివమూర్తి

ఆలపాడు

24-1-1950.

గాంధీ శతకము

[విద్వాన్ బయిరెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యంగారి యీ శతకానికి వేటూరి వారు
ప్రాసిన ముందుమాట యిది—సం॥]

విద్యజ్ఞనాభిప్రాయము

‘గాంధీ శతకము’ను రచయిత వినిపింపగా నామూలాగ్రము హాయిగా
వింటిని. “రాఘవేశ్వరు చరిత్రము నెంద తెన్నిగతులన్ వర్ణించినన్ గ్రాంధీ:”
అన్నట్లు “గాంధీదేవ చరిత్రంబును నెంచెన్ని గతులన్ వర్ణించినన్ గ్రాలదే!”
ఈ శతకము పద్యములు ధారాళముగా నిర్వహణముగా నున్నవి.

గాంధీగారి “ధారాళమయిన నీతులు” కొన్నియును, చరిత్రాంశములు
కొన్నియును నిందు సంధానించుచున్నవి. విద్యార్థులకి శతకమును సుమతి
నీత్యాదులవలె నేర్పవచ్చును.

తిరుపతి,

16-6-'48.

—వే. ప్రభాకరశాస్త్రి

శతకము — గాంధీ శతకము

కవి — విద్వాన్ బయిరెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యం

ప్రచురణ — 40, భారతీ సెకేతనము, తిరుపతి.

“దీనిని సరిచూచి, సముచిత సలహా లొసంగి, తమ యభిప్రాయము
ప్రాసె యిచ్చిన మధురపరీక్షలు శ్రీయుత వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారికి నా
హృదయ పూర్వక నమశ్శతములు” అని -

—“తొలిమాట”లో

గ్రంథకర్త.

చాలా మందికి ఈ శతకాన్ని గురించిగాని, శాస్త్రిగారి శిష్యుడే దీన్ని
ప్రాశారణి గాని తెలియదు. మనకు తెలిసినదంతా 1924 జనవరి, భారతీ, ప్రథమ
సంచికలో శ్రీ మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు రచించిన ‘గాంధీ శతకము’,
మాత్రమే. భారతీ పత్రికా స్థాపనకు ప్రేరకులు ప్రభాకరశాస్త్రిగారే అయినట్లు,
శ్రీ బయిరెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యంగారు శాస్త్రిగారి శిష్యులే అవడం గమనార్హం.
1948 లో గాంధీగారి నిర్మాణానంతరం ‘గాంధీ రామాయణము’ సంకలించ
డానికి సంకల్పించిన శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య తమ శిష్యుడే ప్రాసిన ‘గాంధీ శతకాన్ని’
సరిచూచి అభిప్రాయమివ్వడం గాంధీ దేవుని పట్ల వారికన్న శ్రద్ధాభక్తులు
విశదపరుస్తున్నది.

—సేకరణ - వివరణ : ముదివేడు ప్రభాకరరావు

చాటువులు

చిత్ర కవితా రచనలు

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి.

[చాటు పద్యాలన్ని ఆసక్తికలవారు ఎవరైనా సేకరించుకొను. కాని వాటిలోని చమత్కారాన్ని గుర్తించి రసవత్తరంగా వ్యాఖ్యానించగలవారు కొద్దిమందే ఉంటారు. అట్టి వారిలో శ్రీ ప్రభాకరు లగ్రగణ్యులు. ఇట్టి చిత్ర కవితా రచనల్ని కొన్నిటిని శ్రీ శాస్త్రిగారు 15-7-1942 ఆంధ్ర వారపత్రికలో వివరించారు. పరికించండి. —సం॥]

ద్రవిడాంధ్రములలో కలగలపు భాషల పద్యాలు బహుకాలము నుండి ఉన్నవి. కలగలుపు భాషకే మణిప్రవాళ భాష అని పేరు. పాల్కురికి సోమ నాథుడు వృషాధిప శతకములో మణిప్రవాళ భాషాపద్యములు రచించినాడు. ద్రవిడ సంస్కృతముల కలగలపు చాటుపద్య మొకటి,

మణిభోగ్యవాంగలాం తైలం
కట్టుభోగ్యవాంగలాం త్వచమ్,
పులిభోగ్యవాంగలాం షీరం
త్వత్తః కించిన్న వాంగలామ్.

యాచకు డొకడు లుబ్ధుడయిన ధనికుని గూర్చి చెప్పిన పద్యమిది.

ద్రవిడాంధ్ర భాషలలో చమత్కృతికై యిట్టి రచనలు వెలసినవి. కాని మళయాళ భాషలో కవితారచన లెల్లను మణిప్రవాళ భాషాత్మకములే. మాదిరి కొకటి.

ఆకృష్టచా లతిరంభేయం
ఆరావలిపథేదన్ అధరం పేయం,
అకృత్రిమద్యుతి రనావధ్యేయం
అడుత్తి చెన్నిని అనుపశ్యేయమ్.

—నలచరిత్ర కథాకళి.

చాటుపద్య మణిమంజరిలో నింతకుముందు చేరనివి కొన్ని కలగలవు భావ పద్యాలు.

భోజనం ఈగ సంకీర్ణం
వోమ సంకీర్ణ మందిరమ్,
శయనం సల్లసంకీర్ణం
దేహి మే కుంచితాననా !

పాండవ గీతలలోని యీ క్రింది శ్లోకము మీది శ్లోకమున తల్లక్రింద
లయినది.

భోజనం మిత్రసంకీర్ణం
బంధుసంకీర్ణ మందిరమ్,
శయనం సుతసంకీర్ణం
దేహి మే మధుసూదన !

మణియొకటి -

పత్యా సుప్తే చెనకి పలికెన్
నన్ను సారంతుకామా
నిద్రా కింతే, అదివినిఁజిసి
కాసి బాలే త్వమంటిన్
భితాభీతా కమలరుచినా
పాణినా నోరు మూసెన్
మందంమందం మధురవచసా
చాలు చాలి త్యవోచత్.

ఈ వరుస మణికొన్ని శృంగార పద్యాలు వెకలి రచనవి కలవు.

భాషాద్వయ పునరుక్తాభాస శ్లోకము భాషా శ్లోకము :

అంబలిద్వేషిణం వందే
చింతకాయ కృతాదరమ్,
కూరగాయ కృతాతానం
పాలనేతి ప్రియంగవామ్.
భాండే జలంవా తక్రంవా
నీరోమోరో వదాంగనే

(నిర్ + రోమ + కారు; బహుప్రీహి సంబుద్ధి.)
 మార్గమాలోక్య గంతవ్యం
 ముల్గుస్సాన్ తత్ర కంటకః.

(ముదం లునాతి)

ఈ క్రింది పద్యము వర్తమానుడు కళ్ళన రచించినది.

వడపై, నావడపై, పకోడిపయి, హ
 ల్వాతుంటిపై, బూంది యోం
 పొడిపై, నుప్పిడిపై, రష్మిపయిం
 బోండాపయిన్ సేవియా
 సుడిపై, బాటు భవత్కృపారసము ని
 చోచ్చె గొంత రానిమ్ము నే
 నుడుకుంగాఢిని, మొక్కు ! గ్రుక్కఁగొనవే
 యోగ్యమనందరా !

పై పద్య మీ క్రింది పద్యమునకు దల్లిక్రిందుల రచన.

అరయన్ శంతనుపుత్తుపై విడురుపై
 నక్రూరుపై గుబ్బపై
 నరుపై ద్రోపదిపై కుచేలునిపయిన్
 నందప్రజశ్రేణిపై
 పరగం గల్గు భవత్కృపారసము నా
 పై గొంత రానిమ్ము నీ
 చరణాబ్జంబులు నమ్మినాను జగదీ
 శా ! కృష్ణ ! భక్తప్రియా !

ద్రాభ భాష

ఆంధ్ర ద్రవిడ కర్ణాటక భాషలలో 'ద్రాభ భాష' యన్న వ్యవహారమున్నది. పాల్కురికి సోమనాథుడు "ద్రాభ, చందోవిరుద్ధం, బాదియగున-
 లాభప్రలాపోక్తిలాఘవంబనక-" అని దీనిని పండితారాధ్యచరిత్రలో పేర్కొ-
 న్నాడు- కర్ణాటాంధ్రకవులు మఱికొందరు కూడా నీద్రాభభాషను గర్హించిరి.
 "ద్రాబ" యనియు గొందఱు కవులు దీనిని బేర్కొనిరి- ద్రాభభాష యెట్టిదో
 యీ క్రింది సీసమాలిక తెలుపుచున్నది.

సీ. చాపగా రీసారె పసన వల్లించిండ
 తాత యీ జంతువులు తాలించిండ
 మామ యీ శ్లోకంబు మఱవక రాశిండ
 గోవిందునికి సంగి కూరిశిండ
 పెండ్లిసాగిన దింటఁ బెత్తనానొచ్చిండ
 మాపాతకంచాలు మారించిండ
 శోపస్కరాల్లెల్ల రేవు తెప్పించిండ
 మావద్ద హరువైన మాసిపిండ
 అప్పన్న యాయూరు దొప్పగా మడిచిండ
 కూసుండి యీ బట్ట కూరిచిండ
 పెద్దత్త యీనంట పెనలు గాలించిండ
 వడ్డలు మెత్తగా వారిశిండ
 పుంగూర వండిండ బూరెలనెంచిండ
 ఆ చిన్నవానికి నప్పచిండ-

నడిపత్త సెగదాకి బడలిక వడుసుంది
 రూపత్త పప్పులు రుట్టుసుంది
 నిలువుండి మనవాడు నీళ్లు దెస్సాడు
 కాగులో వేన్నీళ్లు కాపుసాడు
 ఈశ్వరభట్టు దానింటికి భోసాడు
 భానుభ ట్టింటికి బాటుసాడు

అనుచు ముదుముళ్లపల్లిగ్రహారమునను
 శోభనము సేయుచుందురు ద్రాభభాష
 ఎట్లు నిర్మించె నాచలకైస్తవము
 బ్రహ్మ యిటువంటి పరిపాటి బ్రాహ్మణులకు.

చాటుపద్య-మణివంజరి

[సంకలనము]

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

వలపు - వక్కణ

శ్రీమతి - ప్రియుడు

శ్రీమతి కంగనాగమణికిఁ జిన్ని యొయారికి ముద్దులాడికిన్
సామజ యానకున్ మిగులఁ జక్కనియింటికి మేలు గావలెన్
మేమిట సేమ మీ వఱకు మీ శుభవార్తలు వ్రాసి పంపి మా
క్షేమముఁ గొల్పుమీ! కరుణ జీవము నిల్పుమి శ్రీరకావతి!

*

*

*

అంటినఁ బల్లవిండు మదనాంకుర బీజములోనఁ గల్గి ని
ష్కంఠక మాతులుంగ ఫలకాంచనభాసుర కాంతిఁదోచి ము
క్కంటికి బ్రహ్మకున్ హరికిఁ గన్నుల పండువు సేయుచుండునా
దింటెన పూవు పంటి పరదేవత మిమ్ము ననుగ్రహించుతన్.

*

*

*

నిష్కపటపు స్నేహముగల
పుష్కరలోచనల పొందు పొందున జానే
నిష్కపటపు స్నేహము గల
పుష్కరలోచనల పొందు పొందు న జానే.

*

*

*

వాసన గుల్కు మేను నిడువారు కనుంగవ గబ్బి గుబ్బలుం
గేసరి మధ్యమున్ మదనకేళికి నింపగు బాహుమూల వి
న్యాసముఁ గల్గినట్టి యెలనాఁగను బోగముదానిఁ జేయ కా
దాసరిదానిఁ జేసిన విధాతను నేమనవచ్చు నీశ్వరా !

చీరయు ముక్కు ముంగరయుఁ జెంపల గంధముఁ జుక్కబొట్టుమం
జీర ఝణు ఝణారవముఁ జేతులఁ గంకణ నిక్వణంబు నొ
చ్చారపుఁ జాటుఁ గొప్పును గయాశితనంబును దానిలోన సిం
గార మొకింత లేచుచుఁ గంటిని యీ పురి వారకాంతలన్.

* * *

బంగారు పంది మేనును
శృంగారము లొల్కు కుల్కు చిక్కని చన్నుల్
బంగారపు నెర చీమల
చెంగటి చూపులు నియోగి చేడియ కొప్పన్.

* * *

సెలవా ముద్దల గుమ్మా
సెలవా బంగారు బొమ్మ సెలవా కొమ్మా
సెలవా రత్నపు దిమ్మా
సెలవా యపరంజి బొమ్మ సెలవందిమ్మా!
సెలవా కాలిన్యస్తని
సెలవా బింబాచరోష్ఠి చంద్రనిభాస్యా
సెలవా నను దయఁ జూడుము
సెలవా నేఁ బోయివత్తు సెలవా చెలియా!

* * *

కమలవైరి వైరి కాంతకు మధ్యంబు
కమలవైరి వైరి కాంత యూరు
కమలవైరి వైరి కాంత కుదంబులు
కమలవైరి వైరి కాంత కవచు.

* * *

రమణీయ ముఖ దర్పణముఁ జూప నా వంతు
వగ గుల్క వీక్షింప వంతు నీది
అధరబింబ ఫలంబు నర్పింప నా వంతు
వాంఛ నాస్వాదించు వంతు నీది

కమనీయకుచ కందుకము నియ్య నా వంతు
 వదలక చేపట్ట వంతు నీది
 అవశత్వమున దేహ మండియ నావంతు
 స్వవశంబుగాఁ గొను వంతు నీది
 సంతసం బాత్మ నినుఁ జేర్చ వంతు నాది
 వింతగా నై కృమును గూర్చువంతునీది
 ఎన్నటికి నివె పంతంబు లిద్దఱకును
 భానుచంద్రులు సాక్షిగా ప్రాణనాథ!

*

*

*

ఏ మందును నే మందును
 నే మందును మందయాన యేమని యందున్
 ఏమని నేమని పలుకుదుఁ
 దామర వికసించి రక్తధారలు గురిసెన్.

కేశికఁ దేలిన పిదపను
 బాలిక రిప్పుఁ బోలుఁ బంచబాణునిఁ బోలున్
 మాలకరిఁ బోలు గుర్రపు
 నాలుకతుదఁ బోలు హేమనగముం బోలున్.

*

*

*

పద్యలేఖ

[ఈ లేఖ వేటూరివారు తమ బాల్యమిత్రులగు శ్రీ చల్లా సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారికి వ్రాసినది. ఆనాళ్లలో ముక్త్యం ప్రభువులు నిర్వహించుచుండిన సరస్వతి పత్రిక ముద్రణమును చల్లావారు చూచుచుండిరి. పత్రికకు వ్యాసములు తరుచు పంపుచుండవలెననీ సరస్వతిపై చిన్నచూపు వలదనీ చల్లావారు వ్రాయగా వేటూరివారు బదులిట్లు వ్రాసిరి. నాడేవాక నేడును పత్రికాధిపతులు పరిశీలించదగిన విశేషము లిందున్నవి. —సం॥]

నమ స్కందములు. ఉత్తమకుశలినీతి

శీ. శీరిగ ముత్తలజూలు మీ సొగసు వతిలు
మా నిచవి వావతిమితి మాని మాని
వాదివి వదివి యొం నం దింబి యెదురఁ గల్గు
మిత్రుల నిఁబూని వారి లక్షమెప్పుఁ బడసి
నారఁత, నిది వివాహవతియై పేరకకునై:-

2. హస్తపుంబూపు! నాకు! సరస్వతియెఁత!

నెంత మాఁబొత్తిరి! నాకు వంత ముండు!
మా మనెన్నఁడు సర్వంగ సుందర మగు
మా సరస్వతి నం దువొన నపడుదు:-

3. శివయోగియై నాకతియొసరుయ్యె
నలుగురు నిశేయ నమఃకుఁ జిత్తవసమయ్యె
మహ్మ పుష్పంక్త రయివేయియ్యె కయ్యె.

4. ప్రతిమ బూనితి నామృతమతి లపతియె,
నారయ నూతఁ బుడువుల నామృతమయ్యె
రమ్మ! గాఁ యోజె నిది వివాహ నమృతమయి!

5. వతియ. గాఁ జేయిరా, దింక చిది నవయె
బింపఁ గాబుచ్చి పుట్టిదు, పంపి నవయె
నవ్వువతి రాగఁ బుడువుల ముప్పైతమ
దీని పయియె. తప్పు నాచీకఁబాటు!

అప్పుడక్కడ నెలనెల వచ్చుచున్నాను
గురువుచూడు, పైన నావప్పువెదకుటగప్పు.
త్రావ్వు యాక్షరాక్షి తప్పించుకొనుట, నువ్వెదేయలే,
నాండా వేటొక్కచో నప్పుకాన, గురు, యెదొ
యెరువుచో వేరే బిత్తిక పేర్చుట వేరే.
నుండు గాతంతటాక కుట్టునురుచోత.

7 కన్నవండ్రి జయించి కుర్రుడైతన.
కనకరింప జూక యుండు నా? కన్నవండ్రి
కన్నబుట్ట నదొక గాగారింబు
పెంనుమ న్నమిగులు నెరుచు రాత్రి!
ఎటుఁ గురు నువ్వారి, ఎటుఁ గురు నెరుచు
వారపడనా, సరస్వతి చీరుకొనికు.

8 పొదిని తిని చీలి గాల్పి (క) వాంకెనా,
సల్పును నాంబు తొలఁగు సంగఁ గలదు.
వేలలుఁ గలదు సరస్వతి నెలకు నెలకు:-
బలము వేరొ మిగులు నువ్వొ రాదు.
గాల్పగా బుచ్చి కిని గురి వేరొ వేరొ
మియిమొస, సునింక మక ధర్మబు మియి;
9 త్రావ్వు వచ్చుచున్నావేం వేరొ వేరొ గాగారి
ల మియి, నీ గిరిం వేరొ వచ్చుట, త్రుమము నాదే!

[లేఖలో కొంతభాగమిందు లోపించినది]

వీ. ప్రభాకర శర్మ

సరస్వతి - మాసపత్రిక; ప్రతిమ - వేటూరివారి భాసనాటకానువాదము;
జయంతీపడు - శ్రీ దుర్గానదానివేళ్వర ప్రసాద్; [మకరధ్వజము].

శివయోగసారము* - అవతరణిక

— వేమూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

[సుభాషి - నవంబరు 1927 పుటలు 74 - 79 - సంచిక]

ఈ 'యవతరణిక' యంతవఱకు నేటి గ్రంథపరిశోధకు లెవ్వరుగాని తడవించినదిగాఁ దోచదు. ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకశాలలో నీయవతరణిక లేదు. బ్రౌను దొరగారు 'అనియాది గణపతిదేవుడని' వ్రాసినదానినే శ్రీ పిరేశ లింగము పంతులుగారు కవులచరిత్రమున ననువదించిరి; గాని యాశ్వాసాంత గద్యములను వారు సరిగా బరిశీలించరయిరి. మఱియుఁ బంతులుగారు దానిని మిక్కిలి యర్వాచీనమైన కృతినిగాఁగూడఁ దలంచిరి. కవుల చరిత్రము తృతీయ భాగమున దాని విషయముఁ జెప్పిరి. వారి వ్రాతను నమ్మి యాగ్రంథమందాదరము లేనివాడనై నేనును నక్కడక్కడఁ గానవచ్చిన వ్రాతప్రతులను సేకరింపనయితిని! ప్రాచ్య లిఖిత పుస్తకశాలలో నాలుగు పుస్తకములున్నను నవి భిన్నప్రతులుగావు; సమగ్రములునుగావు. ఈ గ్రంథము వ్రాతప్రతులున్న స్థలములు కొన్ని నాకు జ్ఞప్తిలోఁ గలవు గాన వానిని సేకరింపఁ బ్రయత్నింతును. ఈ యవతరణికకు దొలుత సేకరించినందుకు మా మిత్రులు శ్రీ విశ్వనాథశర్మ గారిని సంభావించుచున్నాఁడను.

శ్రీ వీరభద్రరావుగా రీయవతరణికలోని ముఖ్యవిషయములను బెక్కింటిని బరిగణించిరి. నాకుఁ గానవచ్చిన విశేషవిషయములఁ గొన్నింటినిగూడఁ దెలుపుకొనుచున్నాఁడను.

౧

ఇందు వర్ణితులయిన కృతిక ర్తవంశమువారును, గృతిపతివంశమువారును ఆంధ్రారాధ్యబ్రాహ్మణులు. 'నూకనారాధ్యవరా' ఇత్యాది సంబోధనములు పెక్కులు గలవు వీరు లింగధారులుగారు, కృతిపతియగు నూకనారాధ్యుడును, దత్తిలయగు నాగయ్యుఁ బాశుపతవ్రతులు. నాగయ్యగూర్చి "కాశిలోఁ గదలక పాశుపతవ్రతశీలుడై మోక్షమార్జించి మించె"ననియు, నూకయనుగూర్చి "కాశికాదేశముఖ్యప్రదేశములఁ జరించి కులకోటులను సుద్ధరించెనట్టె" అనియు గలదు. శివయోగసారము కడముట్టఁ జదివినను గూడ నెక్కడను లింగధారణము, కరపీఠార్చనము మొదలగు వీరకైవాచారములు కానరావు అంతరలింగార్చనము, పీఠలింగార్చనము నందుఁ జెప్పఁబడినవి. ఆంధ్రారాధ్యసంప్రదాయము

వీరశైవసంప్రదాయముకంటె వేఱయినది యనియు, ఆంధ్రారాధ్యులు పాశు పతసంప్రదాయమువారనియు దీనివలనఁ గూడ నిరూపితమగుచున్నది. మణియు నేతత్కృతికర్తృ కృతిభర్తృవంశములవారి కేలికలయిన కాకతీయగణపతిచక్ర వర్తికి, రుద్రాంబికకుఁ, బ్రతాపరుద్రునకు విశ్వేశ్వరశివాచార్యుఁడును, చతుః ప్రతుఁడు కాశీశ్వరశివాచార్యుఁడును ననువారు గోళకిమతాచార్య పట్టాభిషి క్తులు దీక్షాగురువులు. తత్త్వద్విషయములుగొన్ని బసవపురాణపీఠికలో వివరిం చితిని. వారు మందర గ్రామమున నెలకొల్పిన మహావిద్యాపీఠమనఁదగినపీఠమున

విద్యార్థిభోజి పరంభాగం శుద్ధశైవమతాయచ
ప్రసూత్యారోగ్యశాలాభ్యాం విప్రసత్ప్రాయచేతరమ్
ప్రదాద్విశ్వేశ్వర శివశ్శివసిద్ధాంతపారగః
ఋగ్యజుస్సామవేదానాం సమ్యగధ్యాపకాత్మయః
పదవాక్యప్రమాణానాం సాహిత్యస్యాగమస్యచ.

— ఇత్యాది.

పై శ్లోకములందు 'శుద్ధశైవమత'మని కలదు. శుద్ధశైవమనఁగా :

మిశ్రశైవ మితిప్రోక్తం శుద్ధశైవ మథశ్రుణు
సింహాసనస్థితంలింగ మర్చయేద్దేశికోత్తమః
నిత్యం త్రికాలం భక్త్యా యః లింగార్చనరతస్సదా
ఆగమార్థానుసంధాతా మదమోహాదివర్జితః
దాక్షిణ్యసమాయుక్త ఆరాధ్యుడైన కథ్యతే
భూతిరుద్రాక్షసంయుక్తో భజన్కాత్రయే శివమ్
శుద్ధశైవమితిప్రోక్తం శ్రౌతశైవ మథోచ్యతే.

మీఁది శ్లోకములలో నిర్వచింపఁ బడిన పద్ధతియే ఆంధ్రారాధ్య సంప్రదాయము వారిది. కాకతీయ చక్రవర్తులు వారి గురువులగు విశ్వేశ్వర శివా చార్యులు ఆంధ్రదేశమున బెంబొందించిన శైవసంప్రదాయమిదియే. నేటి యాంధ్రారాధ్యవర్ములు వీరశైవసంప్రదాయమువారని తలచుట సరిగదనియే నా నిశ్చయము. బసవపురాణపీఠిక చూడఁ గోరెదను.

—

మణియు నీయవతరణికలో రుద్రమదేవి కూతురగు రుద్రయజను నారాధ్యబ్రాహ్మణుడగు నన్నయదేవుడు పెండ్లాడినట్లు స్పష్టముగాఁ గలదు. దీనిని జూచిన తరువాత దీనికి సంవాదిగా నింకొక విషయము నాకుఁ గాన వచ్చినది. మల్కాపుర శాసనమున—

శ్రీచోళేశ్వరమాళవక్షితిపతీ రాజన్యచూడామణీ
యచ్చిహ్నాః; కిమతః పరం గణపతిః? జీవతిర్యతుతః
సస్యాత్కన్య ముదే సదేశికపరత్వైవాగమాంభోనిధి
శ్రీవిశ్వేశ్వరదేవతః కలచురిష్మాపాల దీక్షాగురుః.

అని శ్లోకమున్నది. “చోళరాజును మాళవరాజును విశ్వేశ్వరశివాచార్యునికి శిష్యులు. ఇక్కడ జెప్పిడి దేమి? కాకతీయగణపతిచక్రవర్తి యావిశ్వేశ్వరశివాచార్యునికిఁ గుచూరుడే” యని దీని కర్థము శిష్యమాత్రత్వమేయగుచో చోళ మాళవరాజులతో పాటుగానే గణపతిపేరును జెప్పఁ దగియుండును. గణపతి చక్రవర్తికి విష్ణుశిష్యత్వమును దెలుపునదో లేక నిజముగాఁ బుత్రత్వమునే తెలుపునదో ప్రశ్నోకము! శివయోగసారావతరణికలో రుద్ర్యాంబ విషయము గాన రాకున్నచో సెక్కడ విష్ణుశిష్యత్వము మాత్రమే యర్థమని తలఁతుము. ఇప్పుడు ఈ యర్థముకూడఁ గలదేమో యని సంశయము పొడమినది.

౩

కవిస్తుతిలో “మఱియును సంధ్రకావ్యపథము దీర్చిన నన్నయభట్టు గారి...”నని కలదు. ఈ గణపతిదేవకవినాట నన్నయభట్టారకునిఁ గూర్చి యెట్టి భావముకలదో యిది స్పష్టముగాఁ దెలుపుచున్నది! రాజకరేంద్ర సంచికలో నేను వ్రాసిన వ్యాసమున కిది బలము నొసంగుచున్నది.

౪

మఱియు—

క. అసమ శివభక్తిరసమా

నసునిం బాల్కురికి సోమనాథునిఁ గవిరా

జనమున్నతయశు, నవ్యః

ప్రసాదియగు చక్రపాణి రంగనఁగొలుతున్.

అనియుఁ గవిస్తుతిలోఁగలదు. ఈ పద్యమంతయు నాకు సంతోషము గొల్పినది. పాల్కురికి సోమనాథునితో స్పర్థించి చక్రపాణి రంగనాథుడనువైష్ణవుడు (తెలుగుదేశమువాడు) శివనిందచేయఁగా నాతని కన్నులురెండును బోయె ననియు, అహోబలస్పృహస్వామి కలలో శివనిందచే నీ కన్నులు పోయిన వని తెలుపఁగా నాతఁడు శ్రీగిరికిఁబోయి మల్లికార్జును నారాధించి యా స్వామిమీఁద సంస్కృతాంధ్రములలోఁ గొన్ని కృతులను జెప్పి పాల్కురికి సోమనాథునికి శిష్యుడై మరల రెండు కన్నులను బడసెననియుఁ బెక్కుకర్ణాటక కృతులలోఁ గలదు. ప్రైకభార్గమును రూపించుచు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకశాలలో “రంగన” కృతిగా నయనరగడ యని యొక గ్రంథము కలదు.

క. శ్రీపార్వతీఁ జూడక
పాపాత్ముడనగుచు బోవ బధమునఁ జుట్ట
దీపిచుదృష్టి తొలగిన
శ్రీవతిసడుగంగఁ జెప్పె శివుఁ గర్తనుగాన్

అని దానియారంభమునఁ బద్యము గలదు. బసవపురాణపీఠికలో నీ గ్రంథమును గూర్చి హెచ్చుగా వ్రాసితిని. నాల్గు చరణము లిక్కడ—

శ్రీశైలవల్లభుని శిఖరంబు పొడగంటి—
సభలందు భక్తులకు జయవాదమనికంటి—
గౌరీఁడే సర్వకర్తగాఁ బొడగంటి—
బహుపాపములు సన్నుబట్టువిడుచుట గంటి—
సయుముగా నయచములు నాకీయఁ బొడగంటి—
ఇంక శ్రీగిరిజేర నేఁ గందు నని కంటి—
తనరశ్రీరంగకవి దాత యని పొడగంటి—

— ఇత్యాదులు.

వైష్ణవమప్పుడు రంగనాథుడే శైవుడై రంగకవియయ్యెను. “ఘనుడు రంగన దూషకరగండఁ డనికంటి” ననియుఁ గలదు. పైవిషయములను నీగణపతిదేవకవి కృత్యవతరణిక యథార్థపఱుచుచున్నది. నే వెల్లడించిన ‘నయసరగడ’ చక్రపాణి రంగనదే యగుననుట కిది సందేహింపరాదు.

❧

కొలనిరుద్రదేవుని వర్ణనమున “నరులెల్ల వ్యాకరణబ్రహ్మయన సకలా గమవిదుడయ్యె నదైయితఁడు” - అని కలదు. ప్రాచ్యరిఖిత పుస్తకశాలలో ‘రాజరుద్రీయ’ మని యొక సంస్కృతవ్యాకరణ గ్రంథము కలదు. దానిగూర్చి తెల్లదేశపు సంస్కృతకవుల చరిత్రమున నేసిట్లు వ్రాసితిని — “కాశికయని పేరు గల పాణినవ్యాకరణసూత్రవృత్తిలోనున్న కారికల నన్నింటిని శ్లోకవార్తికమును పేర నుద్ధరించి దానికి రాజరుద్రీయమునుపేరఁ బ్రతాపరుద్రదేవుడు వ్యాఖ్య రచించినాడు. గమవిదుడని. ‘ఇతి రాజరుద్రవిరచితే శ్లోకవార్తిక వ్యాఖ్యానే ప్రథమస్యాధ్యాయస్య ప్రథమః పాదః’ కొన్ని గద్యలు: ‘ఇతి రాజరుద్రీయే కాశికా వృత్తిశ్లోకవ్యాఖ్యానే’ అని కలవు. మఱియు నొక్కచోట నిట్లున్నది: “ఆది రాజకాకతీయ ప్రతాపరుద్రప్రధానవర్యస్య ముద్రాకగన్నయసును రచితం వార్తికవ్యాఖ్యానమ్” — కావున నిది కాకతీయప్రతాపరుద్రుని కృతికానేరదు.

ఆ కాకతీయ ప్రతాపరుద్రదేవుని ప్రధానపర్యుడును, గన్నయకుఁ గుమారుఁడును నయిన రుద్రరాజు కవించినది. ఇదివఱకు నే నీగన్నయ మార్కండేయ కృతిపతి యగు నేమోయనుకొంటిని. ఈ శివయోగసారావతరణికవలన నీగ్రంథ కర్తృ విషయము విస్పష్టమయినది. కొలని రుద్రదేవుఁడే యేతద్గ్రంథకర్త యగును. ఈతనికి 'వ్యాకరణ బ్రహ్మ' యని బిరుదనామముండుట, కాకతీయ ప్రతాపరుద్ర దేవుని ప్రధాన పర్యుత్వముండుట, గన్నయ పుత్రోత్పత్తిముండుట యట్టి నిశ్చయమునకు సాధకములు.

౬

భీమఖండకృత్యవతరణికలో 'అరియేటి యన్నమంత్రి కొలనిప్రతాపరుద్ర నృపాలునిచే' అరేడు' గ్రామము దానముగొన్నట్టుకలదు. భీమఖండపు రెండుముద్ర ణము లందును నీవిషయమును దెలుపుపద్యము చెటుపబడినది. ముద్రణము లందిట్లున్నది:

కొలనిప్రతాపరుద్ర నృపకుంజరుచేత నరేంద్రసారణీ
సలివివర్థమాన బహుసస్యసమాకుల మగ్రహారమై
వెలయ విభాకరగ్రహణచేళఁదగంగఁ బరిగ్రహించి బం
ధుల భరియించె నన్నపిఠుతో సరియెట్లు ప్రధానలెవ్వరున్.

ఈ పద్య మిట్లుండవలెను:

కొలనిప్రతాపరుద్ర నృపకుంజరుచేత నరేడు సారణీ
సలివివర్థమాన బహుసస్యసమాకుల మగ్రహారమై

కొలని ప్రతాపరుద్రరాజు వేఱుగా గలఁడని యెఱుంగమిచే ద్వితీయ ముద్రణమున కొలను తర్వాత నరసున్న చేర్చబడినది. ఇది సహ్యమేకావచ్చును గాని — రెండుముద్రణములందును 'కుంజరుచేత నరేడు' గ్రామ నామమని గుర్తింపక నరేడు, నరణేడు అని యేదేదో స్ఫురింపగా నవి తప్పు లనుకొని కాబోలును, వానిని సంస్కృతీకరించి 'నరేంద్ర' యని వ్రిద్దిచెబినారు. 'నరేంద్ర సారణీసలిల'మనగా నర్థమేమనుకొనిరో! ఈ యరేడు గ్రామమును బ్రతిగ్రహించుట చేతనే వారు 'అరియేటి, అరేటి' యింటి పేరి వారయిరి! భీమఖండ ముద్రణమున నిట్టి యఘోరసంస్కారము లనేకములు గలవు. గ్రంథారంభమున రెండవ పద్యములోనే 'ఎలుక నెక్కిన రావుతురాచవారు సేనానియనుంగుఁ బెద్దన' అను సరసపాఠమును 'రావుతురాజు సౌర సేనాని యనుంగుఁబెద్దన' యనియు, - మూడవపద్యమున 'వాలికమోముమత్తవనబర్హి కిశోరకలాస్యలీల'

ననియున్న మనోహరపాఠమును 'బాలికమోము మత్తవనబద్ధికిరౌరవలాస్కరిల' అనియు మార్చినారు. రసప్రసక్తములయిన పాఠములెట్టివి చెప్పేసి, రసగాన, చరిత్ర ప్రసక్తములయిన పాఠములుగూడఁ జాలఁ దప్పలుగాఁ బడినవి! ౬౩ - వ పద్యమున

యవనకర్ణాటకటక భూదపుంతోడఁ

జెలిమి వాటించి యేలించెఁ దెలుఁగుభూమి—

అని యుండవలసి యుండఁగా 'బలిమివాటించి' యని పడెను.

౬౪ - వ పద్యమున

పంచరామములందుఁ బల్వెలపురిం బ్రాణేందుబింబానరల్

అని యుండవలసి యుండఁగా—

పంచరామములందుఁ బల్వెలఁ బురిన్ బ్రాణేందుబింబానరల్

అనిపడినది. ౬౫ - వ పద్యమున—

అన్నయమంత్రి శేఖరుఁ డహమ్మచుసేను వదాన్యభూమిభృ

త్తనిపడినది. ముద్రాపకుల తలపులో బుట్టిన 'అహమ్మచు చూస్సేన్'

ఆ కాలపుఁజరిత్రలోఁ గానఁరాఁడు గదా! భీమఖండ పాఠవిశేషములనుగూర్చి విపులముగా వేతాకప్పుడు వ్రాయుదును. ఇది యిక్కడ నంతగాఁ బ్రసక్తముకాదు.

శివయోగసార పీఠిక కాకతీయ రాజచరిత్రమునను, కృష్ణానోదాహరణి మండలముల చరిత్రమునను గ్రాంత విశేషముల నెత్తి యిచ్చుచున్నది. పెక్కు గ్రామముల విషయమిందు గలదు.

[* శివయోగసారము : “కొలని గణపతి దేవుడు దీనిని రచించినాడు. ఇతడు క్రీ.శ. 1400 నాటి వాడు. ఈతని గ్రంథము పూర్వభాగ మనియు, సుత్తరభాగ మనియు రెండు భాగములు గలది. పీఠిక వినగా బూర్వ భాగము నాలుగాశ్వాసములను ఓరుగండిలో శైవ ప్రచారణీ గ్రంథమాల ప్రెస్సు వారు ముద్రించిరి. పీఠిక చాల చరిత్రాంశములు గలది. అది వెనుక 'సుభాషి' యను పుస్తకమునను. తరువాత 'కాకతీయ సంచిక'లోను ముద్రితమయినది... దీనిలో నెనిమిది యాశ్వాసము లింకను ముద్రితము కాలేదు. ఇది చాల బ్రశస్తమయిర రచనను.” చూ. వే. ప్ర. వ్యాసము 'ఉపలబ్ధి, అముద్రిత ప్రాచీనాంధ్ర గ్రంథములు.' భారతి - వ్యయ - వైశాఖము. పుట 415 సం॥]

Malkapuram Inscription of Kakati Rudra S. S. 1183

—Mallampalli Somasekhara Sarma

[The Editor of this journal studied Inscriptions for some time under Sri Sarma while he was an Honours student at Madras during 1950-53. Sri Sarma while teaching used to prepare a brief note on each Inscription for the benefit of his student. This is one such note prepared by Sri Sarma in his own hand which is now being reproduced-Malkapuram Inscription throws much light on the social, religious and political history of the Kakatiya period—Editor]

Malkapuram is a village in the Guntur taluk, Guntur district. The huge pillar inscription at this place is of immense interest both for the historical information it supplies regarding the Kakatiya kings and for the detailed account which it gives of the famous Pasupata teachers who preceded Visweswara Sivacharya of the Gowda country, who was himself the Royal preceptor and a highly learned scholar.

Svayambhu the God Siva at Warangal, the tutelary deity of the Kakatiya kings, is invoked at the beginning of the inscription. In the family of the Durjaya Kshatriyas was born the powerful Prola

whose son was Rudra. Rudra's younger brother was Mahadeva. His son was Ganapati deva. His daughter was Rudramadevi. In her time this record was incised.

Saiva Teachers : There was a country known as the Dahala-mandala situated between the Bhagirathi and Narmada. In that country flourished a line of Saiva teachers whose founder was Durvasa.

DURVASA

⋮

Sadbhaava Sambhu received from the Kalachuri king Yuvarajadeva as bhiksha (maintenance gift) the three lakh province. This teacher founded a monastery (Matha) called Golakimatha and gave that province for the maintenance of the teachers of that Matha.

⋮

SOMA SAMBHU

He composed in his own name the work called Soma sambhu paddhati.

⋮

VAAMA SAMBHU

His feet were worshiped by the Kalachuri kings. He had thousands of disciples.

⋮

SAKTI SAMBHU

,

KIRTI SAMBHU

,

VIMALA SIVA

He was born in the Kerala country. He was also highly respected by the Kalachuri kings.

DHARMA SAMBHU

1

VISWESWARA SAMBHU

He administered the diksha to king Ganapati deva. He was himself a great Vedic scholar and a resident of the village Purvagrama in the province Radha of the Gowda country. His other royal disciples were the Chola and the Maalava kings and also the Kalachuri kings. Ganapatideva styled himself the son of this Saiva teacher Visweswara siva. His influence with Ganapatideva appears to have been very great. Numerous teachers of the Saiva faith from the Gowda country and numberless poets were rewarded by the king at the teacher's instance. This teacher initiated also a number of kings into the Saiva faith by giving them Diksha. He is described thus "With hanging ear-ornaments and a high tuft of gold coloured matted hair, a brilliant face and necklaces, the teacher Visweswara Sambhu seated in the Vidyamandapa of Ganapatideva's palace was indeed an object worthy of sight."

In Saka 1188 (Durmati) on Friday, Chaitra ba. 8 the 1st day of Mesha, queen Rudramadevi gave to the teacher, Visweswara Sambhu the Village of Mandara together with the lanka lands of the river Krishna, situated in the Kandravati in Velanadu vishaya on the southern bank of the river, in accordance with the desire of her father who had already orally made a gift of it to the teacher. She also gave on this

occasion, the gift of the village of Velangapundi to the same teacher.

At Mandaram the teacher established a temple for God Visweswara, built a monastery and set up a Satra (feeding house) settled many brahmins and gave the village the name Visweswaragolaki. In this village Mandaram coupled with Velangapundi he gave sixty families of Dravida brahmans 2 putties of land each, measured by the wellknown rod of Penumbaaka with full power to sell, exchange or mortgage. He divided the remaining land into three parts and gave one for the maintenance of the Visweswara temple, another for the maintenance of the students and the Suddha Saivamatha and the third for the maintenance of a maternity hospital (ప్రసూత్యరోగశాల) and for Satra.

There were three teachers appointed for teaching the Vedas Rig, Yajus & Saama and five teachers for teaching logic, literature and the Agamas (పదవాక్య ప్రమాణ సాహిత్యగమ వాదాశయ), one capable doctor and one accountant (కాయస్థుడు). Each of these ten received two putties of land. For service in the temple these were appointed: 1 Kashmirian (Songster) and 14 songstresses, six who were experts in dance and Karadaa vaadya. Besides these, Brahmin cooks and servants to the Matha and the feeding house and ten Veerabhadras (Village guards) for the protection of the village and 20 Virmushti servants who were village servants and other Saiva devotees were appointed. There were also

other servants of the village to do the duties of goldsmith, coppersmith, mason, bamboo worker (వేదరి, blacksmith, potter, architect, carpenter, barber and artisan (కాసె). All these had vrittis. The seventy three servants were given one putti of land each. For the garden all round the temple Visweswarasivacharya gave 1/16 of a nivartana of land. The teacher also gave to 30 brahmans of the Srivatsa gotra and Sama-Veda, the natives of Purvagrama in Dakshina Radha country, 1 putti each and appointed them to supervise the income and expenditure of the village and keep accounts of these in writing. Thus the total of 150 puttikas was given for the maintenance of the several services—1261 A.D.

Veerabhadras came from the chola country, wore matted hair, belonged to one of the four casts and did such acts as “cutting off their scrotum, head or stomach” for the protection of the village.

నమస్కారములు - ఉభయకుశల' పరి

[ప్రఖ్యాత కళాకారులు శ్రీ చిత్తూరు నాగయ్యగారు గురుదేవులకు వ్రాసిన లేఖ లివి. రంగస్థలం మీదనేకాక జీవితరంగంలోనూ భక్తి ఆయనలో పాదుగాన్నది. శ్రీ ప్రభాకరుల సన్నిధిని ప్రార్థనకో తాను ఆరోగ్యము భూతిని పొందడమేకాక ఇంక నెందరికో కూడ అట్టి అనుభూతిని వారు కలిగించారు. ఆ విషయాన్ని సూచించేవే ఈ లేఖలు. ఇట్టివే మరికొన్నింటిని మున్ముందు ప్రకటించగలము -సం॥]

బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులైన
గురువుగారి చరణసన్నిధికి.

మద్రాసు,
17-7-47

శిష్యపరమాణువు నాగయ్య అనేక నమస్కారములచరించి వ్రాసుకొన్న విజ్ఞాపనలు. ఉ॥ కుశలానంతరం. తాము మద్రాసు నుంచి వెళ్ళిన తర్వాత నేను తమకు ఒక వుత్తరమైనా వ్రాయలేదు కారణం, నాకు ఒక పూటైనా, ఒక గంట కూడా తీరలేదు. చి॥ ముని యిప్పటికి వచ్చినప్పుడు యీసంగతి, తమకు మనవి చేయమని చెప్పినాను. బహుశ, మనవి చేసివుంటాడనుకుంటాను. ప్రతిరోజూ, ధ్యానంలో తమతో సంభాషిస్తూనే వున్నాను. ఇక నా ఆరోగ్యవిషయం :- ఆకలి, నిద్ర, బాగానే వున్నాయి. పాట పాడేటప్పుడు, యింకా, ఆయాసం కొద్దిగా వుంది. గుండెల్లో నొప్పిలేదు. కాళ్ళవాపులు అలాగే వున్నాయి. తాము మద్రాసులో వున్నప్పుడు రెండు, మూడు మార్లు స్పృశించినప్పుడు కొంత సుమారుగా వుండింది. కాని, మరల, యధారీతిగానే వున్నాయి. తమ దగ్గర 10 పూటలుండి చికిత్స పొందాటానికి నాకు తీరకుండావుంది. ఈమబోంటి సద్గురు ఆశ్రయం, అనుగ్రహం లభించినప్పటికీ, నా ఖర్మ అడ్డుపడి నన్ను బాగుపడనివ్వక చేస్తూన్నది. విమోచనమెప్పటికో తెలియకున్నది. ఇప్పటికీ, తమ ఆశీస్సుల బలంతోటి నా పనులను నెగించుకొనుచున్నాను. తమ సన్నిధానంలో పది పూటలుండటానికి అనుగ్రహించమని భగవంతుణ్ణి ప్రతిరోజూ ప్రార్థించుచున్నాను. ఆ భాగ్యమెప్పటికో. అది భగవదేచ్చ. తమ ఆశీర్వాద బలం నాకు పూర్తిగా వుండేదాలు. ప్రతిరోజూ, ధ్యానంలోనైనా తమ పాదసేవ చేసుకుంటుంటాను. మిత్రులందరికీ నా నమస్కారములు.

తమ పాదములకు వందన సహస్రంబుర్చిస్తూ విరమిస్తా.

ఇట్లు
భవదీయుడు
వి. నాగయ్య.

మద్రాసు

6-8-47.

పూజ్యులు గురువర్యుల సన్నిధికి

అనేక నమస్కారములు. తాము దయతో వ్రాసిన ఉత్తరం యీ దినం అందింది. తాము సెలవిచ్చినట్లు శ్రీ అనంతం గార్కి చాలా కుదురుపడినది. సోమవారం రాత్రి అనంతం గారు బహిర్భూమికి వెళ్లి యింట్లోకి వచ్చినపుడు క్రింద పడ్డారట. పడకపై పరుండబెట్టారు. అప్పటి నుండి ఎడమచేయి స్వాధీనం లేకపోగా లేచి కూర్చోలేకపోయారు. మాటలు కొంత తడబడుతూ వుండినది. నిన్న మధ్యాహ్నానికి కొంత ఆహారం సేవించిన తర్వాత లేచి కూర్చోకలిగారు. తర్వాత తమకు తంతియిచ్చిన తర్వాత సాయంకాలం అనగా 7 ఘంటలకు Reaction చాలామట్టుకు తగ్గిపోయి బాగా మాట్లాడగలిగారు. తమ అల్లుడిగారిని కూడ పిలిపించి చూపారు. శ్రీ అనంతంగారి బంధువుల సలహాపై వారిని యీ దినం హాస్పిటల్‌లో చేర్పించారు. ఉదయం హాస్పిటల్‌కు వెళ్లేముందు ఖులా సాగానే వున్నారు.

తర్వాత నా విషయం మనవి చేసుకుంటున్నాను. తాము చెల్లిన తర్వాత నుండి మనస్ఫూర్తిగా Prayer ఉదయం సాయంత్రం చేసుకుంటున్నాను. కుడి కాలులో చాలా Reaction కలిగింది. యీ దినం పూర్తిగా వాపులేదు. సాధారణ మైన కాలులాగు వున్నది. మీరు నాపై జూపు వాత్సల్యానికి నా జన్మ పర్యంతం తమర్ని మరువలేను. తీరిక చేసుకుని కొన్ని రోజులు తమ సాన్నిధ్యంలో ఉండాలని చాలా కుతూహలంగా వుంది. ఆ భాగ్యానికై ఎదురు చూచుచున్నాను. అందరికీ నా నమస్కారాలు.

అప్పడప్పుడు తమకు నా progress విన్నవించుకుంటాను.

ఇట్లు

విధేయుడు

వి. నాగయ్య

మద్రాసు
22-3-47

పరమ పావనులు, పూజ్యులు అయిన బ్రహ్మశ్రీ గురువుల వారి చరణసన్నిధికి

అనేక సమస్కారము లాచరించి శిష్యులరమ్యులు వ్రాసుకొన్న విజ్ఞాపనలు.

ఉభయశతావసంతరం- నేను 10 రోజుల నుంచీ, స్వార్థకంత్త వుత్సవాలలో పాల్గొనుచుండుటచేతనూ, షరుసగా 7 రోజులు రాత్రిపూట ఫిలిం షూటింగుకు వెళ్ళుచుండుటచేతనూ, విశ్రాంతిలేక, తమకు వ్రాయలేకుండునని మన్నించవేడెదను. నా ఆరోగ్యం బాగా కుదిరింది. కాళ్ళవాపులు మట్టుకు యింకా కొంచెం వుంది. దానికి, కారణం నాకు బొత్తుగా- విశ్రాంతి లేకపోవటమే గాక, కొన్ని రోజులు, ప్రార్థన కూడా చేసుకోవటానికి, ఒకొకప్పుడు, కారులో వెళ్ళుచూ, ఒకప్పుడు, వేషంమీద, యిలా తటస్థిస్తున్నది. ఇదంతా, నా దురదృష్టం తప్ప వేరుగాదు.

ప్రార్థన మట్టుకు ఏమైనా సరే, పదలపందా చేసుకొనుచున్నాను. తమ ఆనుజ్ఞ మేరకు నడచుకుంటున్నాను. నూటిలో 95 పాళ్ళు- కాళ్ళ వాపులు కూడా తగ్గిపోయినయి- త్వరలో తమ దర్శనానికి వస్తాను. తాము నాకు చేసిన మేలుకు నా జీవితపర్యంతము కృతజ్ఞతలు.

శ్రీ అనంతంగారు కూడా- యిప్పుడు చాలా మట్టుకు బాగున్నారని విన్నాను. నేడు వెళ్ళలేదు. రేపు ఆదివారం గనుక, వెళ్ళిచూచి తమకు వ్రాస్తాను.

అచ్చట మన వారందరికీ నా సమస్కారములు.

నా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనాలు
తమకర్పిస్తూ- సెలవు పుచ్చుకుంటూ

తమ విధేయుడు

వి. నాగయ్య

మద్రాసు,

14-9-47

పూజ్యమైన గురువుల వాచనస్మృతికి,

గురువార సహస్రములు. ఆంశ్యంగా ఉత్తరం వ్రాసినందులకు క్షమించుకొంటున్నాను. ఈ మధ్య పడునగా రెండు వారాలు విరామం లేకుండా Shootin
వుంటుంది. రోజు ఉదయం సాయంకాలం Prayer కు మాత్రం ఏలాంటి అభ్య
రతు లేకుండా ముఠాత్వరంగా సాగించాను. ఆరోగ్యం బాగుగా వున్నది
ఇంకా పడుతున్న త్వరలో ముగించుకుని కొంత విరామం కలిగించుకుని తన
సంస్కారానికి రావలయునని ప్రయత్నిస్తున్నాను. అక్కడ తాము, తన
కుటుంబీకులందరూ క్షేమంగా వున్నారని తలస్తున్నాను. తాము మద్రాసుక
వచ్చే అవకాశముంటే ముందుగా నాకు తెలియజేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

విధేయుడు

వి. నాగయ్య

శ్రీకాకుళ క్షేత్రము

— వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

[శ్రీ ప్రభాకరు లెన్నడో పాత సాహిత్యపత్రికలలో ప్రకటించిన విలువగల వ్యాసము లింకా ఒకటి రెండు మేము సేకరించవలసినవన్నవి. ఇప్పుడు ప్రకటిస్తున్న వ్యాసములివి కొన్ని అట్లా దొరకక దాగుడు మూత లాడుచుండినవే. ఇటీవల మా మిత్రులు శ్రీనిధుదవోలు సుందరేశ్వరరావు గారు వాటిని వెలికిదీసి కాపీ చేయించి మాకు తోడ్పడుచున్నారు. వారికి మా కృతజ్ఞత - సం॥]

శ్రీకాకుళము కృష్ణా తీరమునఁ గల ప్రఖ్యాత పుణ్యక్షేత్రము. ఇది యిప్పుడు చల్లపల్లి జమీనులో నున్నది. ఆంధ్ర వల్లభ కాకుళేశ్వర నామాంతరములు గల ఆంధ్ర నాయకస్వామి యిక్కడ వెలసియున్న వేల్పు. ప్రాచీన కాలమున నీ శ్రీకాకుళ మండ్రరాజులకు రాజధానిగా నుండెనని యిప్పటి చరిత్ర కారులు కొందఱు వ్రాసియున్నారు. ఆ వ్రాతయంత ప్రామాణికముగాఁ దోపదు. క్యాంబెలు దొరగారిఁగ్గీనుఁ వ్రాసిన తెలుగు గ్రామరుసు విశ్వసించి వారట్లు వ్రాసిరి. అధర్వణాచార్య కృతముగాఁ ద్రిలింగశర్దూను శాసన మను పేర నుపలబ్ధమయిన వ్యాకరణ గ్రంథమందలి యీ క్రింది శ్లోకములు పయి వారి వ్రాతల కాధారము. బ్రహ్మాండ పురాణమందలి పట యీ శ్లోకములు :-
“ఆంధ్రనాథో మహావిష్ణుర్నిశుభ దనుజాపహః! పురా స్వాయంభువమనోః కాలే కలియుగే హరిః, కాకులే రాజవర్యస్య సుచంద్రస్య తనూభవః, ప్రాభ వత్సర్వదే వైశ్చ జేష్ఠితో లోకపూజితః శ్రీశైల కాళభీమేశ మహేంద్రనగ సంయు తమ్, ప్రాకారంతు మహత్కృత్వా త్రిణిద్వారాణి చాకరోత్, త్రిలోచన స్సన్మహేశ శ్రీకూలం న కరేభృతః, త్రిలింగ రూపేణ చనన్ త్రిద్వారేషు గజై ర్యృతః, ఆంధ్ర విష్ణు స్సురయుతో చనుజేన నిశంభునా! యద్వాప్రయోదశ యుగాన్ హత్వాకం రాక్షసోత్తమమ్, ఆవసత్తత్ర ఋషిభిర్యుతో గోదావరీతదే తత్కాల ప్రభృతి క్షేత్రం త్రిలింగమితి విశుతమ్. తత్రత్యాస్తత్సమాలా పాస్తత్కాలీ నాహరేర్భవాః, కాలేన మహతాసర్వం తత్సమం స్వల్పయద్ధిభిః ఆస్సుదేరోచ్చారితాని తద్భవానీతి మే మతిః.” ఇది ప్రామాణికమైన చరిత్రాంశము కాదగునో తగదో యర్థము పరికించిన వారికి గోచరింపకపోదు. ఈ కథ స్వాయంభువ మన్వంతరమందలిదట! విస్తరింపను.

ఈ నడుమ శ్రీకాకుళ శైత్ర మాహాత్మ్యమును సంస్కృత గ్రంథ మొకటి ముద్రింపబడినది. అదియు బ్రహ్మాండ పురాణాంతర్గతమే యని కలదు. ఈ శ్లోకములందున్నవేమో అని పరిశీలించితిని గాని కానరాలేదు. అందలి కథాంశ మునకును మీది శ్లోకముల కథాంశమునకును సంగతియే లేదు. అందు సుచంద్రాది పృథ్వింతము కానరాదు ఇటీవల నచ్చునఁ దీర్పబడిన యా స్థల మాహాత్మ్యమున గూడఁ గొన్ని కూర్పులు మార్పులు జరిగినవని తత్రత్యులు స్థలజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. నేనా ప్రాంతములం దాస్థల మాహాత్మ్యపు ప్రాంత ప్రతికయి వెదకితిని. కాని దొరకిరది కాదు. ఇప్పటికి నూఱేఁడ్డకుఁ బూర్వము వల్లభాభ్యుదయ మునుపేర నీ శ్రీకాకుళ శైత్ర మాహాత్మ్యము ప్రబంధ రూప మున దెలింగింపబడినది. అది యిప్పుడు దొరకియున్నది. ఆ తెలుఁగు ప్రబంధము సంస్కృత గ్రంథమును బట్టి రచింపబడినదే. ఆతడును దనకు దొరకిన సంస్కృత గ్రంథము తార్జునుగా నున్నదని చెప్పుకొన్నాఁడు. అచ్చుపడిన యా సంస్కృత స్థల మాహాత్మ్యమునకును నీ తెలుఁగు గ్రంథమునకును బహు భేదము లున్నవి.

అచ్చుపడిన సంస్కృత గ్రంథమున నాంధ్ర నాయక పదముల నిష్పత్తిని గూర్చి యిట్లున్నది:— “యదయం చంద్రవంశీయై ర్నైపుపై ర్విష్ణు పరాయణైః, నియతం పాఞ్యతే దేశే నదయం చాంద్ర నాయకః, అకారవాచ్యే నవయ ద్విష్ణు నాదియతే సదా, తదాంధ్రో భూదయం దేశే నదీప్రాంత నాయకః, ఆ మంగీ కార మాచష్టే దృక్షోధాతుర్ధారణార్థకః, ఆ మిత్యధ్యయతాయం చుద్విష్ణు నాంధ్రస్త దుద్విజితే...బుషీగస్త్య ముఖ్యాంస్తాన్ తోషయ న్భక్త వత్సలః అంగీకుర్వన్నధృతయం తమాంధ్రం పరిచక్షతే, ఆంధ్రాణా మిష్టదైవత్వాత్ స్వధృత్యాంధ్ర ఇతీరణాత్, ఆంధ్రాది దైవీభూతత్వాత్ శ్రీ శోభా దాంధ్ర నాయకః, ఆంధ్రేషు మధ్యవర్తిత్వా దాంధ్రలోక శుభాశ్రయాత్, ఆంధ్ర సంసేవి తత్వాచ్చ సోఽయ మాంధ్రేశ్వరోహరిః” ఇన్ని త్రోవలతోనున్న యీ నిష్పత్తులు నవీనము లేమోయని నాకు సంశయమగుచున్నది. ప్రాచీన కాలమున “ఆంధ్ర” పదమే కాని “ఆంధ్ర” పదమున్నట్టు కన్పట్టదు. శాసనము లందేమి ప్రాంత వ్రాతలందేమి “యంధ్ర” పదమే కన్పట్టుచున్నది. “తయేతేంద్రాః పుశిందాః పుల్కసాః” అని వేదమందున్నదట! ఇక్కడ పదచ్ఛేదము “అంధ్రాః” అనియే యగును.

“వైవాని దైవతాన్యత్ర త్రిణి క్షేత్రాణి సంతివై, శ్రీశైలరాం హస్తాభ్యుద్రాక్షారామాభి ధాన్యపి.” ప్రాచీనులు శ్రీశైల కాశేశ్వర ద్రాక్షారామముల త్రిక్షేత్రములని చెప్పుచుండగా నిందుఁగొంద టిటివలివారు చెప్పుచున్న శ్రీశైల కాశహస్త ద్రాక్షారామములు బేర్కొనబడినవి.

త్రిలింగ శబ్దానుశాసనోద్భృత శ్లోకములకు, సంస్కృత స్థంభరాజము నకు, తెలుఁగు పద్య కావ్యమునకు సంగతి లేదంటిని. అట్టి దింతొరటి కూడ నున్నది. శ్రీనాథ కృతియే యని పెక్కురు నమ్ముచున్న క్షీడాభిరామ మను వీధి నాటకమున శ్రీకాకుళ క్షేత్ర వర్ణన సందర్భమున గల పురాణ గాథ యొక విధముగా నున్నది. అందలి పద్యములివి:-

“గీ. పసిడి కోరవేడి పాళారగించినఁ

బుల్లసిలిన యధర పల్లవమున

విప్ర కన్య చనవు వెలయంచుచున్నాఁడు

విశ్వముఁకుఁ గాకుళేశ్వరుండు.

ఉ. ఈరసమెత్తువేదములు హ్రీనహియునుఁ బూజ జాతముల్

సౌరభహీనమా నుపనిషత్తులు వెంబడు నాగ మావతుల్

గారవ ముల్లసిల్ల సిరికాకుళ నాథుడు నాగదేవభ

ట్టారకు నింటఁ బుట్టి ప్రకటంబగు వేడుక 'నాదరింపగన్.'"

ఇట్టి కథా ఘట్టము మీఁది గ్రంథములలో గానరాదు. పురాణ గాథల విషయ మిట్లుండెను. శ్రీకాకుళ మొకప్పు డాంధ్ర రాజధానిగా నుండెననుటకు సమ్మదగిన యాధారము నాకేదియుఁ గానరాలేదు. ఇప్పుడక్కడ నించుమించుగా ముప్పది శిలాశాసనములు గలవు. వాని యందట్టి ప్రశంస కానరాదు. ప్రాచీన కాలమున నీ క్షేత్రము మహావైభవమనుభవించినది. ఈ విషయము కొన్ని సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములందును, శాసనములందును బ్రస్తావింపబడెను. కొన్నింటిని బేర్కొనెదను.

-ఆంధ్రప్రతిక సారస్వతానుబంధము,

1921-దుర్మతి, మాఖ శుకల, శనివారము.

శివాజీ మహారాజు

శివాజీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారు మాకిట్లు వ్రాయుచున్నారు : —

కహాష్టాంగి భాషలలో భారాగ్రేసరుడగు శివాజీ మహారాజు చరిత్రము రచింపబడినది. నిరంతర ప్రతిభా వ్యాపారులగు కొమ్మణ్ణా లక్ష్మణరావు ఎం. ఎ. గారు తెలుగు భాషలో గూడ నేతచ్చరిత్రమును వెలయించి యున్నారు. ఒక్క విశేష విషయము. శ్రీ శివాజీ మహారాజు కాలముననే యా గండర గండనికి మిత్రులగు నిర్భూరు పండితు లాతడు సలిపిన దండ యాత్రలను, పశపటుచు కొన్న దుర్గములను, ఓడించిన రాజులను, యదా దృష్టముగాను, విస్మయముగా సంస్కృత భాషలో తెలియ పర్చించి యున్నారు. శ్రీ లక్ష్మణరావు పంతులుగారు గాని, మహారాష్ట్రాంగి భాషలలో దచ్చరిత్రను రచించిన యితరులుగాని, ఈ గ్రంథముల నెఱుగుదురో లేదో నేనెఱుగను. లక్ష్మణరావు పంతులుగారి పుస్తకమును నేను చూడలేదు. మహాదేవ పండితుడను విద్వాంసుడు శతసహస్రికయగు సంహితగా 'శివభారతమ్' అను పేర మహా గ్రంథమును రచించెను. సవిస్తరముగా నాతని విజయములందు పర్ణితములు, మహాదేవ పండితుడను నింకొక విద్వాంసుడు, తంజావూరుమును పశపటుచుకొన్న శివాజీ సోదరుడగు నేకోజి మహారాజు కడకు వచ్చి ఏకోజి యెఱుగని కొన్ని విజయములు మాత్రము గ్రంథ రూపముగ పర్చించి తెలిపి యున్నాడు. "పర్ణాల పర్వతగ్రహణో పాఖ్యానమ్" అని దీనికి పేరు, ఇవి తంజావూరుపు పుస్తక శాలలో నున్నవి. ఈ రెండు గ్రంథములును శివాజీ కాలముననే రచింపబడినవి. కన్నార జూచి వర్ణించినారు.

కృష్ణాపత్రిక సంపాదకీయము

3-3-1917

Pragna Prabhakaram

Translation

—Veturi Prabhakara Sastri

Dr. V. Anandamurthy

[Continued form previous number]

15

TYPHOID

I was always moving up and down all the way from Mylapore to Egmore museum buildings where the Oriental manuscripts library was housed then, to read the rare works found there, in both Sanskrit and Telugu. I used to read a lot and take notes, on all important issues and occasionally publish some of them in the journals. I have seen Sri Vepa Ramesam read extensively day in and day out. So I wanted to emulate his example. He was fortunate enough to continue that way, but it was not that easy for me. What ever I read in the day used to reel in my thoughts in the night. Lack of sleep was the consequence. When I could not get sleep I used wake up and read again. Thus growing weakness and unrest over came me. I felt like visiting my home town and hence applied for a months leave.

But the very next day after taking leave I got high temperature. Though the Doctor was treating my temperature did not subside. It kept on raising. After watching for four or five days the Doctor suggested to my brother-in-law that I should be sent to my home town. I was in such a poor shape, that I was unable to make the journey. So I sent word to my physician friend, Pandit Gopalacharyulu. He visited me. He said that it would be better to be treated by a doctor who is in the vicinity as he was put up very far away from the place where I lived. I was not

used to allopathic medicines till then. My father was an Ayurvedic Physician. He himself used to treat us all for any minor ailments. I never had any set back in my health till then. I told my friend "I am used to Ayurvedic medicine. Since you are a friend It would be better if you treat me". He agreed and started treating me. Every day from Acharappan Street all the way down to Salai Veedhi in Mylapore-quite a distance he used to travel in a coach to visit me.

One day he gave a tiny pill for free movement of the bowels. It was already ten days since I had any food. I was feeling very weak. With that pill I had that day four or five motions. After the fifth one while coming back from the back-yard I fainted. That was all I knew then. After a while I regained consciousness. I felt for my pulse. The rate was around about two hundred per minute. I could feel my heart thumping within wildly. Sri Ramesam who was nearby was called in. He examined my pulse again. Noticing that I was in a critical condition he hurriedly scribbled a note to Dr. Nanjunda Rao to visit. A messenger left for him with the note. I was gasping for breath. Some one supplied two glasses of milk. I quickly drank it. I felt as if I was coming back to life after ten minutes. In the meantime Dr. Nanjunda Rao came and examined. "Get these medicines immediately. It is a case of severe typhoid" he said giving a prescription slip. Medicines were procured from the Goodwin Company. Immediately after taking the medicines I felt better. Temperature touched normal after twenty two days. Undoubtedly there were few anxious moments during that period. But the medicines prescribed gave me the needed strength to withstand them.

One day he gave me a little laxative and instructed me to stop further in take of the other medicines. That day again I felt very weak. When the doctor visited I told him "Doctor, I was told that you asked me not to take the daily dose of medicines from today. So, I stopped them. But I am not feeling the same after stopping those medicines. I feel very weak now. I was getting a lot of vigour when I took the routine medicines Doctor!" He, patted me and smiled. 'Alright then continue them' he said. Later when the fever was controlled I learnt that the medicines were nothing but chicken broth in brandy and a kind of wine. This knowledge was repulsive; but till that moment that was the life giving tonic to me.

At one stage when my condition was critical my brother-in-law became apprehensive and sent word to my people. Then my friend Susarla Kumaraswami satri, my parents, father-in-law and my elder brother arrived at Madras. When I was ill my father-in-law informed us in a letter that his daughter had attained puberty. That was an added anxiety to my parents. Some how my fever was controlled. I was on the way to recovery. Dr. Nanjunda Rao sensed the whole situation at home and advised in the following manner. "Take six months leave and go home. You will recover very fast there. You do not have any other trouble or ailment. Usually after typho'd more than ninety per cent of the patients recover fully and even pick up better health and vitality than what they had before. Take rest. Within three months you will be feeling perfectly normal, and will be fit to enjoy the family life. Wish to see you back at Madras with family after six months. Wish you all the best." (to be Continued)

Some ailments and Certain case sheets

—Vissa Apparao
(1884-1966)

(Continued from previous number)

[We continue the publication of a few more Case sheets recorded by Prof. Vissa Apparao in the early Forties and later, of certain patients who were cured by the yogic treatment of Sastriji. —Ed]

14 T.B. of the Lung: The patient was the niece of Sri Tatacharyulu Skt. Pandit of Sri Venkateswara College in Tirupati. She was suffering for four years. She was spitting blood whenever she was coughing. Dr. Ramakrishna treated her for sometime but there was no improvement. She was taken to Madras and doctors were consulted but there was no improvement there also. She was ultimately treated by Sri Sastry for a month. Spitting of blood stopped. She picked up strength and was moving about normally.

15. Obstruction in Blood Circulation : The grand child (female) of Sri M.M. Venkata Charyulu, B.A., Vakil (Tirupati) age 5 years was suffering from some obstruction in blood circulation. 5 or 6 times everyday, she was turning blue and went out of senses. Doctors declared the trouble incurable. They suspec-

ted an external growth near the heart and said that it was congenital (from the birth). The girl was under the treatment of Shri Sastri for a month. She was not afterwards subject to these fits. She began to play like all children. Doctors said that there was no trace of any such obstruction in the circulation of the blood which she was having previous to the treatment.

16. Filaria of the Leg: Shri T.R. Narasimhachary - Manager T.T.D. Press was having both his legs, feet in particular, swollen. It was pronounced to be filaria. He was brought under the treatment of Sri Sastri through Sri Muni Krishnayya. He is now quite alright.

17. Weak Heart: Sri Parthasarathi-compositor in the T.T.D. Press, Tirupati, one day while in the press, complained of pain in the heart and fell down senseless. Sri Sastri who was doing his duty in the next building was called. He touched the heart region and treated him. In a few minutes he recovered senses and had no pain. He subsequently walked home.

18. Jaundice: The same gentleman subsequently had an attack of Jaundice and was relieved completely in two days after treatment from Sri Sastri.

19. Reeling sensation and sleeplessness: Sri K. Subbaramayya B.A., B.L., Vakil of Chittoor. He was

also not able to plead in the court. He therefore discontinued to go to the court. He underwent treatment by Sri Sastri for a day and he was quite alright.

20. Epilepsy : (1) Sri Obul Reddy Dy. Superintendent of Police Kurnool Circle was suffering from fits which were coming on twice or thrice everyday. Exertion resulted in more fits during the day. He was unable to do duty. He therefore took leave. He went to Tirupati and underwent treatment by Sri Sastri. The fits stopped after 2 days treatment.

(2) A Velama Lady from Nuzivid was suffering from fits for some years. She came to Tirupati and underwent treatment for over a month. She was alright and returned home. This was 3 years back.

21. Paralytic Attack : Sri Sundararajulu Naidu, Sub-Inspector of Police, Chandragiri had an attack of Paralysis of the right side two years back. The leg and the hand went out of form. He was unable to move his fingers. He left off service and was suffering at home. Just now a fortnight back (about the 1st July 1947) he started treatment under Sri Sastri. He goes to Sri Sastri morning and evening on a bandy. He seems to have some improvement. He is able to utter one or two words clearly and his fingers respond a little. Much improvement is awaited.

22. Chronic Headache and Consequent Fits : Mrs. V. Muni Krishnaiah wife of Vakil of Tirupati

was having headache for the last 25 years. In later years, recently, she was also having some fits as a consequence. She was treated by Dr. Ramakrishna of Tirupati. Dr. Guruswami and Dr. Aruna Chelam of Madras. But she was no better. She grew worse gradually.

Last year she was brought to Sri Sastri. He stated on the first day that it was due to an astral affect. It was disclosed a few days after that it was due to three agencies (1) Kateri (2) Ramananda Yogi and (3) Muniswarudu. She was going into an unconscious state while under treatment by Sri Sastri and was making certain statements from which the above three affects were understood. Sri Sastri used to converse with her in that condition of trance, giving suitable replies and making certain suggestions evidently to the three agencies that possessed her. It was finally settled that Kateri should take birth elsewhere in another family and that the other two should take birth in this family one after the other. Mrs Muni Krishnayya was ever since completely free of the headache and other effects.

23. Leprosy : Mrs. K.L. Narasimhachary second wife of an advocate, Tirupati, was having white leprotic patches allover the body. She was treated by Doctors, underwent ultraviolet ray treatment but she was no better. She came under the treatment of Sri Sastri. It transpired that the trouble was due to astral effect. The first wife and the mother-in-law

possessed her. The first wife complained (when the patient was in trance, the astrals were making statements as usual in all such cases) that her children were being illtreated by the second wife. So she said she caused this ugly disease. Sri Sastri touched her body over the affected parts and treated her. He suggested to the first wife to take birth in the family and enjoy the property and assured better treatment for her children. The patient improved in a few days. The patches disappeared she was feeling energetic and normal. She is now in the family way.

An interesting fact came out in the statements made by the patient in her trance condition. The advocate husband inherited a large property - lands. They belonged to another person who did not belong to the family. The forefathers of the advocate acquired the property by questionable and fraudulent methods. The owner of the property committed suicide by falling into a well, not able to bear the sight of his family which was actually starving. This real owner of the property had his share in the astral effect. He gave out that the old pattahs and other papers about the property kept in record with the advocate would give a clear indication of this fact and when the advocate expressed no knowledge of it, told him to go and have a careful scrutiny. Strange to say the indication given was borne out by the records - the advocate stated subsequently a few days after the incident. (to be continued)

A BROKEN HARP

Telugu original "KARUNAKAMU"

Published in Bharati, August - 1924

Translation :

—V. Anjaneyulu

—Veturi Prabhakara Sastri.

There is a village called "Movva" in Krishna District. There are very few 'Rasikas' who have not heard of, and having heard not appreciated 'Venugopala Padams'. It is said that the poet who had composed these 'Padams' belonged to that village. The elders of yore felt that merely by drinking the water of the village one acquired proficiency in literature and music. But now there is no such evidence. The people of that village say that after the soil of the village came under irrigation with the excavation of the Krishna Canal, the quality of the water had changed. May be! In olden times it appears that there were many learned men proficient in music.

Adjacent to Movva, there is another village called Kuchipudi. All the residents of this village enact the scenes from Bhagavatam! They are *par excellence* in enacting (Veedhi) 'street plays' in open air. Legend has it that one 'Yogi' by name Siddhendra had imparted the histrionic skill to the residents of the

village. It appears that he had ordained that the skill should be a hereditary acquisition compulsorily bequeathed by sire to son. Even now this injunction is being followed. As the above mentioned two villages are adjacent, the skills of one village, in olden times, spilled over the other village and *vice versa*. In the story that I am going to narrate about Hari Ramayya, except himself there was no other musician in Movva village in the intervening period. Even people of the current times will come to know that there was one by name Hari Ramayya in the village, and that he was a great musician, only at the end of this story.

Ramayya was probably born in 1860. In his boyhood the 'Kritis' of Thyagaraja were not so well known in the Telugu region. It appears that mostly Ashtapadis, Tarangams, the songs of Tallapaka composers, Tanjavur Padams etc., were sung. Though we have not known, I had heard from those who knew that in his boyhood Hari Ramayya's Veena play and singing acquired great eclat.

In confirmation of it have I heard the following story: In those days one, Veena Sambanna who was a great celebrity in music came from Mysore to Andhra Desa; stayed for some months along with his disciples at Bandar (Machilipatnam) and other places, held many music concerts, acquired great reputation and vast sums of money before he left. Even now some speak wonderingly of him. When he was holding a

music concert at Bandar, one Deputy Collector was said to have intervened in the midst, and twisting his moustache asked him to sing a particular 'raga'. Sambanna got enraged and shot back: "When I am playing this 'raga' which is like the shower of manna from above, instead of exulting it why does this ignoramus ask me to sing some other 'raga'?" So saying he un-tuned the veena, put it down, and said he further: "This samba's song should only be heard by that Samba (meaning Lord Siva) - what is there for you to hear? begone! begone!"

Such a Sambanna was overwhelmed with joy after hearing Hari Ramayya's Veena recital, embraced him and, it seems, congratulated him by saying: "My boy! Your profundity in music is extraordinary". He then took Ramayya to Mysore, got a music concert arranged in the Maharaja's 'darbar' for him and conferred great honour on him. The Maharaja, who was in raptures presented Ramayya with twice the amount of R. 116, Gold bracelets studded with gems for both his wrists, two shawls, gold laced turban, a gown etc. This pleasant episode happened before we were born.

It seems they got the gold bracelets melted owing to want. But many people knew how Ramayya was, now and then, airing the worn-out and insect bitten shawls, gown and turban in the sun and smoothen them out. The tale of such a reputed musician began turning topsy-turvy for the last 20 years.

He had only a daughter. She was brought up with care and fondness. He arranged for her a very good match giving substantial dowry which was beyond his means, thinking that it should be commensurate with the esteem he had established as a musician. He celebrated the marriage with great pomp. Well known pipers were brought from Chennapatnam (Madras). Many musicians of note had also attended the marriage. He rewarded them all handsomely. He did not, however, have sufficient money to celebrate the wedding on a lavish scale. He had only three acres of wet land. With confidence in his widely known musical talent he had incurred debt and performed the wedding on an impressive scale. He thought that he could hold music concerts in four or five well-known places and easily discharge the debt. His mind was working differently.

Even before the lapse of a month after the marriage the bridegroom died. Alas! this was the beginning of Ramayya's life running awry. The daughter's grief cut him to his heart. Distraught by this calamity, he did not step out of the house for two or three years. Worry had worn him out. Indebtedness had increased. Income from land was insufficient for subsistence. He got entangled in difficulties. In those days there were many who knew his worth and had appreciated the intrinsic value of music. Sorrowed at the evil days that had befallen him they used to arrange for extending necessary succour to him. In

such a situation, there was, at that time a marriage at Bandar in a big merchant's house.

Arrangements for the marriage were made on a princely scale. The enlightened ones had considered and decided upon arranging Hari Rammayya's music concert for that marriage. The pressure from the creditors was such that Ramayya had to agree to it. It was decided to pay him twice the amount of Rs. 118/-. .

Gas lights had not come into use at that time. For the first time they were brought from Madras for the marriage. For Hari Ramayya's music concert that evening, many persons came. The gas lights were lit. Hardly had Hari Ramayya begun to tune the Veena and play, something amiss had happened in lighting the gas lights and one had burst. The 'pendal' caught fire. Inauspiciously, the bride and some others had sustained burns. With this mishap the evil word had spread that Ramayya's singing was bodeful. Some say that unidentifiable musicians who could not raise their heads in the context of the wide-spread renown of Ramayya had spread this canard. Whoever had done it the grapevine had spread well in those parts. From that day the number of those who thought of Ramayya's music concerts had declined. Apart from this bad reputation the change in times and tastes had also adversely affected the esteem in which he was held.

What I am saying now relates to the situation obtaining fifteen years ago. Drama theatres with *Hindustani* (Parsikhath) style of song rendering, *Javalis* (erotic love songs) *tappas* and such type of novel music; new musical instruments like fiddle, harmonium etc., came into vogue. With the mounting craze for them, patronage to traditional musical instruments and traditional modes of music had become scarce. Is there not the proverb; "The new is wondrous : the old is stale!" Ramayya used to proclaim that it was mushroom music. Many of his friends, who had known the essence of music, had passed away. The new generation of youth considered his words as mean. With this, it may be said that the respect for him, had partly been eroded. Whatever it was he did not lose confidence in his proficiency. Though age was encroaching on him, he did not give up practising music daily both in the morning and evening. He would go to the outskirts of the village and make the trees, birds, ant heaps, bunds and infants listen daily to his songs.

Eventhough he was fifty or fifty five years old the rows of his teeth were close without giving way and being uneven.

The saying is that if God is not favourable even gold becomes dross. In the small hours on a day when he was removing the cover of the Veena for practising, his index finger and middle finger were stung

by a big scorpion. He suffered from it for a week. Finally, both the fingers became numb and got bent. With this the ability to play on Veena had gone. Were not a series of un-lucky events occurring to him insufferably? His house and fields were disposed off for the settlement of debt. For the three - wife, husband and daughter - in Movva it had become difficult to lead a hand to mouth existence. Will not all graces and virtues turn to dust at the fatal touch of penury? For all those who were nearby, his music, and his very words had become a matter for heckling. When there was no work to be done people made Ramayya, on occasion, to narrate tales of his journey to Mysore, the tales of music concerts of those times, and heckled him through false praise. With his enormous confidence in his knowledge innocent Ramayya felt pleased in the belief that their praise was genuine.

I am mentioning about what had happened ten to twelve years ago. Dramatic Associations had grown apace in Andhra Desa. There were competitions, tests and conflicts among dramatists on acting and singing. Some people were agitating for the restoration of traditionally scientific methods attacking spurious acting and mongrel music. Both the sides started writing articles in the news papers. When the youth were reading aloud such matter in the Movva Reading Room, Ramayya used to listen to it. verily if such criticism gained ground, he had cherished the for

hcope that his erudition would come into the lime-light. There appeared an advertisement in the newspapers one day that in Bezwada the Zamindar of Nuzvid, Ramarayanimgaru was going to start a Music Academy which would promote only Carnatak music of the classical type; that Hindustani and other mongrel music would have no place in it; for imparting knowledge in music music vidvans of calibre were required; that the sponsors were endeavouring to promote dramatic art, if the vidwans also knew 'abhinaya' it would be much better, and such scholars might see the Zamindar at Bezwada. The youth who were visiting the Reading Room had informed Ramayya about the advertisement. Ramayya thought that in music and 'abhinaya' there was none more competent than himself and that if he went there he would certainly be respected. The very next day he had left with his family for Bezwada. They did not have much of personal effects except cooking pots, tumblers for drinking water and four or five other vessels besides the truban, gown and shawls presented at Mysore. They stayed with an old woman who was an acquaintance. As they had started on their journey on an auspicious day, the next morning Ramayya dressed himself for having the 'darsan' of the Zamindar. The dress that was presented by the Mysore 'Samsthan' when he was aged twenty might have fitted him well then for his good physic, but put on at the age of sixty, they appeared as though worn-out clothes of

some one had been hired for wear. In the loosely hanging dress he was practically immersed. Moreover, as they had become faded, aged, with tiny holes made by insects the dress was ungainly. This did not occur to him. For his illusion, they reminded him of the honour done to him by Mysore 'Samsthan' and as such only enthused him. As he had done at Mysore he took a lemon, Vermillion - mixed rice grains (అక్షత-మిశ్రం), looked for 'Sakunam' (good omen) and as it did not materialise for quite some time, reconciled himself that in towns good omens were not observable, and lest 'Varjam' time should intervene, with hardi-hood he started. He reached the Zamindar's house, craved the servants for admission, had the 'darshan' of the Zamindar and made a submission about himself. Though the Zamindar was a courteous person and a 'rasika' the dress of the Brahmin at his age made him a laughing stock at the first sight itself. Over and above that, the words that Ramayya spoke confirmed the general impression. Ramayya deprecated the new-fangled music of the times as mushroom and mongrel. He condemned the fiddle, harmonium etc. Unwittingly, he told the Zamindar that he could sing traditional and chaste Carnatic music and that with his assistance the Academy of Music and Dramatic Arts established by the zamindar could prosper. The Zamindar laughed in derision. 'Alright, you better go today or tomorrow to our music Academy where the musicians and actors assemble, meet them and talk to them. Thereafter we

will consider your case and inform you” So said the Zamindar. He was about to give three rupees on the consideration that an old Brahmin had called on him. Though the burden of poverty was heavy on his head Ramayya would have gone to bed fasting, but he had not till then begged any one with a faint heart. If it was possible there should be a big concert, and he should be honoured on a big scale - such was his thinking. He had never stretched his hand for measly help. But the actual need was such that if half-an anna were given, it should have to be accepted as enormous amount. Probably there was no food for that noon !

“Shall I not be meeting those who are in the Music Academy! Have you not graciously said that you will be consulting them and favouring me with Music Pandit’s post! Why this amount in the meantime? I have not come for this” - with such a submission he left the place.

That very day the Zamindar paid a visit to the Music Academy, laughingly narrated the story, and made the people there laugh.

The next day Ramayya went to the Music Academy in the same attire. He naively took the exaggerated respect simulated by the people there as being really shown in recognition of his worth.

“Sir ! were there the holes in your dress when the Maharaja of Mysore gave them to you ?” — “As he

has grown old the body has become lean"—"If it is so, the songs that were sung, might have also shrunk"—"It will be evident if he is made to sing". In this way each one spoke bursting into loud laughter. One fellow said : "Sir ! Mysore Vidwan ! Please sing a kirtan"—so saying he tuned the harmonium. "Fie ! I won't sing. There should be tune of a good tambourin and not the horrid sound of the harmonium"—so saying Ramayya abhorred it. All of them wanted to make him sing and face the music but as there was no tambourin the baiting could not proceed.

"Grandpa ! come some other day. We will arrange for a tambourin"—they said.

"My sons ! harsh tune of the harmonium does not suit the fine intonation of vocal music. You would do well to discontinue the tunes of the harmonium. I shall train you in the divine Carnatic Music. You are youngsters. You have future. I have become old. I have ambition that my proficiency should take root in you. When I made a submission to the Zamindar, he said he would consult you and let me know. You will acquire fame through me. Put in a favourable word. You will know about me and my singing if you hear me once". Saying so Ramayya decided to sing with the tune of the tambourin some other day and returned home.

Thereafter on two or three days he went to meet the Zamindar and to the Music Academy. But like

Rama and Lakshmana who made Soorpanakha have many rounds between them, except making him (Ramayya) go here to there and there to here, they did not arrange for hearing his singing.

In a big flower garden situated to the east of Bezawada, near the rail track of the Machilipatnam rail-route, one evening at about 4 p.m. two girls of 10 to 12 years of age were plucking flowers and making garlands with them. There was a big 'sampang' flower bush in the garden which spread like a thicket. There was only a narrow footpath leading to it. Even at a distance the fragrance of 'sampang' flowers which resembled the sweet smell of wood apple fruits densely floated in the air. It is this tree that is called by some as 'manoranjitham', 'sakala phala sampanga', 'poda sampanga' etc. They say that whatever fruit comes to one's mind, the flower will have the fragrance of that fruit. The 'Chempak' flower which is used as a simile for a well-formed nose is not that flower. That flower is borne by a tree which grows to huge size. That is found on a large scale in the Visakhapatnam district. At the Waltair Railway Station these flowers are packed in plantain leaf folds and sold. I shall leave this detail here.

The two girls had approached the bush out of fondness for flowers. No sooner did they touch a spring than two cobras confronted the girls on either side, raised their hoods and began to hiss. Seeing them the girls became panicky and raised an alarm.

For practising music Ramayya just then came to that side. Having heard their cries, he approached, them, and telling them not to be frightened he sat there and began singing 'Punnaga Ragam'. The two cobras which were hissing and trying to jump on those girls folded their hoods, were lulled into swinging motion and approached Ramayya. The two girls who were out of danger moved from that place and were witnessing from a distance. Ramayya who was overwhelmed with joy sang for half an hour before the King Cobras. As the girls were learning music they could taste the sweetness of Ramayya's music. Ramayya derived the same joy that day in singing before the King Cobras as he had exulted when he had sung in the court of the Maharaja of Mysore. Afterwards when he began 'Alapana' on 'Shadja Sruti' the serpents swiftly slid away. The girls approached him and said 'Grandpa!, you are great, your singing is superb. You have averted danger to us winning over by your music the serpents which were about to bite us'. Praising him thus they presented the big flower garland to him as a gift, and left for plucking some more flowers to take home, after paying obeisance to him.

"Today is an auspicious day for me. The Zamindar will arrange a job for me. What had happened now is an augury to it." Feeling very happy that way he started with quickened pace to present the garland he got as a gift to the Zamindar.

When he went there, the Zamindar was talking to some one. He took the garland given by Ramayya and said : "It is alright, Go to the Music Academy. Your case will be decided to-day. The members there will tell you"

Ramayya thought : "As he was talking to some one, there was no scope to discuss in detail" and came out. Otherwise he would have told the Zamindar about what had happened in the flower garden. Assuming from the Zamindar's words that he wanted him to go to the Music Academy to know his salary etc., without relaxing his pace and in a frantic hurry he went there.

He saw the members. They had given up their euphemistic sarcasm and launched on plain ridicule.

"Mad Brahmin! you want to come here to be our mentor! you are an old foggy. Who wants your singing? Harmonium is useless to you; is it not? Possibly tambourins may be found hung up in the lofts of some houses. If you procure something like that, and along with it a begging bowl, your job will be an excellent one. Why do you want a job here? Better proceed well with what we have told you. Go! it is a pity you have so often come"—so said a leading person among them. Similarly others had also heckled him.

Ramayya was shattered more than he was when his son-in-law died. His lips trembled, his legs tottered; his eyes became bleary with tears; he could not steady his pace. He covered his face, and forcing his pace he started wearily for his house. Ramayya who had reached from the flower garden the Zamindar's house, and from there the Music Academy in strides, has now depended on God to reach his residence with faltering walk and feeble steps.

The girls who were rescued from the Cobras in the flower garden, prior to this, by Ramayya were only the daughters of the Zamindar. They plucked some more flowers, made garlands and reached home. They narrated the risky incident that had happened in the garden. The Zamindar was astonished and in happiness said that if only such a 'Vidwan' was available he would have employed him in the Music Academy. The girls implored their father that he should enquire about him and honour him without fail. As they were learning music they had mentioned in detail how the rendering by him of the strains of 'Punnaga Raga' was wonderful. The Zamindar affectionately took the girls who had an escape from danger into his lap and told them that he would enquire about him and honour him. While approaching their father, the girls saw the big flower garland lying on the table and in surprise asked as to how it was there.

"One eccentric Brahmin has been making submissions for the last one week, that he is a great 'Vidwan' in music and he may be given employment. He has probably bought this garland and brought it as a present to me. I have asked him to go to the Music Academy. I told the members there that they should inform him not to entertain any hope. Sticky type of Brahmin". said the Zamindar.

"Father! he who presented you this garland is the one that saved us to-day. We presented this garland to him. In appearance he is like that, but he is an outstanding 'Vidwan':" said the girls and narrated everything in detail.

The Zamindar bit his tongue in regret. He felt within himself: "alas! seeing his appearance we made light of him but did not know his style of singing even once."

When his daughters hurried him the Zamindar said to them.

"Go in our Victoria to the Music Academy and tell them that they should give him Rs. 200/- for current expenses and inform him that in a day or two we will arrange for a music concert, and that we will soon fix him up a salary of not less than Rs. 50/- per month."

He gave them two hundred rupee notes. Immediately the girls went in their coach to the music Academy but by then, the 'reception' to Ramayya, and his leaving the place dragging his feet were all over. The girls narrated the entire episode to the members of the Academy. Their faces turned pale.

One member who knew Rammayya's place of stay melted emotionally and accompanied the girls. They hurried to Ramayya's house and knocked on the bolted door.

Ramayya had reached his house with great difficulty only three or four minutes back with heart palpitation, thirst, burning sensation in the stomach, a dry tongue, blurred vision etc. He sat leaning against the wall, called his daughter and said :

"Amma! my tongue is parched. Will you bring me a cup of butter-milk to quench thirst?"

Noting his uneasiness his daughter, went in to fetch butter-milk quickly. It was pitiable that his wife, a venerable old lady, took a torn fan to comfort his profusely sweating body by repeatedly fanning him. She heard the frantic knocks on the door by those who were calling from outside: "Ramayya Garu! Ramayya Garu!" and asked "who are you?"

When those from outside said: "The Zamindar has sent us from the Music Academy". Ramayya heard this reply and said "pshaw" in disgust.

In the meantime his daughter brought butter-milk from inside the house, kept it near her father, and having heard that some one was calling she opened the door and talked to those who were outside. The member of the Academy who accompanied the girls said :

"Amma! these are the daughters of the Zamindar. The Zamindar has instructed us to give to Ramayyaji Rs. 200/- for current expenses. He said he would arrange for his employment soon. We wanted to make this submission before leaving."

What a pity it was that she thought that in the time of her father's distress God had opened His eyes, felt happy, opened the door wide, and invited them to step in.

At that time Ramayya had raised the hand holding the cup of butter-milk, but did not yet drink it. Meantime, the girls had approached him, did obeisance and said :

"Sir, it is you who has saved us in the flower garden. We are the daughters of the Zamindar. Hearing the whole story he felt sorry. He has sent us to give you Rs. 200/- for your expenses. He said that he would arrange for a musical concert, and also for a job soon".

So saying, they had placed in Ramayya's lap the currency notes and the flower garland that they had later made. Whether he had accepted them or not was not clear. He merely said "Aa, Aa" opening his mouth, stared vacantly and his eyes stood still. The cup fell from his hands. The body that had leaned against the wall slumped to the ground. Mother and daughter anxiously brought butter-milk again, and poured it in the mouth that was agape, but it was not swallowed. Touching the body the member of the Academy shed tears : "It is over. Ramayyaji's tale is tol(le)d." He brought away the weeping girls of the Zamindar.

The two hundred rupees were probably spent for Ramayya's funeral rites.

Songs of Annamayya

[రాగం-నాట

తనకేడ చదువులు-తనకేడ శాస్త్రాలు

మనసు చంచల బుద్ధి మానీనా॥]

Of what avail is ones learning
or his knowledge of Sciences
If he does not control his passions
or train his fickle natured mind.

The more a brute reads
His greed too like compound interest multiplies,
Would a blind dog, even if he roams about the
market place,
Receive anything more than brick-bats ?

Could the true nature of the Devine be ever realised
By a non-believer who disregards Him?
One should serve the Lord Sri Venkateswara with
devotion
If he desires or deserves to be pure in his
thoughts and deeds :

WITH 61 YEARS OF DEDICATED SERVICE TO
THE NATION ANDHRA BANK OFFERS
GLAXY OF SCHEMES TO MEET
EVERY NEED IN
YOUR LIFE...

KALPATHARUVU —Meets your future needs by
Multiplying your money in a
big way

KIDDY BANK —A delightful way to teach your child Savings

KARSHAKASAHAYA—Yields bumper returns to the farmers

GRUHA KALPA — For House of your dreams

SAMRAKSHA —A monthly returns scheme and indeed your old age support

CREDIT CARD — A Free Card of multiple services which reduces Cash carrying risk

TRAVELLERS
CHEQUES —For safe-lending with our US
Dollars and Sterling Pound
Travellers Cheques.

AND MANY SUCH OTHER SCHEMES.....

ANDHERA BANK

(A Govt. of India Undertaking)
Central Office : SULTAN BAZAR
HYDERABAD - 500 001.

హితోపదేశము

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

[1929 డిసెంబరు చివరివారంలో చల్లపల్లిలో జమీందారుగారి వివాహ మహోత్సవము, పట్టాభిషేకము జరిగిన సందర్భంలో కవి పండితులు పలువురు తమ ఆశీస్సులందించారు. ఆ సందర్భంలో వేటూరివారు దాంపత్యధర్మాన్ని ఉగ్గడిస్తూ కూర్చిన వివాహశీర్షచన పద్యరత్నములను మా వెనుకటి సంపుటాల్లో ప్రకటించాము.

ఇప్పుడు పట్టాభిషేక సందర్భంగా వేటూరి వారు ఆనాడు కూర్చిన పద్య రత్నములను ప్రకటిస్తున్నాము.

“చెప్పితిని తోచిన హితంబు చిత్తగింపు;

హితఁడనేగాని నీకు నాశ్రితుఁడగాను”

అంటూ నాడు వారందించిన హితోపదేశంలో ఎంతటి దేశాభిమానము సామాజిక స్పృహ; ఎన్నెన్ని ఆభ్యుదయ భావాలు చోటుచేసుకొన్నవో పరికిస్తే అబ్బురం కలుగుతుంది. ఈ దృష్టితో వేటూరివారి రచనలను పరిశీలించడాని కనువుగా ఇట్టి వాటిని మరి కొన్నిటిని కూడా క్రమంగా ‘మణిమంజరి’లో ప్రకటించాలెనని పలువురు కోరినారు. అందుకే నేటి పాఠకులకు ఇప్పుడీ రచనను పునర్ముద్రిస్తున్నాము.

— సం॥]

శ్రీరాస్తా మీశ్వరే సంశ్రితహిత

ఘటకేశ్రయసీ భక్తి రాస్తా;

మాస్తాం రాజ్యాభివృద్ధి స్సమధిక

విభవై; రాయు రాగోగ్య మాస్తామ్;

జ్ఞానానందాప్తి రాస్తాం; సహృదయ

పరిష త్సంగతి స్సర్వదాస్తాం;

సుప్రఖ్యాతి స్త వాస్తాం సుకృతిమ;

శివరామప్రసాదక్షింధ్ర!

సీ. అబ్రహ్మకీటకం బఖిలజీవుల కర్ష
 జీవనం బొసగి రక్షించువాడు
 ప్రాణిలోకము హృదయాంతరాళం బను
 సింహాసనమున భాసిల్లువాడు
 పరమాణువునకంటె బ్రహ్మాండమునకంటె
 నల్పంబు నధికంబు నరయువాడు
 శిష్టరక్షణమున దుష్టశిక్షణమునఁ
 బక్షపాతములేక బరగువాడు

గీ॥ సకలజగదేక సామ్రాజ్య చక్రవర్తి
 యీశ్వరేశ్వరుఁ డేవేశ నేలుఁగాత
 నిన్నుఁ దనకార్య మొకకొంత నిర్వహింపఁ
 గృహ నియోగించి; శివరామ నృపలలామ !

సీ. ముత్రాత యంకినీ డూమీశ్వరుని యీశ్వ
 రార్చనశీలంబు నభ్యసించి
 యట తాతయౌ మల్లహర్షహస్తాపాలు
 నద్భుతచాతుర్య మనుకరించి
 తండ్రియౌ నంకినీడ్ ధరణీశ్వరుని రాజ్య
 విపులీకరణ శక్తి నుపచరించి
 మామ యీ శ్రీచంద్రమాశిశ్వరప్రభు
 నాశ్రితవాత్సల్య మధిగమించి

గీ॥ ఉభయ కుల దీపకుండవై యొప్పుమిగిలి
 బూర్వరాజ్య మర్యాదలఁ ప్రోపజేసి
 పాటికెక్కిన దేవరకోటరాజ్య
 మేలుకొనుమ ! శ్రీ శివరామ నృపలలామ !

సీ॥ నీకు నీప్రజమీఁద నీమీఁద నీప్రజ
 కత్యంతసౌహార్ద మమరుగాక
 వివిధవిద్యాస్వరూపిణి సరస్వతి నీమ
 హాస్థానమున పూజలందుఁగాక

ధనధాన్యరత్న సంతతులతో సీభాగ్య
భాండార మధికమై ప్రబలుఁగాక
అన్నవిద్యాభిక్ష లభ్యంఁతరఁజులేక
దొరకునుగాక సీదొరతనమున

గీ॥ స్వామిభక్తులై కార్యనిర్వాహకత్తు
లై గుణాఢ్యులై రాక్షసోద్యోగిజనులు
వజ్రులుదురుగాక శ్రీ పద్మావతయై
భరణినిస్తంద్ర! శివరామ పార్థివేంద్ర!

* * *

గీతమాలిక

శ్రీభుభాస్పద మధ్యాంధ్రదేశ భాగ్య
జాత నిర్మాత కృష్ణవేణి తరంగి
ణి తరంగ శీతల వాత నిత్యపూత
దృశ్య వశిష్ఠ దక్షిణ దిగ్విభాగ
చతురధిక షష్ఠి పురపరిమిత పరంప
రాస్త దేవరకోటసీమాభిద ప్ర
ధాన భూఖండ మండిత, తాతపాద
నవ సమార్జిత వేగి కృష్ణపురాది
పురసముదయాభివర్ధిత, పూజ్యరాజ్య
భద్రద్రవీతాధిరోహణ భాగధేయ
శాలి: శివరామభూపాలమౌళి: నీకు
జయము: నీ రాజ్యలక్ష్మికి జయము: జయము:

* * *

శ్రీవెలయుగాక: రాజ్యలక్ష్మీసమృద్ధి
కలుగుఁగాక: యీశ్వర భక్తి చెలఁగుఁగాక
ప్రజలపై సత్కృపాదృష్టి పరగుఁగాక:
ధర్మసంరక్షణానక్తి తనరుఁగాక:
సకలకళలందు నభిరుచి సాగుఁగాక:

నిగ్రహసుగ్రహప్రాణి నెగడుగొకః
 పుత్త్రపుత్రికాసంపత్తి పొలుచుగొకః
 బంధుభృత్యానుకూల్యంబు ప్రజలుగొకః
 ఉత్తరోత్తరభవృద్ధు లొదవుగొక
 నీకు నెల్లప్పు డంకినీజ్ఞప్తతిపుత్రః

* * *

ఆదిగర్భేశ్వరుండవై యవనిజన్మ
 మందితివి; పండితుడవైతి వాంగ్మభాష;
 కమ్మని సుగంధములు పలుగడల గుబులు
 కొల్పగొ సాగు నరవిరి పొల్పుగల్గు
 యౌవనోదయకాలంబునందు రాజ్య
 పట్టభద్రుండ వైతివి; ప్రజలఁ బ్రోవ
 భారము పహించితివి యిట్టిప్రాభవంబు
 సంభవించునా సామాన్యజనుల కెందు ?
 లక్షకొక్కడైన నిటువంటి లక్షణములు
 గల్గువాఁ డుర్విఁబొడముట గలదె ? నిన్నుఁ
 గొంత దలపోసికొని కనుంగొను ; మదెంత
 ఘనత యున్నదో నీయందుఁ గానఁబడును ;
 ఇంతఁ గొంచెము తలపోయు; మిట్టిఘనత
 కల్గుటకు హేతు వేమియో కానఁబడును;
 ఇంత యెఱిగితివేని నీ వింకమీద
 నెట్లు వర్తిల్లవలయునో యెఱుఁగగలవు.

* * *

నిలుచు నీచేత నింక లక్షలకొలంది
 ధనము; భృత్యులై యెందఱో యనుసరింతు
 నిన్ను; నీప్రమాదముల నెన్నఁజాల;
 రక్కటకు రాని పొగడిత లాడుచుండ్రు
 మెతకతనమున నిన్నెల్ల మెచ్చుచుండ్రు
 అడ్డునెప్పుడు నీ మాట; కాగ్రహంబు

కలునోయని వెలుతురు : మేల్గణించి
దైర్ఘ్యమూని నీ ముందటఁ గార్మసరణి
తెల్పఁగా జాలువా రుండు రల్పముగనె :

* * *

నిశ్చలంబుగ ధర్మంబు నిశ్చయించి
అనుచరుల గుణదోషంబు లరసి, రాజ్య
తంత్రనిర్వాహమునను స్వీతంత్రుడ వయి,
ప్రాభవంబున మైమలుపాటు గనక
కరము బీదలయెడఁ గనికరము గలిగి
పాపమునకుఁ గోపమునకుఁ జాలువడక
రామరాజ్యంబువలె శివరామరాజ్య
మొప్పెననుకీర్తి వాసనల్ గుప్పమనఁగ
పూర్వరాజ్యమర్యాదల నిర్వహించు
చంతరాత్మావబోధంబు లందుకొనుచు
నీశ్వరప్రీతిగా రాజ్యమేలుకొనుము
మల్లికార్జున భూపాలమౌళిపాత్ర :

* * *

రాజనంస్థానములు నిర్వరాదటంచు
వానిఁ బ్రజలకుఁజించి యీవలయుననుచు
అడుచున్నారు విజ్ఞులు నేఁడు గొందఁ;
రేల యట్లనుచున్నారొ యెఱుఁగవలదె ?
అట్లనుట యుక్త మగునెమొ యరయవలదె ?

* * *

“అయినవారికి నన్న మడ్డాకునందుఁ
గానివారికి నది వెండికంచమందు
పెట్టు” నన్నట్టి సామెత పట్టునట్టు
కర్షకుల కష్టసుఖములు గనక వారి
కెట్టిసౌకర్యములు గూర్చ కీరసమున
పన్నులం గుంజుకొని తమ భాగ్యమెల్ల

కొల్లఁగొట్టెడు దుష్టులంగూడి వారి
చేతికేల్చిమ్మలై చెడ్డ చెయ్యములకు
బాలుపడ దేహధనములు గోలుపోయి
వాసిచెడి స్వసంస్థానముల్ రోసి యన్య
దేశములయందె యెల్లపు తిరుగుచుండి
రాజ్యములఁ గంటకావృతారణ్యముల నొ
నర్చుకొనుచున్న నృపతులన్నారు కొందఁ;
రట్టివారినిబట్టి పైయక్రమంపుఁ
దలఁపు పొడచూపుచున్నది; తప్పిదంబె ?

* * *

సచ్చరిత్రంబుగల్గి ప్రజాప్రియంబు
లాచరించు జమీందారు లందునందు
కొందరే నుండవండినఁ గొలఁదినాళ్ళ
లోన నీభావ మింత నల్లకొనునేమి ?

* * *

దైవమిట్టియనందర్థదశ ఘట్టిల్ల
జేయకుండునుగాక : సులీలులైన
నృపతులను మిమ్ముబొంట్ల జన్మింపజేసి;
శ్రీమహిత చంద్రమౌళి ధాత్రీతలేంద్ర
భాగినేయ : మహాన్నతభాగధేయ :

* * *

రాజసంస్థానములు కవి రత్నములకు
గాయక శ్రేష్ఠులకుఁ జిత్రకారులకును
సర్వకౌశల్యులకు మహోత్సవములకును
సకల కలలకు మఱియును సకలధర్మ
కార్యములకు మహోత్కృష్టచర్యలకును
పట్టుఁగొమ్మ లిర్వదినాళ్ళఁబట్టి యిచట
సాగుచున్న యుత్సవములే సాక్షిగాదె :

* * *

అఖిలధర్మంబులకు నాలయంబు సర్వ
 శాస్త్రవేత్తల కాశ్రయస్థాన మమిత
 శిల్పసౌందర్యవసతి ప్రసిద్ధసుకవి
 కోకిలరసాల మభినయ కోవిదాంగ
 నామణిమండనము భాగ్యధామ మధిక
 మధురసంగీతరీతి జన్మ ప్రదేశ
 మద్భుతానేక దేవాలయాభిరామ
 మవితక్రియమాణ సత్త్వాన్నదాన
 మింత యేల దక్షిణదేశవృద్ధి కెల్ల
 కారణంబు తంజావూరిభ్యాతరాజ్య
 మిపుడు చెడిపోయె : నద్దాన నెంతవంత
 గుందుచున్నారొ ప్రజ; లెఱుంగుదును నేను.

* * *

శాశ్వతంబుగ రాజ సంస్థానములును
 దేవతాలయములును వర్ధిల్లవలయు;
 అవియు నవియును నిత్యకళ్యాణములును
 పచ్చదోరణములు గల్గి ప్రబలవలయు;
 ప్రజల కవ్వనిచే సర్వభద్రములును
 పూర్వకాలంబునంబోలె బొసగవలయు;
 నిది మదీయాభిమతము పృథ్వీశవర్య :

* * *

ఆత్రపడి పూర్వరాజ్యమర్యాదలకును
 ప్రాతికూల్యంబు పూనుట పాడిగాదు
 వర్తమానభూపాలుర వర్తనంబు
 చక్కఁబఱచుయత్నం బది సల్పఁదగును.

* * *

తాను దనకుటుంబమ్ము బాంధవులు కులము
 జాతి జనత యాపై బ్రాణిసంచయమ్ము -
 తాను తనయిల్లు వీధి పత్తనము జనవ

దమ్ము దేశము ఖండము ధరణియెల్ల -
 నాదరణపాత్రములు; వీనియందుఁజూర్వ
 పూర్వములయందు గాఢమై పొలుచుఁజ్రేమ;
 ఉత్తరోత్తరములయందు మెత్తబడును;
 అరియ నీది లోక సామాన్యమైన న్యాయ
 మగును; దీనిని జాబించు టర్హమగును.

* * *

ఇవ్విధమ్మునఁ జ్రేమమ్ము నివ్వటిల్ల
 వలసియుండినచోట సద్వర్తనంబు
 కలుగదేని సమర్థత కలుగదేని
 అక్రమంబు పాటించుటే యక్రమంబు
 అర్హతయె యపవాద మీయన్నిటికేని.

* * *

రరరరంబులనుండి యాస్థాన మంటి
 పట్టికొనియున్న బహుకుటుంబములవారి
 నర్హతలకును దగ్గకార్యములయందు
 గీలుకొల్పుట, వారలమేలుగీళ్ళు
 చక్కనరయుచునుండుట, సముచితంబు.
 చేయనేరదు వా రెట్టిచెట్ట నీకు.

* * *

పట్టఁ బగ్గాలు లేకుండఁ బ్రబలుచుండె
 జాతివిద్వేష మీనాఁడు జనవరేణ్యః
 సర్వమును మంచికేయను సత్కథావి
 ధమ్ము నమ్ముదుఁ గాన నే దానిఁగూర్చి
 వంతఁజెందను క్షేమమే వజలఁగలదు.

* * *

ఒక్కమాట వచింపక యుండజాల
 రాజు సామాన్యజనునట్లు రాగమునకు
 ద్వేషమునకు బాల్చిడి వేగపడుట

తగదు; దానిచేఁ దనరాజ్యతంత్ర మెల్ల
మాటిపోవును; దానికి మంచి కట్టు
బాటు గుదురదు; చుక్కను పట్టువాని
మెల్పు వంటిది సరపతిపొల్పుగూడ;

* * *

వదులొ సూబులొ అదాయ మొదవు మాకు;
ఇముడు వ్రేళ్ళపైలెక్కకే యేముప్రోవఁ
గా వలయునట్టిపోష్యవర్గంబు; కాన
మావలని కష్టసుఖములు మంచిచెడ్డ
లల్పసంఖ్యాకులకే యభివ్యాప్తములగు.
మీకు రాబడి లక్షలమీఁద నుండు;
వేలకొలదిగ నుందురు పాలనీయు;
లిట్టి మీ మంచిచెడ్డ లనేకముఖము
లై యనేకులపై నభివ్యాప్తములగు.
తానొకించుక మాఱినఁ దంత్రమునకు
పెద్దమార్చేర్చుడును గాన పృథివిపాలు
వర్తనము జాగరూకత వలలవలయు.

* * *

పట్టుకొని ప్రాంతదానినే ప్రాంతలాట
తగదు; సరిగాని, యట్లని దాని మాని
క్రొత్తదానికై యెగురుటగూడఁ దగదు;
గతముపై నిల్చి మఱి యనాగతముకొఱకు
కేలుసాచి యాగతము నంగీకరించి
వర్తమానుఁడవై యుండవలయు నీవు
వర్తమానుడవై దాన వలలఁగలవు.

* * *

అంగభాష విద్వాంసుడవయితి వీవు;
అర్హు మే యది నేటిరాజ్యాంగభాష;
ఒడ లెఱుంగనినాటనే యుగ్గుబాలు

గుడుచునాటనే నాల్కపైఁ గుదురుకొన్న
యందచందాలభాష, నన్నయ్య మొదలు
గాఁ గలుగునత్రపులకాన్న గన్నభాష
తల్లిభాష యాంధ్రంబు నీ చల్లఁజేతి
ప్రాపుచే నెంతో యభివృద్ధిఁ బడయదగును.
మఱియు నీ రాచజీకమున మంచిమంచి
యాంధ్రకృతు లెన్నియేక వెలయంగఁ దగును.

* * *

తల్లి తెలుఁగొట మనకు ముత్తవ్వయగును
సంస్కృతపుభాష, యామెకుఁ జాలఁ గష్ట
దశ ఘటల్లెను “దనమాటఁ దలఁపబోదు
తనహితోపదేశమ్ముల వినఁగ రాదు
మూలఁద్రోచిరి తనుఁ దనముద్దుమనుమ”
లనుచు పగచుచునున్నది యాదరింపు.
పూర్వ మాయవ్య గాంచిన భోగభాగ్య
ములును గౌరవమును దలంపునకుఁ జాబఁ
జింతగల్గు; నాకాలంబు చెల్లిపోయె;
కాని కొన్నాళ్ళకైన నాగజ్యురాలి
సుకృతులను నీవునుం దెలిసికొనఁగలవు
పూజ్యభావంబుతో నామె పూతవాక్కు
లాలకింపుమ తగ్గసాహాయ్య మిడుమ.

* * *

జంక నీవీదేశసౌభాగ్య మించుకంత
కనుము; శ్రీకాకుళంబును గంటసాల
కడలుపల్లి చరిత్రవిఖ్యాతి గలవి;
అందులో గంటసాల మహాద్భుతాతి
చిత్ర బౌద్ధ కలా శిలా శిల్ప కల్ప
నా విరాజిత మది యాంధ్రనగరములను
వన్నెగన్నది; కృష్ణానవంతి జలధి

గూడుచోటనున్నది; యది యోడరేవు;
 ఇంచుమించుగా రెండువేలేండ్లక్రింద
 గ్రీక రోమనా ద్యన్యాంతరీపదేశ
 వాసు లచ్చటి కరుదెంచి వర్తకంబు
 నెఱపుచుండిరి; సాక్షిగా నేడుగూడ
 గ్రీక రోమక రాజలక్షితము లయిన
 స్వర్ణముద్రిత లాయూరఁ జాల దొరకు.
 అల కళింగంబు వెడలి సింహళమునకును
 బుద్ధదేవుని యస్థులప్రోది గొనుచుఁ
 బోవుచుండినబౌద్ధుల నావ మెట్టఁ
 బట్టెఁ గృష్ణాముఖద్వార భాగమందు
 సాగరము తీరమున వారు నాగరాజు
 పాలనముసేయు నీగంటసాలనగర
 మునకు నరుదెంచి బుద్ధునెమ్మలను బొదిగి
 సుందర తరంబు లయినట్టి స్తూపములను
 గట్టినా రవి నేడును గానవచ్చుఁ
 గొంత చారిత్రకజ్ఞానవంతులకును.

*

*

*

క్రొత్తగాఁ గొన్న పేదవేఁగి గొప్పనగర
 మప్పుడది యాంధ్రదేశమ్ము నాఁచి ప్రోచి
 నట్టిఘనులు సాలంకాయనాన్వయులకు
 నవల మహానీయులకుఁ జశక్యాన్వయులకు
 రాజధానియై మిగులఁ బేర్వాసి గనియె
 క్రొత్తగా నాపురమునఁ గన్గొంటి నేను
 పాళిభాషశాసన మది ప్రాప్తిలిపిది;
 కడలుపల్లి శ్రీకాకుళగ్రామములను
 శాసనములు విగ్రహములుఁ జాల గలవు.
 ఇంకఁ బాగోలు మొదలైన వెన్నియేని
 ప్రాంతపడినట్టి పాటిదిబ్బల రహించు

గ్రామములు గలవు చరిత్రకాదులకును
 రత్నఖను లవి; ఘనతరయత్నమునను
 నచ్చటచ్చటఁ గన్పట్టునట్టి శాసనములు
 శిల్పముల్ సమకూర్చి సముచితముగ
 చల్లపల్లి సంస్థాన విస్తారచరిత
 వెలయఁగా జేయవలె దీనివిలువయింత
 యంతయని చెప్పరానిది యవనిపాల :

* * *

చౌటిపట్టులు పడియ లెచ్చటను లేవు
 పేరుకొనె వండుమట్టి ముక్కాటుపంట
 పండఁ దగ్గవి మిక్కిలి బలముగలవి
 పాటిరేవటిభూములు నీటివనతి
 కల్గెనేని కృష్ణానది కాల్యవచ్చి
 పాతనేని బంగారమే పండఁగలవు
 గాఢయత్నంబొనర్చుము కాల్యకొఱకు
 నీప్రభుత్వంబునం దది నెగ్గఁగలదు.

* * *

మఱియు నీనాఁడు కృషికర్మ మంచిపరిక
 రములతో శాస్త్రవద్ధతి నమరుచున్న
 దర్బులగువారిఁ దచ్చాస్త్ర మభ్యసింపఁ
 బంపి వారిచే సరికొత్త పద్ధతులను
 సాగఁజేయింపుమీ వ్యవసాయ; మదియె
 మూల మీరాజ్యవైభవమ్ములకు నెల్ల.

* * *

రైతు లభివృద్ధినంద గోరక్షణంబు
 ముఖ్యకర్తవ్యమది నోఁడు మూలఁబడియె
 అంగలూరను బహుచికిత్సాలయంబు
 పెంపు గనుచున్నదట దానిపేర్మినరసి
 అంగ్లవైద్య విధానంబు నాకలించి

యార్జ్యవైద్యవిధానంబు నాదరించి
పరుచికిత్సాలయంబులు ప్రబలఁజేయు
మింక గోహింస మాన్పింపుమీ నృపాల :

* * *

తనులుతెలువక తమయింట్లు గడచి చనక
కూపహర్మంబులునుదోరె గూరుచుండి
కుసుకుచుందురు గ్రామీణకు లొకకొండ
రరయిదోవ రావోగ్యశాస్త్రాంశములను
అకలింపరు లోకవృత్తాంతములను
దేశమర్యాద లేమేని దెలిసికొనరు
అట్టివారికి జిజ్ఞాసపుట్టునట్లు
విద్యపై నాదరం బుద్భవింపునట్లు
పింతగొల్పెడు మ్యాజికులొంతరులను
డోరనూరను జూపించి యుగ్గజాలు
కుడిపినట్లు జ్ఞానామృత మిడుము నృపతి :

* * *

ఇంకనీరాష్ట్రమున ఫలవృక్షచయము
పుష్పవృక్షిలతాగుల్మ మూలచయము
నోషధిచయమ్ము నభివృద్ధి నొందఁదగును;
తగ జహంగీరు, కాబూలుదాడిమంబు,
గోస్తనీద్రాక్ష, తియసాత్తుకుడి, సపోట,
పనస, విత్తులులేని పంపరపనాస,
విత్తుపనస, ఇత్యాదులు వెదకితెచ్చి
నాటఁగదవన్న ఫలవృక్ష వాటికలను.
పాకులి, యశోకమును, గదంబము, తిలకము,
కర్ణికారము, నాగలింగమ్ము, చంప

కమ్మ, మొదలైన పుష్పవృక్షములఁ దెచ్చి
నాఁటఁగదవన్న సుమవృక్ష వాటికలను.

* * *

దోబ్బ దెబ్బదిదాఁక నీకుండుఁ; గొన్ని
కొఱఁతయైన గొన్నాళ్ళలోఁ గొనెదు; కాని
యిన్నియూళ్ళను నీకు సుద్యానవనము
లట్లు వాహ్యోళి వెడలుట కనువు గల్గి
యిండవలయును నేఁ డట్టి యొప్పులేదు.
మంచిపాటలు లేవు గ్రామములు; కెండ
కాఱునం గత్తెఱలవంటి గడ్డలుండు
వానకాఱున మోకాలిబంటి వండు
రాకపోకల కెంతో చీకాకుగలదు
దీనిఁ దొలగించుటకుఁ దగ్గతెఱఁ గరయుము.

* * *

అప్పుడప్పు డాయాయూళ్ల కరుగుచుండి
అచటి ప్రజలకష్టసుఖంబు లరయుచుండి
చేయదగ్గ సాహాయ్యంబు చేయుచుండి
‘తండ్రీవలెఁ జూచుచుండె మాధరణీధవుఁ’డ
టన్న మన్నన ప్రజలచే నందుచుండి
స్వప్రజాద త్తబిరుద మన్యప్రభు ప్ర
దత్తబిరుదంబు కంటె నుత్తమ మటన్న
యెఱుకనుండి స్వధర్మంబు మఱవకుండి
యేల్చిడిని నిర్వహించెదవేని ప్రజలు
కడుపుచల్లనై సుఖపడగలరు; దాన
కడుపుచల్లనై వర్ధిల్లఁగలవు నీవు.

* * *

కపుల, గాయకులను, శిల్పకారులను న
మస్తకాస్త్రజ్ఞులను, మంచిమంచికళల
నేర్చువారల నాస్థానిఁ జేర్చుకొనుము.

పాఠిపుడు రత్నహారి యన్ పలుకుబడిని
సార్థకమొనర్చుకొమ్ము నీయందు; సచ్చ
రిత్రగలవారినే సేకరింపు మెందు
దుశ్చరిత్రుల నాస్థానిఁ ద్రొక్కనీకు;

* * *

దానికలు దాసులును విబుధప్రవర్త
నమ్ము గలవారలగుట ముఖ్యమ్మునుమ్ము
ప్రపాతకాలపురోఁత దుర్బీతినింక
సాగనీకుము క్రమముగా సంస్కరింపు;
మర్న గార్హస్థ్య మాజాతి కలవరింపు;
మిది నృపాలురకెల్ల సభ్యుడయకరము.

* * *

చెన్నపురమున నే నివసించుచుంటేఁ
గాని నాజన్మదేశము కళ్ళెవల్లి;
లందు మీతాతముత్తాత లధికకాల
మధివనించెడివారట, యచట వెలసి
యున్న నాగేశ్వరస్వామి కుత్సవములు
జక్క జరపెడివారట; చాల వైభ
వమ్ముతో నుండెనట యాపురమ్ము నాఁడు.
కాని నానాటి కది తీసికట్టుకథకు
వచ్చుచున్నది; యది దురవస్థ తొలఁగి
నీప్రభుత్వమం దభివృద్ధి నొగడవలయు.

* * *

కడువిశాలమైనదిగాన “కడుపొ? కళ్లె
వల్లిచెఱువో?” యనెడుపల్కుబడికే జనక
మగుతటాకంబు కలుషమై మిగుల రోఁత
గొల్పుచున్నది దానిఁ గన్గొనుము; మంచి
రక్షణముగూర్చి జలము నిర్మల మొనర్చి
యంకిశీడ్చుమివతి దాని యంతరమున

నింపుగా మంటపమును గట్టింపగాఁ ద
లంచెనట నీవయది నిర్వహించు బొప్పు.
ఇంకనాగేశ్వరస్వామి కేంతో యంతో
యున్నదందు రాయతి స్వామియుత్సవములు
స్వ స్తివాచనములు చక్క సాగనిమ్ము
దేవతాద్రవ్య మది నీకుఁ గావలయునె?

* * *

సీ॥ ఎడ్లతోఁ దామును నెడపక శ్రమపడి
చే తెల్ల నాఁగండ్లఁ జీల్చిదున్ని
విత్తనంబులు గొని వెదఁజల్లి యవి మొల
కెత్తి పైర్లించుక యెదుగుచుండు
సంతలోఁ గృష్ణచేణు వెల్వొడిచి తె
ప్పలఁదేల్చి పైర్లెల్లఁ బాడుపఱుప
నీటియివకగొట్టి యేచికేఁచాదియు
భూములు వ్యవసాయమునకు రాక

గీ॥ కర్షకులు గుందుచున్నారు కశ్చేపల్లి
చుట్టుపట్టులయూళ్ళ యిక్కట్టుగనుము
కృష్ణకఱకట్ట చక్క సాగింపఁజేసి
వారిఁ గాపాడు మిది నాదువాంఛితమ్ము.

సీ॥ మాటుచున్నవి ప్రాచ్యమర్యాద లొకకొన్ని;
పాశ్చాత్యవాసనల్ వట్టుచున్న;
వలరుచున్నవి క్రొత్తతలఁపు లెన్నో; ప్రాత
తలపోత లొకకొన్ని తలఁగుచున్న;
వన్యాశ్రయం బసహ్యం బగుచున్నది;
స్వాతంత్ర్యచింతనల్ సాగుచున్న
వవనతం బున్నతి నందుచునున్నది;
యున్నతం బవనతి నొందుచున్న;

గీ॥ దొడుదొడుకుకాల మిది యాచి యడుగువేయ
వలసియున్నది మీపండివారలకును
అత్రపడక యోజించి కృత్యములఁ జక్క
నిర్వహింపుమ! శివరామస్వపలలామ!

సీ॥ ఆదిగర్భైశ్వర్య మమరియున్నది నీకు
నిష్ఠభోగముల సంతృప్తివడయ
ఉత్తమవై దుష్య మొప్పియున్నది నీకు
తత్తదాచిత్య సందర్భ మెఱుగ
పరిణమట్లోకసంపర్క మున్నది నీకు
నవనవంబై న విన్నాణ మొదవ
సద్బంధమిత్రాప్త సమితి యున్నది నీకు
సత్కార్యవిరచనోత్సాహ మెసగ

గీ॥ ఇట్టి నిన్నుఁ గూర్చి యట్టె పదించనిఁ
దెలుపఁదగిన దేమి గలదు నాకు?
జన్మగౌరవంబు సంస్థానగౌరవం
బలిశయింపఁజేయు మనుటకంటె.

శా॥ ప్రేమఁ మున్నల మల్లికార్జున మహీభృన్మౌళినల్లున్ భవా
నీముక్తిశ్వర భూమిపాలకుఁడు దాఁ జేయించెఁజ్ఞార్థుఁగా
నామాడ్కిఁ శివరామభూపు నిపుడుదృఢాజ్య భద్రాసన
శ్రీమన్నూర్తిగఁజుద్రంహాశిన్మవుఁడుఁ జేయించెమేనల్లునిఁ.

సీ॥ భృత్యులకేమి జీవితములు పెంచెదో?
యద్యోగులకునేమి యపదలించెదో?
ప్రజలకు నేమి భద్రములు గల్పించెదో?
బంధుమిత్రుల కేమి పదవులొక్కొ?
దేశమునకు నేమి యాశ పూరించెదో?
భాషకునేమి వైభవము కూర్చొ?
జాతికినేమి యుచ్చయము ఘటించెదో?
ఇక నేరికేమి సత్కృతు లొనర్చొ?

గీ॥ అర్హమగుకాల మిది; నీకు గార్హపత్య
శుభము, భద్రాసనారోహ విభవ, మొకట
సంఘటిల్లిన; వీమహోత్సాహములకు
దగ్గయాలోచన మొనర్చు ధరణిపాల !

గీ॥ చెన్నపురినుండి వచ్చితి; నున్నయూరి
జేడవగు నీశుభోన్నతుల్ మాడఁగోరి
చెప్పితిని తోచినహితంబు చిత్తగింపు;
హితుఁడనేగాని నీకు నాశ్రితుఁడగాను.

గీ॥ జయము మా చల్లపల్లి సంస్థానమునకు
నిత్యశుభము శ్రీశివరామనృపతిమణికి
మంగళము తత్పతికి దుర్గమావధూటి
కభ్యుదయ మెల్లప్రజకు శుభాభ్యుదయము.

Every child is a bundle of energy
and a source of joy to its parents

A N D

Every parent is in need of money to fulfil
the little or big ambitions of his growing child.

REMEMBER

STATE BANK OF HYDERABAD caters to every one's
needs —Big or Small

You are Welcome to walk into any of our
Branches and choose the scheme that suits you best.

STATE BANK OF HYDERABAD

Head Office : Gunfoundry
HYDERABAD - 500 177.

శతజయంతి స్మృత్యంజలి:

-అప్పారావు, ఆచార్య. విస్సా.
(1884-1966)

అభిజనము: తారణ చైత్ర బహుళ త్రయోదశీ బుధవారము రేవతీనక్షత్ర
యుక్త మకరరగ్నము (24-4-1884) న తూర్పుగోదావరిజిల్లా పెద్దాపురమున

జననము. తండ్రి పెద్దాపురం రాజుల దివాణమున కొలువుచేసిన విస్సా రామచంద్రుడుగారు. తల్లి మాణిక్యంబుగారు. వీరికొక తమ్ముడును, అక్కగారు నుండిరి. తమ్ముడు వీరన్న పెద్దాపురమున ఘస్టుగ్రేడు స్ట్రీటరు, రంగస్థల నటుడును. అక్కగారు వెంకటరత్నమ్మ మూలపేట వాస్తవ్యులు, బహుకాలము రాజమండ్రిలో పోస్టు మాస్టరుగా పనిచేసిన రాయవరపు సుబ్బారావుగారి సతీమణి. సద్వర్తన, కళాభిరుచి కలిగి అమలాపురం హైస్కూలు హెడ్మాస్టరుగా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించుకొన్న చాగంటి వీరభద్రయ్యగారు వీరి మామగారు. వెంకాయమ్మగారు ఆత్మగారు.

పెద్దాపుర సంస్థానమునకు సంబంధించిన రాచకుటుంబముతో సన్నిహిత సంబంధముగల సంప్రదాయ సత్కుటుంబము వీరిది కావునను, తల్లిదండ్రులును ఆత్మమామలును విద్యా వైదుష్యములు కలిగి సంగీత ప్రియులగుట చేతను, అప్పారావు పంతులుగారికి రాచరీతి, దానికి తగిన విద్యా విశేషము, వాటికి వన్నె దెచ్చు లలిత కళాభిరుచి చిన్ననాటనే అభిసరి సంస్కార విశేషములని చెప్పనగును. ఇట్టి వీరి వ్యక్తిత్వమునకు స్వయం కృషి. సత్సంగత్యము, ఈశ్వరానుగ్రహము శోభను గూర్చినవి.

విద్యాభ్యాసము - ఉద్యోగము : వీరు తొలుత పెద్దాపురంలోనే లోయర్ సెకండరీ (1896) పూర్తి చేసికొని అమలాపురం హైస్కూలులో మెట్రిక్యులేషను (1899) పాసయినారు. రాజమహేంద్రవరములోని ఆర్ట్సు కళాశాలలో ఎఫ్.ఏ, బి.ఏ.లు (1900-1904) చదివి, మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ కళాశాలలో (1905-1906) ఎం.ఏ ఫిజిక్సు ప్రధాన విషయముగా కృతార్థులై రాజమహేంద్రవరములో (1907) ఎల్.టి. కూడా పూర్తిచేసి అక్కడే స్కూలు అసిస్టెంటుగా నియమితులై కొంత కాలం పని చేసినారు. తదుపరి 1909 లో ప్రెసిడెన్సీ కళాశాలలో ఫిజిక్సు అసిస్టెంటు ప్రొఫెసరుగా నియమితులై ఆనర్సు తరగతులకు బోధించినారు. పిదప 1914-17 నడుమ రాజమహేంద్రవరము కాలేజీలోను, 1917-19 లో ఆనంతపురము కళాశాలలోను, కొంత కాలము పనిచేసిరి. 1919-27 మధ్య తిరిగి రాజమహేంద్రవరమునను, 1927-1936 ల నడుమ మరల ప్రెసిడెన్సీ కళాశాలలోను ఉన్నత ఉద్యోగ విధులు నిర్వహించి ఉత్తమ ఆచార్యులుగాను, పరిపాలనాదక్షులుగాను ప్రఖ్యాతి గడించిరి. అధికారుల, విద్యార్థుల ఆదరాభిమానములను చూరగొనినారు. 1936-38 సం॥లలో రాజమండ్రి క్రైనింగు కళాశాల ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసి ముప్పైయొక్క సంవత్సరముల సర్వీసు తర్వాత ఉద్యోగ విరమణ గావించినారు. ఆ పిదప మరికొంత కాలము ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ కళాశాలల ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసిరి. బాధ్యతాయుతమైన పదవు లిట్టివి నిర్వహించి 1941 లో ఉద్యోగ విధులనుండి విశ్రాంతి గైకొనిరి.

ఉద్యోగ విరమణానంతరము : వీరు ఉద్యోగ విధులు నిర్వహించిన కాలమున విద్యావిజ్ఞాన కళారంగముల కెంత ఘనమైన సేవ గావించినారో ఉద్యోగ విరమణానంతరమును వీరంత కథిక కాలమే ఇంకను దీక్షతో నిర్విరామ కృషి సల్పినారు. సంగీత నాట్యకళలకు సంబంధించిన ప్రాచీన గ్రంథముల సుద్ధరించి, వ్యాప్తికి దెచ్చి, ఆయా కళలను పునరుద్ధరించెను; ఆయా రంగము లలో ఆంధ్రుల ఘనతనుగ్గడించెను; ప్రతిభావంతులగు యువకులను గుర్తించి ప్రోత్సహించెను; గొప్ప కృషి సల్పుటయేగాక వీరు ఫిజిక్సు ఖగోళశాస్త్రములకు సంబంధించిన ప్రాచీనాధునిక శాస్త్ర సాంకేతిక విషయము రెన్సియెటివో సులభ శైలిలో బాలురకు ప్రౌఢులకు సువయోగపడు విధమున వ్యాసముల రూపమునను గ్రంథముల రూపమునను వెలువరించినారు. గాన కళా పరిషత్తు, రామారావు ఆర్ట్ గేలరీ చిత్రకళాశాల మొదలగు సంస్థలకు వీరి చ్ఛ్వాసప్రకటనలు. తెలుగు భాషా సమితివారి విజ్ఞాన సర్వస్వమునకు సంబంధించిన సర్వస్వ విధాన నిర్ణయ సమితి సభ్యులలో వీరొకరు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ పాలనా మండలాలయందు వీరు సభ్యులు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగీత, నాటక అకాడమీ సభ్యులు. రేడియో మున్సుగు అనేక సంస్థలకును వీరు సలహా సంఘ సభ్యులుగా నుండిరి. మద్రాసు మ్యూజిక్ అకాడమీ మూలస్తంభములలో వీరు నొకరు. వీరి వ్యాసములు విద్యా విజ్ఞాన లలిత కళారంగములకు సంబంధించినది అనేకము రేడియోలోను వివిధ పత్రికలందును వచ్చినవి. మద్రాసు మ్యూజిక్ అకాడమీ వీరి సేవలను గుర్తించి కీర్తించి ఘనముగా సన్మానించినది. నేటి నోబెల్ లారియేట్ ఆచార్య చంద్రశేఖర్ వంటి శాస్త్రవేత్తలు వీరి శిష్యులు. భరత కళాప్రపూర్ణ డా॥ నటరాజ రామకృష్ణ, కళాప్రవీణ డా॥ మంచాళ జగన్నాధరావు వంటి నృత్య సంగీత కళాకారు లెందరో వీరి ప్రేమాదరములకు నోచుకొని చ్ఛ్వాసలోనికి వచ్చినవారు. ఆంధ్ర దేశము వీరి కృషి కెంతయో ఋణపడియున్నది. వీరు 1966 జులై 30 వ తేదీనాడు హైదరాబాదులో పరమపదించిరి.

అప్సారాపుగారి గ్రంథములివి ప్రసిద్ధములు : త్యాగరాజ కీర్తనలు (1947), శైత్రయ్య పదములు (1950), పరమాణు శక్తి (1952), వ్యాసాచరి (1956), ఆకాశం రాష్ట్రపతి బహుమతి నందుకొన్న రచన (1960), విజ్ఞానం విశేషాలు (సర్ సి.వి. రామన్ రచన కనువాదము 1964) నృత్య సంగీత వ్యాస రత్నావళి (1966), అధ్యాత్మరామాయణ కీర్తనలు, రామదాసు కీర్తనలు వంటి ఇతర గ్రంథాలు వీరు ప్రకటనపజేసినవి ఇంకా ఎన్నో ఉన్నవి.

—డా॥ వేటూరి ఆనందమూర్తి

[తెలుగు భాషా సమితివారి సౌజన్యముతో]

వార్తలు : విశేషాలు

—మణిమంజరి

[రివ్యూ - ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవార పత్రిక 11-5-83]

ఈ శతాబ్దపు, తెలుగు భాషా సాహిత్య పరిశోధకులలో వేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రిగారు అగ్రగణ్యులు. బహుముఖ ప్రతిభా పూర్వమైన వారి కృషి, చరిత్ర, సంస్కృతి, సాహిత్యాలతో పాటు తెలుగు వారి తరతరాల లలితకళా సంపద, జానపద వాఙ్మయం, శాసన విశేషాలు, లిపిశాస్త్రం, గుళ్ళు గోపురాలు, మానవ విజ్ఞాన శాస్త్రం మొదలైన అధ్యయన రంగాలలో కూడా ప్రసరించి అపూర్వమైన అనేక విషయాలను అవిష్కరించింది. సంప్రదాయ సాహిత్యవేత్తలలో అత్యంతా ధునికులు శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారు. ఆధునిక విద్వాంసులలో అత్యంత సంప్రదాయ మర్కజ్ఞులు వారు. ఇన్ని రంగాలలో ఇంత అపూర్వమైన కృషి చేసిన సాహిత్య ప్రతులు మరొకరు లేరనటం అతిశయోక్తి కాదు. తెలుగు సాహిత్యంలోని సంకలన గ్రంథాల విషయమై చాటుపద్య సాహిత్యాన్ని గూర్చి శ్రీ ప్రభాకర శాస్త్రిగారు వారు నిర్వహించిన సంపదను తెలుగువారి కిచ్చారు. మహామహా పాఠ్యాయ కుప్పుస్వామి శాస్త్రి, ఉ. వై. స్వామినాథయ్యర్ల కలెక్షన్లలోని పరిశోధక దార్శనికులు శ్రీ శాస్త్రిగారు.

శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారు ఖండకావ్య రచన చేశారు. సాహిత్య చరిత్రకు సంబంధించిన విలువైన వ్యాసాలన్నీ రచించారు. గ్రంథగ్రంథులెన్నో విప్పి చూపారు. శ్రీనాథుడి క్రీడాభిరామానికి, నాచన సోమన ఉత్తర హరివంశానికి, పాల్కురికి సోమన బసవ పురాణానికి ప్రశస్తమైన వ్యాఖ్యాన సహిత పీఠికలు వెలయించారు. 'ప్రజ్ఞా ప్రభాకరం' పేరిట స్వీయ చరిత్రను సంధానించారు.

శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారి విషయంలో మరొక అపూర్వాంశం ఉన్నది. దక్షిణ దేశంలో కుంభకోణం ప్రసార కేంద్రంగా లోకానికి ప్రసాదితమై భృతరహిత తారకా రాజయోగమనే గొప్ప యోగ ప్రస్థానంలో శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారికి విశిష్టమైన స్థానమున్నది. ఈ యోగ సాధనలో గొప్ప సిద్ధి పొందిన మహనీయులు శ్రీ శాస్త్రిగారు. మానసిక దైహికరుజులతో ఎంతో కొట్టుమిట్టాడు తున్న దీనులకు, దుఃఖితులకు వారు సమాశ్వాసం కలిగించిన కథలు, గాథలు విశ్వాసులను పులకింప చేస్తాయి.

త్వరలో శ్రీ ప్రభాకర శాస్త్రిగారి శత జయంతి తెలుగు దేశం జరుపుకోవాల్సి ఉంది. ఈ లోపున శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారి సాహిత్య మూర్తిమత్వాన్ని వారి జయంతి, వర్ధంతి సంచికలుగా సంవత్సరానికి రెండుసార్లు ఆవిష్కరించే ప్రయత్నంగా శ్రీ ప్రభాకర పరిశోధక మండలి వారు ఈ పత్రికా ప్రకటనకు పూనుకున్నారు. 1950 వ సంవత్సరంలోనే ఈ సంస్థ స్థాపితమైనా ఇప్పడు ప్రభాకర శత జయంతికి వారి సంపూర్ణ గ్రంథావళిని ప్రచురించే ఉద్దేశంతో ఇప్పటి పరిశోధన పత్రికను వెలువరించడానికి పూనుకొన్నది.

ఈ మణిమంజరి పత్రికలో శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారి జీవిత విశేషాలు, సాహిత్య కృషి, వారభిమానించిన పరిశోధనశాఖకు సంబంధించిన రచనలు వెలువడుతున్నాయి. ఇంగ్లీషు విభాగం కూడా ఉండి, అందులో ప్రభాకరశాస్త్రిగారి స్వీయ చరిత్ర, వారి శృంగార శ్రీనాథం వంటి ప్రశస్త రచనలు అనూదితమవుతున్నాయి. ప్రతి సంవత్సరం ఫిబ్రవరి, ఆగస్టు నెలల్లో ఈ పత్రిక వెలువడుతుంది. శాస్త్రిగారి జయంతి, వర్ధంతి మాసాలివి.

‘ఎవరైనా సాహిత్య పత్రికను నిర్వహించడానికి పూనుకుంటే పాతిక సంవత్సరాల పాటు ఆ పత్రిక నిరంతరాయంగా ప్రచురించే విషయాలున్నాయి నా వద్ద’ అనేవారట శ్రీ శాస్త్రిగారు.

ఈ సంచిక విడి ప్రతి 15 రూపాయలు. సంవత్సర చందా రు. 25 లు. విదేశాలకైతే సంవత్సర చందా 8 డాలర్లు. క్రౌన్ సైజున సుమారు 140 పుటలతో వెలువడుతున్నది.

ఈ మణిమంజరి ఆపూర్వమైన గొప్ప పత్రిక. ఇప్పటికి 4 సంచికలు వెలువడ్డాయి. సంపాదకులు శ్రీ వేటూరి ఆనందమూర్తి, శ్రీ వేటూరి ఆంజనేయులు. ప్రభాకర సంప్రదాయ ప్రబోధితులైన సలహా మండలి కూడా ఉంది. తెలుగువారంతా అవశ్యం అభిమానించదగ్గ గొప్ప ప్రయత్నం.

—అక్కిరాజు రమావతిరావు

—అభిప్రాయ వేదిక

“పూజ్యులు శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారి రచన లన్నిటిలోను సత్యము, అహింస, కరుణ, ప్రేమలను ఏ విధముగా సర్వమానవ కళ్యాణానికి సాధనగా చేయవచ్చునో, వాని ద్వారా ఈశ్వరానుభూతి, శాశ్వతానందాలను ఏ విధముగ పొందవచ్చునో తెలుసుకోగలము. శ్రీ గాంధీ మహాత్ముని గూర్చి ముందు తరాల

వారికి శ్రీ వారి గాంధీ రామాయణము తెలుపగలదు. ఈ శతాబ్దములో మహా త్ముని జీవిత కాలమునే ఆయనను విమర్శించినవా శ్వేందరో! వాళ్ళ ద్వేషానికి ఆయన తనను ఆర్యార్పణ చేసుకుని అంతవాయువుల్లో కలసి యీ జగత్తంతా తన సర్వాహంసలనే తరంగాలను ప్రసారం చేస్తున్నారు నిరంతరంగా. అంత రాత్రి అనే రేడియో స్విచ్చి నొక్కిలే మనకు ఆ తరంగాలు కర్ణపేయంగా విని పించగలవు. కాని నేటి మానవ ప్రపంచంలో అధిక సంఖ్యాకులు యీ విషయాన్ని గుర్తించలేకుండా వున్నారు. మరికొన్ని హింసలూ, యుద్ధాలూ జరిగితే గాని, సత్యమనే చేరు సమధవించితే గాని తియ్యని ఈశ్వర తత్వాన్ని మనము అనుభవించలేమేమో ననిపిస్తున్నది.

ఈశ్వర ప్రార్థనమేరవండి, లేక శ్రీ మాస్టరు గారి యోగసాధనమనండి, అవి రెండూ ఒకటే. వాటి సాహాయ్యమున రేడియో పలికిస్తే పంకినట్లు ఈశ్వర రాసుభూతి కలుగుతుంది. ఈ అనుభూతుల గూర్చి మణిమంజరిలో సాధకుల రచనలను ధారావాహికముగా ప్రచురించగోరుతాను. మణిమంజరి నామము స్వార్థము కాగలదు.”

—అప్పారావు,
కొత్తగిరి.

—శ్రీ ప్రభాకర జయంతి.

శ్రీ ప్రభాకరులు పుట్టిన నెల ఫిబ్రవరి. కేలండరు లెక్కన ఏడవ తేదీ జననం. తిథి సడత్రాల పరిగణనం ప్రకారం - మాఘ బహుళ ఏకాదశి జ్యేష్ఠా సడత్రం. ఈ అవకాశాన్ని పుస్కరించుకొని పలుతావుల ప్రార్థన సమావేశాలు జరిగినవి. ఫిబ్రవరి ఏడవ తేదీ హండిచ్చేరిలోను, 1, 2, 3, తేదీలలో వరంగల్ లోను, 5, 6, 7 తేదీలలో గుంటూరులోను, 27, 28, 29 తేదీలలో హైద్రాబాద్ లోను ప్రార్థనా సమావేశాలు జరిగినవి. గురుదేవులను గూర్చి యోగ మిత్రులు ప్రసంగించారు.

—గ్రంథ స్వీకారము

యోగదర్శని, బ్రేయర్స్ అండ్ కోర్సన్ - శార్వరి పబ్లికేషన్స్, ప్లాట్ నెం॥ 5వ పే. అండ్ టి. కాలనీ-గాంధీనగర్, హైదరాబాద్-500 989.

భక్తరహిత తారకరాజ యోగము-

భృత రహిత తారక రాజయోగ మిత్ర మండలి, గుంటూరు.

నోట్స్ ఫర్ భృతరహిత తారక రాజయోగ (న్యాయోగా) బై మాస్టర్ సి.వి.పి. [ఫర్ ప్రైవేట్ సర్క్యులేషన్ ట్రస్ట్] అంగ్రరచన. శ్రీ ప్రభాకర మిత్ర మండలి, 12, రాములవారి ఉత్తరమాడవీధి, తిరుపతి.

కృతజ్ఞతలు

ఈ సంచిక అచ్చుకిచ్చేవరకు - 'వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి మెమోరియల్ ట్రస్టు-హైదరాబాద్' వారి కండిన విరాళముల వివరాలు.

I వంద రూపాయలు వంపి మిత్రవర్గ సభ్యులైనవారు:

1. శ్రీ కె. గంగరాజుగారు-చిలమకూరు
2. శ్రీ వి. జోగయ్యశర్మగారు-హైదరాబాద్ (201/-)
3. డా॥ సి. రత్నాకర్ గారు-పాండిచేరి
4. శ్రీ బులుసు వెంకటరమణయ్యగారు-మద్రాసు
5. శ్రీ బయిరెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యంగారు-తిరుపతి
6. కుమారి విజయలక్ష్మిగారు-పాకాల
7. శ్రీ చలసాని ప్రసాద్ గారు-విశాఖపట్టణం
8. శ్రీ బి. వి. యస్. సి. రావుగారు-బెంగళూరు
9. శ్రీ రాధాకృష్ణయ్యగారు-గూడూరు
10. శ్రీ కె. పద్మనాభరెడ్డిగారు-ప్రొద్దుటూరు
11. విజ్ఞాన పుస్తక నిలయం-ఆచనపల్లి
12. డా॥ ఏ. కృష్ణప్రసాద్ గారు-పెద్దాపురం
13. శ్రీమతి సుకన్యా గణేశ్ గారు-పూనె
14. శ్రీ నూతలపాటి రామమోహనరావుగారు-గుంటూరు
15. డా॥ వి. యస్. శర్మగారు-మద్రాసు
16. శ్రీ పోతుకూచి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు-రాజమండ్రి
17. శ్రీ చిరంజీవిగారు-ఆనంద్
18. డా॥ చేకూరి రామారావుగారు. హైదరాబాద్ (వాగ్దానము)
19. డా॥ శ్రీహరిగారు-హైదరాబాద్ ,,
20. శ్రీ కృష్ణమూర్తిగారు-హైదరాబాద్ ,,

II వెయ్యి రూపాయలు విరాళమిచ్చి యోగసాహితీ బంధువులైనవారు:

1. డా॥ వి. రామచంద్రరావుగారు-గుల్బర్గా
2. శ్రీ కొత్త వెంకటేశ్వరరావుగారు-సంగంజాగర్లమూడి (2000/-)

3. పి.వి. చారణాసి సుబ్రహ్మణ్యంగారి జ్ఞాపకార్థము
 పోదరి చారణాసి సుజాత, కుమారి వారణాసి యోగజ్యోత్స్నగారలు -
 హైదరాబాదు. (2000/-)

4. పోదరి చాగంటి కంపవర్ణగారు-పాండిచేరి

5. డా॥ వి. సుందరమూర్తిగారు-హైదరాబాదు (వాగ్దానము)

III వరు వేలు విరాళమిచ్చి పోషకులైనవారు:

1. శ్రీ వి. గురుప్రసాద్ గారు-హైదరాబాదు (వాగ్దానము)

2. డా. వి. ఆనందమూర్తిగారు-హైదరాబాదు ,,

ఉదారులై విరాళాలిచ్చి మాతో సహకరిస్తున్న మిత్రవర్గ సభ్యులకు,
 యోగసాహితీ బంధువులకు, పోషకులకు, దాతలకు అందరికిని బ్రస్తువారు
 ధన్యవాదములు తెలుపుకొనుచున్నాను.

మిత్రుల సూచన మేరకు సభ్యత్వపు గడువు తేదీ పొడిగింపబడినది
 కావున విరాళములు పంపగోరువారు క్రింది చిరునామాకు పంపవచ్చును.

వేటూరి గురుప్రసాద్

మేనేజింగ్ ట్రస్టీ,

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి మెమోరియల్ ట్రస్టు,

2-2-18/15/D/1, బాగ్ అంబర్ పేట,

హైదరాబాదు-500 018.

మ న వి

మణిమంజరి ఆగస్టు, 1983 ప్రతులు చెల్లిపోయినవి. 1981 ఫిబ్రవరి
 నుండి 1983 ఫిబ్రవరి వరకు గల తక్కిన ఐదింటికి కొద్ది ప్రతులు మాత్రమే
 ఉన్నవి. లభ్యమగుంతవరకు వలసినవారికి వాటిని అందించగలము. ఆర్థర్లు
 సాధారణముగా ఐక్-పోస్టు (U.P.C.) ద్వారా పంపబడును. రిజిస్ట్రేషను
 చార్జీలు అదనము. వలసినవారు ముందుగా సగము సొమ్ము M.O. చేసినచో
 తక్కిన సొమ్ములకు వాటిని వి.పి.గా పంపవీలగును. ఐదేసి ప్రతులకన్నా
 అధికముగా ఆర్డరుచ్చిన వారికి రిజిస్ట్రేషను చార్జీలు మేమే భరించి పంపగలము.

వేటూరి వారికి అత్యంతాప్తులై

సాహిత్యాకాశంలో

రెండు నక్షత్రాలై వెలుగొందిన

అ మ ర జీ వు లు

నిడుదవోలు వేంకటరావు

దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రి

గా ర ల

ది వ్య స్మృ తి కే

మణిమంజరి ఘటిస్తున్న

శ్రద్ధాంజలి

సంపాదకీయం

మీరు సూచనలను గ్రహించి మాకున్న వనరులను పరిమితులను పట్టిచే తీరుకొని వెనుకనే సూచించినట్లు, 'మణిమంజరి' ప్రచురణలో కొంత మార్పు తెచ్చినాము. ఇకనుండి ఇది ఈ తీరున, పత్రికగా కాక, ఒక విశేష సంపుటముగా ప్రబవరి, ఆగస్టు మాసములలో వెలువడగలదు. ప్రస్తుతానికి కొంతమంది ప్రకటించిన విధముగా మిత్రవర్గ సభ్యులకు, ఉదారవర్గ సభ్యులకు మణిమంజరి విశేష సంపుటములు ఎప్పటికప్పుడు అందించబడును.

ఇప్పుడై మా కార్యకలాపములకు చేదోడు వాదోడుగా నున్న మిత్రులందరి భవిష్యత్తును ఆశీర్వాదము లిస్తున్నాము.

గతంలో ఆరు సంచికలు వెలువడినవి. ఆ వరుసన ఇప్పుడిది ఏడవ సంపుటము. నైజా తగ్గినా శీర్షికలు పాతవీ కొత్తవీ కొనసాగుతూనే ఉన్నవి. మరో కొంతమందితో ముద్రింపబడిన "కామధేనువు కథ" ఈ సంపుటంలో సంపూర్ణంగా పునర్ముద్రింపబడినది. ఇలాగే ప్రతి విశేష సంచికలోను గురుదేవుల లిఖితములను ఒక్కొక్కటిగా వెలువరించవలెనని ఆశిస్తున్నాము. ఈ మార్పులు కూర్పులు మీకు రుచించగలవనే భావిస్తున్నాము.

—సంపాదకులు.

గ మ ని క

మిత్రవర్గ ఉదారవర్గ సభ్యత్వమును పడయుటకై సూచించిన గడువు తేదీ మరి మూడు మాసముల వరకు-అనగా 1984 మే నెల అఖరు వరకు పొడిగించడమైనది. కనుక సభ్యులు కాగోరువారు నిరాశములు పంప ప్రార్థితులు.

సభ్యత్వముతో నిమిత్తములేత మా యీ ఉద్యమమునకై తమకు తోచిన రీతిని సహాయపడదలచిన సహృదయుల తోడ్పాటునుపూడ మణిమంజరి కృతజ్ఞులతో స్వీకరించగలదని మనవి చేయుచున్నాము.

ఇప్పుడే వెలువడినది

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారి

“కామధేనువు కథ”

అంధ భాషాభిమానులెల్లరు చదువవలసిన చేవగల వచన రచన

వెల : రూ. 10/-

[సభ్యులకు సగము ధరకే - పోస్టేజీ, రిబ్బిస్ట్రేషన్ అదనము]

ప్రతులకు : వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి మెమోరియల్ ట్రస్ట్

2-2-18/15/D/1, బాగ్ అంబంపేటి,

చేళ్ ముఖకాలనీ, హైదరాబాద్ - 500 013.

With best Compliments from :

Sangareddi Khandasari

Sugar Factory

SANGAREDDY

With best Compliments from :

**"MANGALA UREA AND MANGALA DAP
FOR PROSPERITY"**

**Mangalore Chemicals &
Fertilizers Limited**

Area Office : 8rd Floor, 'Srinath Complex'

Sarojini Devi Road,

SECUNDERABAD-500 003.

* అల్పసంఖ్యాక వర్గాల సంక్షేమం

-అల్పసంఖ్యాక వర్గాల వారి సంక్షేమం కోసం ఒక ప్రత్యేక ఆర్థిక సహాయసంస్థ.

-అల్పసంఖ్యాక భాషా వర్గాలవారు అధికంగా వున్న ప్రాంతాల్లో వారి మాతృభాష బోధనకు సౌకర్యాలు కల్పన.

* ఇతర సంక్షేమ చర్యలు :-

-12 సంవత్సరాల లోపు వయసుగల విద్యార్థులకు పాఠశాలకు వెళ్లి రావడానికి రోడ్డు రవాణా సంస్థ బస్సులలో ఉచితంగా ప్రయాణం చేసే సౌకర్యం.

-భూమిశిస్తు రద్దు.

-భారీ పరిశ్రమల కార్మికులకు ఆయా యాజమాన్యం వారి భాగ స్వామ్యంతోనూ, మధ్యతరహా, లఘు పరిశ్రమల కార్మికులకు ప్రభుత్వ సహాయంతోనూ గృహవసతి.

-రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులకు కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల కిచ్చే కుటుంబ సంక్షేమ ప్రోత్సాహకాలు విస్తరింపు.

* సంస్కృతి వికాసం, నీనీ పరిశ్రమాభివృద్ధి

-క్రీడలు, సంస్కృతి, యువజన సంక్షేమ కార్యకలాపాల అభివృద్ధికి ప్రతి జిల్లాలో ఒక సాంస్కృతిక కేంద్రం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నీనీపరిశ్రమాభివృద్ధికి అనేక ప్రోత్సాహకాలు ప్రకటన.

సమాచార, పౌరసంబంధశాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్, హైదరాబాదు.

DIPR Proc. No. 31/Advt.II/C4/84

ప్రజాభ్యుదయానిధి

పాలనా సంస్కరణలు - ప్రజాసంక్షేమ చర్యలు

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు నాయకత్వంలో ప్రభుత్వం ప్రభుత్వం విజయవంతంగా ఒక ఏడాది పాలన పూర్తిచేసిన సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని సామాన్య ప్రజల శ్రేయోహిత్యానికై అనేక పాలనా సంస్కరణలను, సంక్షేమ చర్యలను ప్రవహించింది.

* పాలనా సంస్కరణలు

-ప్రభుత్వ పరిపాలనను ప్రజలకు మరింత సన్నిహితంగా చేయుటకు ప్రయత్నంగా 1,200 మండలాల ఏర్పాటు.

ప్రతి 35,000 నుంచి 55,000 జనాభాకు ఆ గ్రామాల్లోనికి ఒక వ్యధి కేంద్రంగా ఒక్కొక్క మండలి.

-రాచరిక పాలనకు అవశేషంగా మిగిలిన గ్రామ సమాజాల ముప్పుల రద్దు. వీరి స్థానంలో గ్రామ సహాయక నియమం.

* బలహీన వర్గాలకు చేయూత

-1,800 రూ. ల కన్న తక్కువ వార్షికాదాయంగల కుటుంబాల నెలకు రూ. 50 లు పింఛను.

-అనాధలకోసం ఆశ్రయ గృహాలు.

-వెనుకబడిన తరగతులకు సంబంధించి చూడరాకముగి కొన్ని పూర్తిగా అమలు.

[మిగతా సవరణలు వచ్చే పేజీ]

